

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 4Α' (91) - ΤΕΥΧΟΣ 3 - ΜΑΡΤΙΟΣ 2014
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Εκδόσεων της Επικοινωνιακής και Μορφωτικής
Υπηρεσίας της Εκκλησίας της Ελλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ό Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ώρωποῦ κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντίνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντίνος Χολέβας, Λίτσα Ϊ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Άποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Χρ. Κωβαῖος, Ϊασίου 1 - 115 21 Άθήνα. Τηλ.: 210-8160127 - Fax 210-8160128.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ϊωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ. Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν άποστολή άνακοινώσεων και ειδήσεων άπευθύνεσθε:

- για τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- για τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- για τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ – 3^ο,
ΜΑΡΤΙΟΣ 2014

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	164
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	
Περί προτάσεως θεμάτων ήμερησίας διατάξεως τακτικής Ίεραῦς Συνόδου Ίεραρχίας 2014	165
Περί τῶν Ίερατικών Κλήσεων.....	166
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ	
Τό μήνυμα τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων	168
Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Ἡ ὁμιλία κατά τήν ἑναρξη τῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν	171
Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Προσφώνηση στή Σύναξη τῶν Προκαθημένων.....	178
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Ἡ Τακτική σύγκληση τῆς Ίεραῦς Συνόδου τῆς Ίεραρχίας καί ἡ ἐκλογή νέου Μητροπολίτου (25-27.2.2014)	179
Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, Προσφώνησις στήν ἑκτακτη σύγκληση τῆς Ίεραῦς Συνόδου τῆς Ίεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος	182
Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφείμ, Ἀντιφώνηση στήν ἑκτακτη σύγκληση τῆς Ίεραῦς Συνόδου τῆς Ίεραρχίας.....	185
Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, Ἐνημέρωσις περί τοῦ νέου προτεινομένου μεταλυκειακοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως εἰς τά ἐκκλησιαστικά λύκεια	186
Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ, Νέαι δυνατότητες ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἐν σχέσει πρός τά τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν	195
Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου (Χρυσοστόμου).....	217
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	218
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	233
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	235

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Μαρτίου 2014 τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε δύο Ἐγκυκλίους τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στήν Ἡμερησία Διάταξη τῆς Τακτικῆς Συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας τόν Ὀκτώβριο 2014 καί στήν Ἑβδομάδα Ἱερατικῶν Κλήσεων.

Ἡ ἐνότητα τῶν Ἐπικαιροτήτων εἶναι ἀφιερωμένη στήν Σύναξη τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στό Φανάρι στίς 9 Μαρτίου τ.ἔ.

Τό Θέμα τοῦ Μηνός παρουσιάζει τίς εἰσηγήσεις πού ἀναγνώσθηκαν κατά τήν Ἑκτακτη Σύγκληση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν ἀπό 25 ἕως καί 27 Φεβρουαρίου 2014. Ἐπίσης θά διαβάσετε τή διαδικασία ἐκλογῆς τοῦ νέου Μητροπολίτου Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου καί ἕνα σύντομο βιογραφικό τοῦ ἐκλεγέντος.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους ὁλοκληρώνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων, καθώς καί μέ τά Ἐκκλησιαστικά Χρονικά.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Περί προτάσεως θεμάτων ημερησίας διατάξεως
τακτικής Ίερας Συνόδου Ίεραρχίας 2014Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 545
 Αριθμ. Διεκπ. 262
 Αθήνησι 5η Φεβρουαρίου 2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2947

Πρός
 τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
 τής Έκκλησίας τής Ελλάδος

Σεβασμιώτατε έν Χριστῶ ἀδελφέ,

Ὡς τυγχάνει γνωστόν εἰς ὑμᾶς, συνωδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 6, παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» «Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνεδριάζει βάσει ἡμερησίας διατάξεως. Ἐπί τακτικῆς συνελεύσεως ἢ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος καταρτίζει τήν ἡμερησίαν διάταξιν καί ὁ Πρόεδρος κοινοποιεῖ ταύτην πρός ἅπαντα τά μέλη τῆς Ἱεραρχίας δύο τοῦλάχιστον μηνῶν πρό τῆς συνεδριάσεως».

Ὅθεν, ἐπικειμένης κατά τάς ἐπιούσας Συνεδρίας τῆς Διαρκοῦς Ἱερας Συνόδου τῆς καταρτίσεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Τακτικῆς Ἱερας Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος, μηνός Ὀκτωβρίου 2014, Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερας Συνόδου τῆς 5ης μηνός Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως, ἕως τῆς 31ης μηνός Μαΐου ἐ.ἔ., προτείνητε τῇ Ἱεραῖ Συνόδῳ θέματα, ἅτινα, κατά τήν ἔμφρονα ποιμαντικῆν κρίσιν ὑμῶν, προκρίνονται πρός συζήτησιν ὑπό τῆς Ἱεραρχίας.

Ἐπί δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τήν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
 † Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ
 † Ὁ Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς Προκόπιος
 † Ὁ Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος
 † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου Τίτος
 † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος
 † Ὁ Μηθύμνης Χρυσόστομος
 † Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου Ἰάκωβος
 † Ὁ Θηβῶν καί Λεβαδείας Γεώργιος
 † Ὁ Παροναξίας Καλλίνκος
 † Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως Ἀθηναγόρας
 † Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος
 † Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ Κύριλλος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
 Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

Περί τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων

(Ἀνεγνώσθη στους Ἱ. Ναούς κατά τήν Γ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 781
Ἀριθμ. Διεκπ. 414
Ἀθήνησι 24ῃ Φεβρουαρίου 2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2948

Πρός
Τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐχοντας διανύσει τό ἡμῖσι τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία σήμερα, Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, τιμᾶ καί προσκυνεῖ τόν Τιμόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, Τόν ὑψώνει καί Τόν προβάλλει ὀρόσημο πίστεως καί ἐλπίδος γιά κάθε χριστιανό, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται τόν καλό ἀγῶνα τῆς πίστεως.

Παράλληλα, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδή τά ἀποστολικά ἀναγνώσματα τῆς περιόδου τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί ἐπομένως καί τῆς σημερινῆς Κυριακῆς, ἀναφέρονται στόν Μέγα Ἀρχιερέα Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, στήν ἀρχιερωσύνη Του καί τήν διακονία Του, ἔχει ἀπό ἐτῶν ἀποφασίσει ἡ ἐβδομάδα πού ἔπεται τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως νά εἶναι ἀφιερωμένη στήν ἱερωσύνη τῶν λειτουργῶν Της καί ἰδιαίτερος στήν καλλιέργεια τῶν ἱερατικῶν κλήσεων.

Δοξάζει τόν Κύριο πού ἐμφυτεύει στίς καρδιές νέων ἀνθρώπων τόν κατά Θεό ζῆλο καί τήν ἔφεση τῆς διακονίας τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου καί ἐκβάλλει ἐργάτες στόν θερισμό (Ματθαίου θ΄ 38).

Εὐλογεῖ πατρικά τούς εὐσεβεῖς γονεῖς πού καλλιμεροῦν τήν κλίση τῶν τέκνων τους νά ὑπηρετή-

σουν τό ἱερό θυσιαστήριο καί νά ἀφιερῶσουν τήν ζωή τους εἰς «ἔργον διακονίας εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. δ΄ 11-12).

Θεωρεῖ κατάλληλη εὐκαιρία νά ὑπομνήσει στους πιστούς τήν διδασκαλία Της γιά τήν ἱερωσύνη.

Ἡ ἱερωσύνη, ὅπως δόθηκε ἀπό τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ὅπως βιώθηκε στά δύο χιλιάδες χρόνια πορείας τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο καί ὅπως διδάχθηκε καί ἐξηγήθηκε ἀπό τούς θεολόγους πατέρες καί διδασκάλους Της εἶναι:

α. Θυσία καί προσφορά.

Ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι θυσία πού προσφέρθηκε ἀπό τόν ἴδιο μέ τήν θέλησή Του γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου.

Κατά τόν ἴδιο τρόπο, ἡ ἱερωσύνη, ἡ ζωή τοῦ Κληρικοῦ καί ἡ διακονία του στόν κόσμο, εἶναι ἐκούσια θυσία γιά τόν ἴδιο σκοπό. Ὄντως, προκειμένου νά ἀφιερῶσει κανεῖς τήν ζωή του στήν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ, χρειάζεται νά διαθέτει μεγάλα ἀποθέματα πίστεως καί ἀγάπης πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τόν πλησίον, ὥστε νά ὑπαγορεύει καί αὐτήν ἀκόμη τήν αὐτοθυσία.

Ζοῦμε σέ ἐποχή, κατά τήν ὁποία κυριαρχεῖ ἡ ἀβεβαιότητα γιά τό μέλλον, ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀγωνία γιά τό αὔριο. Ἡ κατάσταση αὐτή ἀφορᾶ στό σύνολο τῆς κοινωνίας καί ὀφείλεται κυρίως σέ πνευματικά αἴτια, ἀλλότρια πρὸς τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ ἔλλειψη ἀγάπης, ἀλληλεγγύης καί ἀνθρωπιᾶς εὐθύνονται πρωτογενῶς γιά τήν πολυδιάσπαση τῆς κοινωνίας, γιά τήν ἐκμετάλλευση, γιά τά ποικίλα ἀδιέξοδα.

Αὐτή ἡ ἐσωτερική ἀγωνία σχεδόν τοῦ καθενός, ἡ αἴσθησις τῆς προσωπικῆς του ἀδυναμίας καί ἡ ἀνάγκη γιά λύτρωση ἀπό τά κάθε εἶδους δεινά, κι-

νοῦν τόν Κληρικό σέ παροξυσμό ἀγάπης γιά προσφορά στόν σύγχρονο ἄνθρωπο, πού εἶναι φορτωμένος μέ τά προβλήματα τῆς ζωῆς καί κουρασμένος ἀπό τήν ἀγωνία καί τήν ἀπογοήτευση.

β. Δῶρο Θεοῦ.

Ὁ Θεός κατέστησε τούς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας μέ τό μυστήριο τῆς χειροτονίας «*ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ*» (Πράξεων κ' 3-8).

Μέ τήν ἱερωσύνη ἀνακαινίζεται ὁ ἄνθρωπος, φωτίζεται ἀπό τό φῶς τῆς θεογνωσίας, ἀγιάζεται ἀπό τήν Χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καθαιρέται ἀπό τούς ρύπους τῆς ἁμαρτίας, λαμπρύνεται ἀπό τήν μετοχή καί κοινωνία τοῦ Θεοῦ, μετέχει στήν δόξα τοῦ Θεοῦ, παρηγορεῖται καί στηρίζεται ὅταν πολεμεῖται ἀπό τίς ἀντίθεες δυνάμεις καί ἀρχές καί ἐξουσίες.

γ. Πνευματικό ἀξίωμα.

Ἡ ἱερωσύνη ἐνεργεῖ στόν ἐπίγειο κόσμο, οὐσιαστικά ὁμως διαχειρίζεται οὐράνια καί αἰώνια ἀγαθά. Ἐνῶ εἶναι ἐντός τοῦ κόσμου δέν ἀποτελεῖ ἐγκόσμια ἐξουσία ἀλλά ἐργάζεται γιά τήν μεταμόρφωση τοῦ κόσμου σέ βασιλεία Θεοῦ.

δ. Ἀσκησιολογία διακονίας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος καθορίζει τόν σκοπό γιά τόν ὁποῖο δόθηκε ἡ ἱερωσύνη, λέγοντας ὅτι αὐτή ἐπιτελεῖ «*ἔργον διακονίας*» καί ἐργάζεται «*εἰς τήν οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ*» (Ἐφ. 11-12)

Ὁ ρόλος, ἐπομένως, καί ἡ διακονία τοῦ ἱερέως εἶναι ζωτικῆς σημασίας, διότι ἀποτελεῖ τόν ζωντανό ἀπόστολο καί κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἐλπίδας, τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης, ἐργάζεται γιά τήν χριστοποίηση τοῦ κόσμου.

ε. Ἐκκλησιαστικό λειτούργημα.

Ὁ ἱερεὺς ὑπηρετεῖ τόν Θεό καί τόν λαό τοῦ Θεοῦ πού συγκροτεῖ τήν Ἐκκλησία, ἐνδεδυμένος τήν «*τῆς ἱερατείας χάριν*» καί ἐφοδιασμένος τήν ἐξουσίαν «*τοῦ δεσμεῖν καί λύειν*» τά ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων.

στ. Ἀποστολή.

Ὁ Κύριος ἀπέστειλε τούς ἁγίους Ἀποστόλους γιά νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο καί νά συναγάγουν τά διασκορπισμένα τέκνα τοῦ Θεοῦ τελοῦντες τά ἅγια Μυστήρια. Εἶπε: «*καθώς ἀπέσταλκέ με ὁ Πα-*

τήρ καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς» (Ἰωάννου κ' 21) καί «*οὐχ ὑμεῖς μέ ἐξελέξατε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καί ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καί καρπὸν φέρητε καί ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη*» (Ἰωάννου ιε' 16).

ζ. Ὑπόσχεση καί προσδοκία.

Ἐάν θέλαμε νά συνοψίσουμε σέ δύο μόνον λέξεις τό νόημα καί τό περιεχόμενο τῆς ἱερατικῆς κλήσεως, δέν θά ἐπιλέγαμε προσφορότερες λέξεις ἀπό τήν *ὑπόσχεση* καί τήν *προσδοκία*. Ὑπόσχεση τοῦ κληρικοῦ ὅτι τίθεται ἄνευ ὄρων στή διακονία τοῦ Θεοῦ, καί ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ ὅτι εἶναι ἀρωγός στό δύσκολο ἔργο πού ἀναλαμβάνει ὁ κάθε ἱερεὺς. Παράλληλα, προσδοκία ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ ὅτι ὁ κληρικός θά ἀνταποκριθεῖ στήν παρά Θεοῦ κλήση καί θά παραμείνει πιστός στήν ὑπόσχεσή του, καί προσδοκία ὅλων τῶν πιστῶν ὅτι ὁ ἱερέας θά ἀποδειχθεῖ ὁδηγός ἰσάξιος τοῦ Μωυσῆ καί θά τούς ὁδηγήσει μακριά ἀπό τά ἀδιέξοδα καί τόν πνευματικό ὄλεθρο, στήν κατάκτηση τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας, δηλαδή τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.

Δέν θά μπορούσε ἄλλωστε ἡ θυσιαστικὴ ζωὴ τοῦ κληρικοῦ νά περιγραφεῖ διαφορετικά, ἀφοῦ καί ὁ ἴδιος ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας ἀποτελεῖ ὑπόσχεση καί προσδοκία: ὑπόσχεση νίκης κατὰ τοῦ ἀντικειμένου ἐχθροῦ καί πολέμου, καί προσδοκία Ἀναστάσεως γιά τόν κάθε χριστιανό, ὁ ὁποῖος προστρέχει μέ πίστη καί κλίνει ἐνώπιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τό γόνυ τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος καί τόν ἀσπάζεται εὐλαβικά.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ
- † Ὁ Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς Προκόπιος
- † Ὁ Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος
- † Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου Τίτος
- † Ὁ Γρεβενῶν Σέργιος
- † Ὁ Μηθύμνης Χρυσόστομος
- † Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσῶ καί Πλωμαρίου Ἰάκωβος
- † Ὁ Θηβῶν καί Λεβαδείας Γεώργιος
- † Ὁ Παροναξίας Καλλίνκος
- † Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρούπολεως Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος
- † Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ Κύριλλος

Ὁ Ἀρχιεραματεὺς
Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Τό μήνυμα τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων

(Φανάρι Κωνσταντινουπόλεως, 9 Μαρτίου 2014)

*Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρὸς
καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*

Διά τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὁρθοδόξους πιστοὺς, τοὺς ἀνά τὸν κόσμον ἀδελφούς χριστιανούς καί πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, εὐλογίαν ἀπὸ Θεοῦ καί ἀσπασμὸν ἀγάπης καί εἰρήνης.

«Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνησθῆναι ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καί τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καί τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καί πατρὸς ἡμῶν» (Α΄ Θεσ. α΄ 2-4).

1. Συνελθόντες διά τῆς χάριτος τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, τῆ προσκλήσει τοῦ τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως Ἀρχιεπισκόπου καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου ἐν Φαναρίῳ, μεταξύ 6ης καί 9ης Μαρτίου 2014, συνεσκέφθημεν ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ περὶ τῶν ἀπασχολούντων σήμερον τὴν Ἀγιωτάτην ἡμῶν Ἐκκλησίαν ζητημάτων. Συλλειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατὰ τὴν εὐσημον καί μεγαλάνυμον ταύτην Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς λόγον ἀγάπης, εἰρήνης καί παρακλήσεως.

Ἡ Μία, Ἁγία Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν τῷ κόσμῳ παροικούσα, βιώνει καί αὕτη τὰς προκλήσεις τοῦ ἀνθρώπου ἐκάστης ἐποχῆς. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πιστὴ εἰς τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν, εὐρίσκει εἰς διαρκῆ διάλογον μετὰ τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς, συμπάσχει μετὰ τῶν ἀνθρώπων καί συμ-

μερίζεται τὴν ἀγωνίαν των. «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καί σήμερον ὁ αὐτὸς καί εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἐβρ. ιγ΄ 8-9).

Οἱ πειρασμοὶ καί αἱ προκλήσεις τῆς ἱστορίας εἶναι ἰδιαιτέρως ἔντονοι εἰς τὰς ἡμέρας μας καί οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἀμέτοχοι εἰς αὐτὰ ἢ ἀδιάφοροι ἀπέναντί των. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν συνήλθομεν ἐπὶ τό αὐτὸ διὰ νὰ ἐγκύψωμεν εἰς τοὺς πειρασμούς καί τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ ἀνθρωπότης. «Ἐξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι» (Β΄ Κορ. ζ΄ 6), οἱ λόγοι αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου ἰσχύουν καί σήμερον.

2. Ἀναλογιζόμενοι τὴν ὀδύνην τῶν ἀνθρώπων ἀνά τὸν κόσμον, ἐκφράζομεν τὴν συμπάθειάν μας διὰ τό μαρτύριον καί τὸν θαυμασμόν μας διὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ, Ἀφρικῇ καί ἀλλαχοῦ τῆς γῆς. Φέρομεν εἰς τὸν νοῦν μας τό διπλὸν αὐτῶν μαρτύριον: περὶ τῆς πίστεως των ὡς καί περὶ τῆς διαφυλάξεως τῆς ἱστορικῆς των σχέσεως μετὰ ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Καταγγέλλομεν τὴν ἀναταραχὴν καί τὴν ἀστάθειαν αἱ ὁποῖαι ὠθοῦν τοὺς χριστιανούς νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν γῆν, ἐνθα ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καί ἐνθεν διεδόθη τό Εὐαγγέλιον εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα.

Συμπάσχομεν μετὰ πάντων τῶν θυμάτων τῆς ἐν Συρίᾳ τραγωδίας. Καταδικάζομεν πᾶσαν μορφὴν τρομοκρατίας καί θρησκευτικῆς ὕβρεως. Ἡ ἀπαγωγή τῶν Μητροπολιτῶν Παύλου καί Ἰωάννου, ἄλλων κληρικῶν, ὡς καί τῶν μοναζουσῶν τῆς ἐν Μααλουλά Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Θέκλης, ἀποτελεῖ χαινουσαν πληγὴν καί ζητοῦμεν τὴν ἄμεσον ἀπελευθέρωσίν των.

Ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν εἰς πάντα ἐμπλεκόμενον πρὸς ἄμεσον κατάπαυσιν τῶν στρατιωτικῶν ἐπι-

χειρήσεων, ἀπελεύθερων τῶν αἰχμαλώτων καί ἐδραίων τῆς εἰρήνης ἐν τῇ περιοχῇ διὰ τοῦ διαλόγου. Οἱ ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ χριστιανοὶ ἀποτελοῦν τὴν ζύμην τῆς εἰρήνης. Εἰρήνη διὰ πάντα ἄνθρωπον σημαίνει ἐπίσης εἰρήνη διὰ τοὺς χριστιανούς. Στηρίζομεν τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν διακονίαν αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς προσπάθειάς αὐτοῦ διὰ τὴν παλινόρθωσιν τῆς περιοχῆς καὶ τὴν παλιννόστησιν τῶν προσφύγων.

3. Ἐνθέρμως προσευχόμεθα ὑπὲρ τῆς διεξαγωγῆς εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων καὶ τῆς ἐν προσευχῇ καταλλαγῆς πρὸς ἔξοδον ἐκ τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ συνεχιζομένης κρίσεως. Καταδικάζομεν τὰς ἀπειλάς βιαιᾶς καταλήψεως Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ναῶν καὶ προσευχόμεθα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν σήμερον εὐρισκομένων ἐκτὸς τῆς κοινωρίας μετὰ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας.

4. Ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις ἀποτελεῖ θεμελιώδη ἀπειλήν διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εἰρήνην εἰς τοπικὸν καὶ παγκόσμιον ἐπίπεδον. Αἱ συνέπειαι αὐτῆς εἶναι ἐμφανεῖς εἰς ἅπαντα τὰ στρώματα τῆς κοινωρίας, ἔνθα ἀπουσιάζουν ἀξίαι ὡς ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ προσώπου, ἡ ἀδελφικὴ ἀλληλεγγύη καὶ ἡ δικαιοσύνη. Τὰ αἴτια τῆς κρίσεως ταύτης δὲν εἶναι ἀμιγῶς οἰκονομικά. Εἶναι καὶ πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς φύσεως. Ἄντι τοῦ συστηματισμοῦ πρὸς τὰ παγκόσμια εἰδῶλα τῆς ἰσχύος, τῆς πλεονεξίας καὶ τῆς φιληδονίας, ἐξαίρομεν τὴν ἀποστολήν μας νὰ μεταμορφώσωμεν τὸν κόσμον, ἐφαρμόζοντες τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Συνεπεία τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας, πολλοὶ ἄνθρωποι ὑποτιμοῦν τὴν ἱερότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἀδιαφοροῦντες νὰ διακρίνουν τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἐλαχίστους τῶν ἀδελφῶν μας (πρβλ. Ματθ. κε', 40, 45), πολλοὶ δὲ παραμένουν ἀδιάφοροι ἔναντι τῆς πτωχείας, τῆς ὀδύνης καὶ τῆς βίας, αἱ ὁποῖαι μασιτίζουν τὴν ἀνθρωπότητα.

5. Ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νὰ ἀρθρώσῃ τὸν προφητικὸν τῆς λόγον. Ἐκφράζομεν τὴν εἰλικρινῆ ἡμῶν ἀνησυχίαν διὰ τὰς τοπικὰς καὶ παγκοσμίου τάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπαξιῶνουν καὶ διαβιβρώσκουν τὰς ἀρχὰς τῆς πίστεως, τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ

ἀνθρωπίνου προσώπου, τὸν θεσμόν τοῦ γάμου καὶ τὸ δῶρον τῆς δημιουργίας.

Ἐπογραμμίζομεν τὴν ἀναμφισβήτητον ἱερότητα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπὸ τῆς συλλήψεως μέχρι τοῦ φυσικοῦ θανάτου. Ἀναγνωρίζομεν τὸν γάμον ὡς ἔνωσιν ἀνδρός καὶ γυναικός, ἡ ὁποία εἰκονίζει τὴν ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του. Ἀποστολή ἡμῶν εἶναι ἡ διαφύλαξις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὡς οἰκονόμων καὶ οὐχὶ ὡς κατόχων αὐτοῦ. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς προτρεπόμεθα τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαόν ἡμῶν νὰ ἐπιδείξουν πνεῦμα μετανοίας, νὰ βιώσουν τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας, τὴν ταπεινώσιν καὶ τὴν συγχωρητικότητα, καταθέτοντες εἰς τὴν κοινωρίαν μαρτυρίαν περὶ τῶν πάντοτε ἐπικαίρων διδαγμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6. Ἡ Σύναξις αὕτη τῶν Προκαθημένων συνιστᾷ δι' ἡμᾶς μίαν εὐλογημένην ἐνκαιρίαν, ἵνα ἐπαναβεβαιώσωμεν τὴν ἐνότητα ἡμῶν διὰ τῆς κοινωρίας καὶ τῆς συνεργασίας. Ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν ἀφοσίωσιν ἡμῶν εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς συνοδικότητος, ἥτις τυγχάνει ὑψίστης σημασίας διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνωτιζόμεθα τὴν ρῆσιν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι «τό τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα, οὐ χωρισμοῦ ἀλλ' ἐνώσεως καὶ συμφωνίας ὄνομα». Ἡ καρδία ἡμῶν στρέφεται πρὸς τὴν ἀπὸ μακροῦ ἀναμενομένην Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ νὰ μαρτυρήσωμεν τὴν ἐνότητα αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν εὐθύνην καὶ τὴν στοργὴν τῆς πρὸς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Ἡ Σύναξις συνεφώνησεν ὅτι ἡ προπαρασκευαστικὴ τῆς Συνόδου ἐργασία πρέπει νὰ ἐντατικοποιηθῇ. Εἰδικὴ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ θὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 2014 καὶ θὰ ὀλοκληρώσῃ αὐτὸ μέχρι τοῦ Ἁγίου Πάσχα τοῦ ἔτους 2015. Θὰ ἀκολουθήσῃ Προσυνοδικὴ Πανορθόδοξος Διάσκεψις κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖς τοῦ ἔτους 2015. Ἀπασαί αἱ ἀποφάσεις, τόσον κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς Συνόδου, ὅσον καὶ κατὰ τὰ προπαρασκευαστικὰ στάδια αὐτῆς, θὰ λαμβάνωνται καθ' ὁμοφωνίαν. Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θὰ συγκληθῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 2016, ἐκτὸς ἀπροόπτου. Ἡ Σύνοδος

θά προεδρευήται υπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Οἱ ἀδελφοί Αὐτοῦ Προκαθήμενοι τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν θά κάθονται ἐκ δεξιῶν καί ἐξ εὐωνύμων Αὐτοῦ.

7. Ἀναποσπαστως συνδεδεμένη πρός τήν ἐνότητα εἶναι ἡ ἱεραποστολή. Ἡ Ἐκκλησία δέν ζῆ διά τόν ἑαυτόν της, ἀλλά ὀφείλει νά μαρτυρῆ καί νά μοιράζεται τά δῶρα τοῦ Θεοῦ μετά τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν. Μετέχοντες τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί προσευχόμενοι ὑπέρ τῆς οἰκουμένης, καλούμεθα νά συνεχίσωμεν τήν λειτουργίαν μετά τήν Θεϊαν Λειτουργίαν καί νά μοιρασθῶμεν μεθ' ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος τά δῶρα τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀγάπης, συμφώνως πρός τήν τελευταίαν ἐντολήν καί διαβεβαίωσιν τοῦ Κυρίου: «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη [...] καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι [...] ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος*» (Ματθ. κη', 19-20).

8. Ζῶμεν ἐντός ἐνός κόσμου, ὅπου ἡ πολυπολιτισμικότης καί ὁ πλουραλισμός συνιστοῦν ἀναπόφευκτον πραγματικότητα καί συνεχῶς μεταβαλλομένην. Ἔχομεν ἐπίγνωσιν τοῦ γεγονότος ὅτι οὐδέν θέμα τῆς ἐποχῆς μας δύναται νά θεωρηθῆ ἢ ἐπιλυθῆ ἄνευ ἀναφορᾶς εἰς τό παγκόσμιον, καθῶς καί ὅτι οἰαδήποτε πόλωσις μεταξύ τοπικοῦ καί παγκοσμίου καταλήγει εἰς ἀλλοίωσιν τοῦ ὀρθόδοξου φρονήματος.

Ὡς ἐκ τούτου, ἐνώπιον καί αὐτῶν εἰσέτι τῶν διαφωνιῶν, διαχωρισμῶν καί διαιρέσεων, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νά διακηρύξωμεν τό μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὁ διάλογος τυγχάνει πάντοτε καλλίτερος τῆς συγκρούσεως. Ἡ

ἀποχώρησις καί ἡ ἀπομόνωσις οὐδέποτε ἀποτελοῦν ἐπιλογήν. Ἐπαναβεβαιοῦμεν τήν ὑποχρέωσίν μας νά διαλεγώμεθα πρός τόν ἄλλον, μετά τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, μετά τῶν ἄλλων πολιτισμῶν, ὅπως καί μετά τῶν ἄλλων χριστιανῶν καί τῶν ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

9. Παρά τὰς ἀνωτέρω προκλήσεις, διακηρύσσομεν τό Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ «ὄστις τοσοῦτον ἠγάπησε τόν κόσμον» ὥστε «ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν». Τοιουτοτρόπως, οἱ Ὁρθόδοξοι παραμένομεν πλήρεις ἐλπίδος. Παρά τὰς δυσχερείας τολμῶμεν, ἐν τούτοις, νά ἔχωμεν τήν ἐλπίδα ἡμῶν εἰς τόν Θεόν, Ὁστις ἐστί «ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ» (Ἀποκ. α', 8). Διό καί ἀναμνησκόμεθα ὅτι ὁ τελευταῖος λόγος –λόγος ἀγαλλιᾶσεως, ἀγάπης καί ζωῆς– ἀνήκει εἰς Αὐτόν, ὃν πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐν Φαναρίῳ, τῆ 9ῃ Μαρτίου 2014

- † Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
- † Ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος
- † Ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος
- † Ὁ Μόσχας Κύριλλος
- † Ὁ Σερβίας Εἰρηναῖος
- † Ὁ Ρουμανίας Δανιήλ
- † Ὁ Βουλγαρίας Νεόφυτος
- † Ὁ Γεωργίας Ἡλίας
- † Ὁ Κύπρου Χρυσόστομος
- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος
- † Ὁ Βαρσοβίας Σάββας
- † Ὁ Τιράνων Ἀναστάσιος

Ἡ ὁμιλία κατά τήν ἑναρξη τῆς συνάξεως τῶν προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

(Κωνσταντινούπολις, 6.3.2014)

Μακαριώτατοι καί τιμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,
Προκαθήμενοι τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων
Ἐκκλησιῶν μετά τῶν τιμίων συνοδῶν ὑμῶν,

ὡς εὖ παρέστητε ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τοῦ μαρτυρικοῦ καί ἱστορικοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ταπεινοῦ τούτου διακόνου τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος πάντων ἡμῶν. Ἀπό μέσης καρδίας εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν διά τόν κόπον τῆς ἀγάπης, ἣτις ἔφερεν ὑμᾶς ἐνταῦθα εἰς πρόθυμον ἀνταπόκρισιν εἰς τήν πρόσκλησιν ἡμῶν.

Δόξαν καί αἶνον ἀναπέμπομεν τῷ ἐν Τριάδι προσκυνητῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἠξίωσεν ἡμᾶς, ἵνα καί πάλιν συνέλθωμεν ἐπί τό αὐτό εἰς μίαν εἰσέτι Σύναξιν ἡμῶν, τῶν ἐμπειπιστευμένων ὑπό τῆς χάριτος καί τοῦ ἐλέους Αὐτοῦ τήν εὐθύνην τῆς ἡγεσίας τῶν κατά τόπους αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πέμπτην κατά σειράν, ἀφ' οὗ ἤρξατο τό εὐλογημένον τοῦτο ἔθος ἐν ἔτει 1992, ὀλίγον μετά τήν εἰς τόν Θρόνον τῆς τοῦ Κωνσταντίνου Πόλεως ἀνάρρησιν τῆς ἡμετέρας Μετρούπολης.

«Ἰδοὺ δὴ τί καλόν ἢ τί τερπνόν ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπί τό αὐτό», ἀναφωνοῦμεν καί ἡμεῖς μετά τοῦ ἱεροῦ Ψαλμοῦ. Ἡ καρδία ἡμῶν πεπλήρωται χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως ὑποδεχομένη ὑμᾶς καί περιπτυσσομένη ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν τιμῇ βαθεῖα καί ἐν προσδοκίαις αἰσίας ἐκ τῆς συναντήσεως ἡμῶν.

Ὅντως μέγα, εὐλογημένον καί, θά ἐλέγομεν, ἱστορικό τό γεγονός τῆς συναντήσεως ἡμῶν! Ἡ πνοή τοῦ Παρακλήτου συνήγαγεν ἡμᾶς, καί τά ὄμματα τῶν τε ἐντός καί τῶν ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν ἀγωνίᾳ στρέφονται πρὸς τήν Σύναξιν ταύτην, ἐν ἀναμονῇ τοῦ λόγου οἰκοδομῆς καί παρακλήσεως, τοῦ ὁποίου τόσην ἀνάγκην ἔχει σήμερον ὁ ἄνθρωπος.

Τοῦτο αὐξάνει καί ἐπιτείνει τήν εὐθύνην ἡμῶν, καί καθιστᾷ ἐντονωτέραν τήν ἀνάγκην, ὅπως ἐκζητήσωμεν ἐν προσευχῇ θερμῇ τήν ἄνωθεν βοήθειαν εἰς τό προκείμενον ἡμῖν ἔργον, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδέν δυνάμεθα ποιεῖν (πρβλ. Ἰωάν. ε' 5). Διό καί ἡμεῖς ταπεινῶς δεόμεθα τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας Κυρίου, ὅπως εὐλογήσῃ πλουσίως τό ἔργον ἡμῶν καί κατευθύνῃ διά τοῦ Παρακλήτου τῆς καρδίας, διανοίας καί ἀποφάσεις ἡμῶν εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἁγίου θελήματος Αὐτοῦ, σύσφιγξιν καί σφρηγιάτησιν τῆς ἐνότητος ἡμῶν καί δόξαν τοῦ Ἁγίου ἐν Τριάδι Θεοῦ.

Ἀναμιμνησκόμενοι τᾶς προηγηθείσας Συνάξεις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἵτινες ἅπασαι, χάριτι θεῖα, ἐστέφθησαν ὑπό πλήρους ἐπιτυχίας, φέρομεν εἰς τήν μνήμην ἡμῶν ἐν εὐγνωμοσύνῃ τούς προαπελθόντας καί μακαρία ἤδη τῇ λήξει γενομένους ἐκ τῶν μετασχόντων εἰς τᾶς Συνάξεις ταύτας Προκαθημένους, τούς αἰοδίμους Πατριάρχας Ἀλεξανδρείας Παρθένιον καί Πέτρον, Ἀντιοχείας Ἰγνάτιον, Ἱεροσολύμων Διόδωρον, Μόσχας Ἀλέξιον, Σερβίας Παῦλον, Ρουμανίας Θεόκτιστον, Βουλγαρίας Μάξιμον, καί Ἀρχιεπισκόπους Κύπρου Χρυσόστομον, Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ καί Χριστόδουλον, Πολωνίας Βασίλειον καί Τσεχίας καί Σλοβακίας Δωρόθεον, ὧν ἡ συμβολή εἰς τήν ἐπιτυχίαν τῶν γενομένων Συνάξεων ὑπῆρξε τά μέγιστα ἐποικοδομητική καί ὑπόκειται καί ἡμῖν, καί δὴ καί τοῖς διαδόχοις αὐτῶν, ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν καί παρακαταθήκη πρὸς διαφύλαξιν. Εἴη αὐτῶν ἡ μνήμη αἰωνία!

Οἱ λόγοι οἱ ὀδηγήσαντες ἡμᾶς εἰς τήν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως τῆς παρούσης Συνάξεως τυγχάνουν ἤδη γνωστοί εἰς ὑμᾶς ἐκ τοῦ προσκλητηρίου Γράμματος, τό ὁποῖον ἀπηυθύνσαμεν εἰς τήν ἀγάπην ὑμῶν. «Ἐξωθεν μάχαι· ἔσωθεν φόβοι»,

ἐγράφομεν ὑμῖν ἀπηχοῦντες τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου (Β΄ Κορ. ζ΄ 6). Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἐν τῷ κόσμῳ παροικοῦσα, ὑφίσταται πάντοτε τοὺς κλυδωνισμούς τῶν ἱστορικῶν ἀναταράξεων, αἱ ὁποῖαι ἐνίοτε εἶναι πολύ ἰσχυραί. Κατὰ τοὺς κρισίμους καιροὺς, τοὺς ὁποίους ἤδη διερχόμεθα, αἱ ἀναταράξεις αὗται εἶναι ἰδιαίτερος αἰσθηταὶ εἰς τὰς γεωγραφικὰς περιοχάς, ὅπου ἐγεννήθη, ἠνδρώθη καὶ ἤμασεν ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία, εἰς τὰ παλαίφατα πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔνθα ἡ βία, ἐν ὀνόματι πολλὰκις τῆς θρησκείας, κυριαρχεῖ καὶ ἀπειλεῖ πάντα τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας ἀνεξαρτήτως ὁμολογιακῆς ταυτότητος.

Ἐν θλίψει καὶ ἀνησυχίᾳ πολλῇ παρακολουθοῦμεν διώξεις χριστιανῶν, καταστροφὰς καὶ βεβηλώσεις ἱερῶν ναῶν, ἀπαγωγὰς ἢ καὶ φόνους κληρικῶν καὶ μοναχῶν, ἀκόμη δέ καὶ ἀρχιερέων, ὡς οἱ πρό μακροῦ ἀπαχθέντες καὶ ἔκτοτε ἀγνοούμενοι Μητροπολίται Χαλεπίου Παῦλος, τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, καὶ Yuhanna Ibrahim τῆς Συροϊακωβιτικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐνώπιον τοῦ ἀπειλητικοῦ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν φαινόμενου τούτου καλούμεθα νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας ἡμῶν, ὄχι ὡς μεμονωμένα πρόσωπα ἢ Ἐκκλησίαι, ἀλλ' ὡς ἡ ἠνωμένη μία ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Ἄλλ' ὁ διωγμὸς κατὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως εἰς τὴν ἐποχὴν ἡμῶν δέν περιορίζεται εἰς τὰς ὡς ἄνω μορφὰς ἀπροκαλύπτων διώξεων. Μέγας εἶναι ἐπίσης, ὁ κίνδυνος, ὁ προερχόμενος ἐκ τῆς ραγδαίας ἐκκοσμικεύσεως τῶν ἄλλοτε χριστιανικῶν κοινωνιῶν, ἔνθα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τίθεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ δημοσίου βίου, καὶ θεμελιώδεις πνευματικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἐξοβελίζονται ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, βεβαίως, οὐδέποτε ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς βιαίας ἐπιβολῆς τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοποθετοῦσα τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὑπεράνω ἀντικειμενικῶν κανόνων καὶ ἀξιῶν. Δέν ἀνήκει εἰς τὴν φύσιν καὶ τὸ ἦθος τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ καταναγκασμὸς οἰασδῆτινος μορφῆς. Τὰ τοῦ ἠθικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων ἀντιμετωπίζονται ὑπὸ τῆς Ὁρθο-

δόξου Ἐκκλησίας ὡς προσωπικὰ θέματα ἐνὸς ἐκάστου διευθετούμενα διὰ τῆς προσωπικῆς σχέσεως ἐκάστου τῶν πιστῶν ἐν ἐλευθερίᾳ μετὰ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πατρὸς, καὶ ὄχι διὰ τῆς σπάθης τοῦ νόμου. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδόλως ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τὸ καθῆκον νὰ προβάλλῃ τὰς εὐαγγελικὰς ἀρχὰς εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, ἔστω καὶ ἐάν αὗται ἔρχονται ἐνίοτε εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰς κρατούσας ἀντιλήψεις.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία χαρακτηρίζεται ἐκ τῆς προσηλώσεως αὐτῆς εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ παρελθόντος, καὶ τοῦτο ὀφείλει νὰ πράττῃ πάντοτε, διότι «*Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας*» (Ἐβρ. ιγ' 8). Ἄλλ' ἡ ἱστορία κινεῖται, καὶ ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἐνωτίζεται τοὺς προβληματισμούς τοῦ ἀνθρώπου κάθε ἐποχῆς. Παραδοσιακὴ Ἐκκλησία δέν σημαίνει ἀπολιθωμένη Ἐκκλησία, ἀδιάφορος εἰς τὰς ἐκάστοτε προκλήσεις τῆς ἱστορίας. Καὶ αἱ προκλήσεις αὐταὶ εἶναι ἰδιαίτερος ἔντονοι εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, καὶ ὀφείλομεν νὰ τὰς προσεξώμεν.

Μία ἐξ αὐτῶν προέρχεται ἀπὸ τὴν ραγδαίαν ἀνάπτυξιν τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς στηριζομένης παγκοσμιοποιήσεως. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὑπῆρξε πάντοτε οἰκουμενικὴ εἰς τὴν νοστοροπίαν καὶ τὴν δομὴν αὐτῆς. Ἀποστολὴ τῆς ἦτο πάντοτε νὰ προσεγγίσῃ καὶ περιλάβῃ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ «πάντα τὰ ἔθνη», ἀνεξαρτήτως φυλῆς, χρώματος ἢ ἄλλων φυσικῶν ιδιοτήτων. Ἄλλ' ἡ οἰκουμενικὴ αὕτη προσέγγις ἐγένετο πάντοτε ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἰδιαιτερότητα ἐκάστου λαοῦ, τὴν νοστοροπίαν καὶ τὰς παραδόσεις του.

Ἡ τεχνολογία σήμερον ἐνώνει τοὺς λαοὺς, καὶ τοῦτο ἔχει ἀναμφιβόλως εὐεργετικὰς συνεπειὰς εἰς τὴν διάδοσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς πληροφορίας. Ἀποτελεῖ ὅμως συγχρόνως διάυλον μεταδόσεως καὶ ἐμμέσως ἐπιβολῆς συγκεκριμένων πολιτισμικῶν προτύπων, τὰ ὁποῖα δέν συνάδουν πάντοτε πρὸς τὰς ἰδιαίτερας παραδόσεις τῶν λαῶν. Ἡ χρῆσις τῆς τεχνολογίας δέν πρέπει νὰ γίνηται ἀδιακρίτως καὶ ἄνευ ἐπιγνώσεως τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους συνεπάγεται. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦτο.

Συναφὲς πρὸς τοῦτο εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς, ἐν πολλοῖς τῇ βοηθείᾳ καὶ τῆς τεχνολογίας, ραγδαίας

ανάπτυξως τών επιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων, ἰδίᾳ εἰς τόν χώρον τῆς βιοτεχνολογίας. Αἱ δυνατότητες τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης ἐξικνούνται μέχρι παρεμβάσεων εἰς τὰ ἐνδότατα τῆς φύσεως καί εἰς γενετικές τροποποιήσεις δυναμένας νά ὀδηγήσουν εἰς θεραπείας ἀσθενειῶν, δημιουργοῦσαι ὁμως σοβαρά ἠθικά προβλήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία δύναται καί ὑποχρεοῦται νά ἔχη λόγον.

Ὁφείλομεν νά ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέν ἔχει ἐπιδείξει τήν δέουσαν εὐαισθησίαν ὡς πρός τό θέμα τοῦτο. Κατά τήν προηγούμενην Σύναξιν ἡμῶν ἐν ἔτει 2008 ἀπεφασίσθη ἡ συγκρότησις Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, ἣτις καί, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συνήλθεν ἐν Κρήτῃ εἰς πρώτην συνεδρίαν, ἀλλ' ἡ ἀνταπόκρισις τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν δέν ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε νά ἐπιτρέψῃ τήν συνέχισιν τῆς προσπάθειας. Ἐλπίζομεν τοῦτο νά συμβῇ εἰς τό ἀμέσως προσεχές μέλλον ὥστε ἡ φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας νά ἀκουσθῇ καί ἐπὶ ἑνός τόσον σημαντικοῦ θέματος.

Ἐνωτιζομένη τά τρέχοντα ὑπαρξιακά προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου ἡ Ὁρθοδοξία πρέπει νά συνεχίσῃ καί ἐκεῖνη τὰς προσπάθειας αὐτῆς καί διὰ τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ὅτε τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, πρῶτον ἐξ ὅλου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ἀνέδειξε τήν κρισιμότητα τοῦ θέματος τούτου, ἤδη ἐπὶ τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου ἡμῶν Πατριάρχου Δημητρίου, ἐν ἔτει 1989, καί διὰ σειρᾶς διεθνῶν επιστημονικῶν συμποσίων ὑπό τήν αἰγίδα ἡμῶν ἐσυνέχισε τήν προσπάθειαν ταύτην, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία παρέμεινεν ἐπὶ πολύ ἡ μόνη χριστιανική φωνή ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου θέματος.

Σήμερον καί ἄλλαι χριστιανικαί ἐκκλησιαί καί ὁμολογίαὶ ἀποδίδουν τήν δέουσαν σημασίαν εἰς τό κρισίμον τοῦτο ζήτημα, ἀλλ' ἡ Ὁρθοδοξία παραμένει πάντοτε ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρμοδία, ὡς ἐκ τῆς λειτουργικῆς καί ἀσκητικῆς παραδόσεως αὐτῆς, διὰ νά συμβάλῃ εἰς τήν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία, ὡς ἐκ τῆς πλεονεξίας καί τοῦ εὐδαιμονισμοῦ τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, ἀπειλεῖ μέ καταστροφὴν τήν δημιουργίαν τοῦ Θεοῦ.

Τέλος, ἡ Ἁγιωτάτη ἡμῶν Ἐκκλησία ὀφείλει νά ἐνωτισθῇ μετὰ προσοχῆς καί συμπαθείας τὰ προ-

βλήματα, τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ διὰ τόν ἄνθρωπον ἡ οἰκονομική δομὴ τοῦ συγχρόνου κόσμου. Ὅλοι παριστάμεθα μάρτυρες τῶν ἀρνητικῶν συνεπειῶν διὰ τήν ἀξιοπρέπειαν καί τήν ἐπιβίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὡς ἐκ τῶν οἰκονομικῶν κρίσεων, αἱ ὁποῖαι συνθλίβουν τόν ἄνθρωπον εἰς πολλάς περιοχὰς τῆς γῆς καί μάλιστα εἰς χώρας ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς οἰκονομικῶς «ἀνεπτυγμένων». Ἀνεργία τῶν νέων, αὔξησης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πτωχῶν, ἀβεβαιότης διὰ τήν αὖριον, πάντα ταῦτα μαρτυροῦν ὅτι πολύ ἀπέχει ἡ σύγχρονος ἀνθρωπότης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦτο δέ οὐχὶ ἄνευ εὐθύνης καί ἡμῶν, οἵτινες ἐξαντλοῦντες πολλάκις τήν ποιμαντικὴν μέριμναν ἡμῶν περὶ τὰ «πνευματικά» λησμονοῦμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη τροφῆς καί στοιχειωδῶν ὑλικῶν μέσων, διὰ νά ζήσῃ ἐν ἀξιοπρεπείᾳ, ὡς πρόσωπον - εἰκὼν Θεοῦ. Εἶναι ἀνάγκη νά ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων, διὰ νά καταδειχθῇ ὅτι ὄντως κατέχει τήν ἀλήθειαν καί παραμένει πιστὴ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἀλλά, διὰ νά συμβοῦν πάντα ταῦτα, πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ Ἀδελφοί, ἀπαιτεῖται μία ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ συνθήκη. Καί αὕτη εἶναι ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καί ἡ δυνατότης νά ἀρθρώσῃ ἐνιαῖον λόγον πρός τόν σύγχρονον ἄνθρωπον. Τοῦτο πρέπει νά ἀπασχολήσῃ καί τήν παροῦσαν Σύναξιν ἡμῶν ὡς ἐμπεισιευμένων τήν εὐθύνην τῆς ἐνότητος τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ὡς γνωστόν, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συνίσταται ἐξ αὐτοκεφάλων κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν, αἵτινες κινοῦνται ἐντός ὁρίων καθωρισμένων ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν χορηγησάντων τήν αὐτοκεφαλίαν Τόμων, ἔχουσαι τό δικαίωμα πλήρους αὐτοδιοικήσεως ἄνευ οἰασθήτινος ἐξωθεν ἐπεμβάσεως. Τό σύστημα τοῦτο, τό ὁποῖον ἐκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἀποτελεῖ εὐλογίαν, τήν ὁποίαν δέον νά τηρήσωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἀποφεύγεται πᾶσα ἐκτροπὴ εἰς ξένας πρός τήν Ὁρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν ἀντιλήψεις περὶ ἀσκήσεως παγκοσμίου ἐξουσίας ὑφ' οἰασθήτινος κατὰ τόπον Ἐκκλησίας ἢ Προκαθημένου αὐτῆς. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποτελεῖ κοινωσίαν αὐτοκεφάλων καί αὐτοδιοικουμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἄλλ' εἰς τοῦτο τό σημεῖον ἀκριβῶς ὑπόκειται ἐν σοβαρόν ἐρώτημα. Πῶς καί διά ποίου τρόπου ἐκφράζεται ἡ κοινωνία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν; Ἡ ἱστορική πείρα κατέδειξε ὅτι πολλάκις αἱ αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι φέρονται ὡς αὐτάρκειες Ἐκκλησίαι, ὡσάν νά λέγουν πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας «*χρείαν σου οὐκ ἔχω*» (Α΄ Κορ. 12, 21). Ἄντι νά ἐπιζητήσουν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων εἰς σύνολον τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἐνεργοῦν αὐτοβούλως ἀναπτύσσουσαι διμερεῖς σχέσεις μετὰ τῶν ἐκτός τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐνίοτε μάλιστα μετὰ τινος πνεύματος ἀνταγωνισμοῦ. Ἄλλαι αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι διαφοροποιοῦν τὴν στάσιν αὐτῶν ἔναντι τῶν μὴ Ὁρθοδόξων μὴ μετέχουσαι ἐνεργῶς εἰς πανορθοδόξως ἀποφασισθείσας ἐνεργείας.

Συμβαίνει μάλιστα προσφάτως καὶ πανορθοδόξως προσυνοδικῶς ληφθεῖσαι ἀποφάσεις νά μὴ τηρῶνται ὑπὸ τινῶν Ἐκκλησιῶν παρά τό ὅτι αὐταὶ συνυπέγραψαν τὰς ἀποφάσεις ταύτας. Τί δέ νά εἴπωμεν διά περιπτώσεις αὐτοβούλων ἀμφισβητήσεων κανονικῶν ὁρίων μετὰ ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, προκαλουσῶν παραπικασμούς καὶ ἐνίοτε διαταραχὴν τῆς κοινωνίας αὐτῶν; Πάντα ταῦτα καθιστοῦν ἐμφανῆ τὴν ἀνάγκην ἑνὸς ὄργανου, θεσμικῶς ἢ μὴ κατοχυρωμένου, τό ὁποῖον νά ἐπιλύῃ τὰς ἀνακυπτούσας διαφορὰς καὶ τὰ δημιουργούμενα ἐκάστοτε προβλήματα, ὥστε νά μὴ ὀδηγώμεθα εἰς διαιρέσεις καὶ συγκρούσεις.

Ἐκ τούτων καταφαίνεται ἡ καιρία σπουδαιότης τῆς συνοδικότητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ συνοδικός θεσμός ἀπετέλεσεν ἐξ ἀρχῆς θεμελιώδη πτυχὴν τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Πᾶσα διαφορὰ ἢ ἀμφισβήτησις τόσον εἰς θέματα πίστεως ὅσον καὶ κανονικῆς τάξεως ἐτίθετο ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Συνόδου. Χαρακτηριστικόν παράδειγμα ἡ στάσις τοῦ Μ. Βασιλείου ἔναντι τοῦ ζητήματος τοῦ ἀναβαπτισμοῦ τῶν αἰρετικῶν καὶ τῶν σχισματικῶν, περὶ τοῦ ὁποῖου εἶχε παραλάβει τὴν αὐστηρὰν παράδοσιν τῶν προκατόχων του ἐν Καππαδοκίᾳ: τό ζήτημα δέον νά κριθῆ ὑπὸ συνόδου ἐπισκόπων, οἵτινες καὶ δύνανται νά τροποποιήσουν τὴν προγενεστέραν παράδοσιν (κανόνες 1 καὶ 47). Πᾶσαι αἱ διαφοραὶ μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἢ ἐκτός αὐτῶν ἐκρίνοντο τελεσιδικῶς ὑπὸ Συνόδων, εἰς τὰς ἀπο-

φάσεις τῶν ὁποίων τελικῶς ὑπῆκουον καὶ οἱ διαφονοῦντες («Ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων κρατεῖται» Καν. 6 τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

Τό συνοδικόν τοῦτο σύστημα ἐτηρήθη καὶ τηρεῖται κατὰ τό μᾶλλον ἢ ἥττον εὐλαβῶς, ἐντός τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀπουσιάζει ὁμως ὀλοσχερῶς εἰς τὰς μετὰ αὐτῶν σχέσεις. Τοῦτο ἀποτελεῖ πηγὴν μειζόνων προβλημάτων. Τοῦτο δημιουργεῖ τὴν εἰκόνα μιᾶς Ὁρθοδοξίας πολλῶν Ἐκκλησιῶν καὶ οὐχὶ μιᾶς Ἐκκλησίας. Τοῦτο οὐδόλως συνάδει πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν· ἀποτελεῖ ἐκτροπὴν ἐξ αὐτῆς καὶ πηγὴν δεινῶν. Ὁφείλομεν νά ἐνισχύσωμεν τὸν συνοδικόν θεσμόν καὶ πέραν τῶν ὁρίων ἐκάστης τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν. Ὁφείλομεν νά ἀναπτύξωμεν τὴν συνείδησιν μιᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ τοῦτο μόνον διά τῆς συνοδικότητος δύναται νά ἐπιτευχθῆ.

Πρὸ πενήνταετίας καὶ πλέον, ὅτε ὁ αἰοίδιμος ὄραματιστὴς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηνῶν ἔκαμε τὰ πρῶτα βήματα, διά νά ἐνώσῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν, καθιερώθῃ ὁ θεσμός τῶν Πανορθοδόξων Διασκέψεων, ἀπὸ τῆς ὁποίας προέκυψαν ἀποφάσεις κοιναὶ τῶν Ὁρθοδόξων ὡς πρὸς τὰ θέματα τὰ ἀπτόμενα τῶν σχέσεων μετὰ τῶν μὴ Ὁρθοδόξων. Αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ ἐθεωρήθησαν δεσμευτικαὶ δι' ὅλας τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας ἐνσωματωθεῖσαι, οἷον, εἰς τό «ἐσωτερικόν δίκαιον» ἐκάστης ἐξ αὐτῶν. Σήμερον αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ ἀμφισβητοῦνται ἢ καὶ βάλλονται ὅλως ἀθαιρέτως καὶ ἀντικανονικῶς ὑπὸ μερίδων ἐντός τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι μερίδες, δίκην οἰκουμενικῆς συνόδου, ἀμφισβητοῦν αὐτὰς προκαλοῦσαι ἀναστάτωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῶν πιστῶν. Ἀτυχῶς, τό φαινόμενον τοῦτο γίνεται ἀνεκτόν καὶ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν Ἐκκλησιῶν τινῶν μέ ἀπροβλέπτους συνεπείας διά τὴν ἐνότητα τοῦ ποιμνίου των. Ἄλλὰ αἱ συνοδικαὶ ἀποφάσεις δέον νά εἶναι σεβασταὶ ὑπὸ πάντων, διότι μόνον τοιοῦτοτρόπως θά διατηρηθῆ ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ' αἱ Πανορθόδοξοι Διασκέψεις δέν ἐξήντησαν εἰς ἐαυτὰς τὴν προσπάθειαν ἐνώσεως τῆς Ὁρθοδοξίας. Λίαν ἐνωρὶς ἐκρίθη ὑπ' αὐτῶν ὡς ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ συγκρότησις τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας,

καί τοῦτο ἐξηγγέλθη ἐπίσημως πρὸς πάντα τὸν χριστιανικὸν κόσμον καί ἤρξατο ἡ προπαρασκευὴ τοῦ μεγάλου καί ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος. Ἡ θεματολογία τῆς Συνόδου περιορίσθη τελικῶς εἰς δέκα θέματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ὀκτώ ἔχουν ἤδη ὀλοκληρώσει τὸ στάδιον τῆς προπαρασκευῆς καί κεῖνται ἐνώπιον ἡμῶν πρὸς κρίσιν ὑπὸ τῆς μελλούσης Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου.

Τὰ ὑπολειφθέντα δύο θέματα, ἦτοι τοῦ τρόπου ἀνακηρύξεως Ἐκκλησίας τινος ὡς αὐτοκεφάλου καί τῆς σειρᾶς μνημονεύσεως τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὰ ἱερά Δίπτυχα προσέκρουσαν εἰς σοβαράς δυσκολίας κατὰ τὴν προπαρασκευὴν αὐτῶν, διό καί προεκρίθη ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπως μὴ ἀποτελέσωσιν ἐμπόδιον εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου περιοριζομένης εἰς τὰ ἤδη προπαρασκευασθέντα θέματα (ἐνός ἐξ αὐτῶν, τοῦ περὶ ἀνακηρύξεως Ἐκκλησίας τινός ὡς αὐτονόμου, χρῆζοντος εἰσέτι ἐγκρίσεως ὑπὸ Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως).

Ἀλλὰ καί τὰ ἤδη προετοιμασθέντα πανορθοδόξως θέματα περιλαμβάνουν μεταξὺ αὐτῶν καί τινα, τὰ ὁποῖα χρῆζον ποιας τινος ἀναθεωρήσεως καί ἐκσυγχρονισμοῦ ὡς διατυπωθέντα καί συμφωνηθέντα εἰς ἐποχὴν παλαιότεραν, ὅτε ἴσχυον διάφοροι συνθήκαι καί προϋποθέσεις. Τοιαῦτα εἶναι, ἐπὶ παραδείγματι, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς κοινωνικὰς συνθήκας τοῦ κόσμου, ὡς καί εἰς τὰ τῶν σχέσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς μὴ Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν κ.τ.λ.. Τὰ κείμενα ταῦτα δεόν νά ἀναθεωρηθοῦν ὑπὸ ἐιδικῆς πρὸς τοῦτο συγκροτουμένης Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς ὥστε νά ἔλθουν εἰς τὴν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον προσηρμοσμένα εἰς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα.

Καί ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν θεματολογίαν τῆς Συνόδου. Ἄλλ' ὡς εἶναι ἐμφανές, πάντα τὰ προβλεφθέντα θέματα τῆς Συνόδου ἀφοροῦν εἰς ζητήματα ἐσωτερικῆς ζωῆς καί ὀργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Οἱ καθορίσαντες τὴν θεματολογίαν τῆς Συνόδου προκάτοχοι ἡμῶν ἔκριναν ὀρθῶς ὅτι ἐάν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέν τακτοποιήσῃ τὰ τοῦ οἴκου τῆς δέν δύναται νά ἀπευθυνθῇ μετ' αὐθεντίας καί κύρους εἰς τὸν κόσμον. Ἄλλ' αἱ προσδοκίαι τοῦ κόσμου ἐκ τῆς Ἁγίας καί Μεγά-

λης Συνόδου θά περιλαμβάνουν ἀσφαλῶς καί τὴν ἀναφορὰν αὐτῆς εἰς θέματα ἀπασχολοῦντα τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ἡμῶν εἰς τὸν καθημερινὸν τῶν βίον, καί διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ Σύνοδος αὕτη ἐκπέμψῃ Μήνυμα ὑπαρξιακῆς σημασίας διὰ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἐποχῆς ἡμῶν. Τὸ Μήνυμα τοῦτο, καλῶς προητοιμασμένον καί πάλιν ὑπὸ ἐιδικῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς, διαμορφουμένου καί ἐγκρινομένου ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Συνόδου, θέλει ἀποτελέσει τὴν φωνὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, τὸν λόγον παρακλήσεως, παραμυθίας καί ζωῆς, τὸν ὁποῖον ἀναμένει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἄλλ' ἡ συγκρότησις τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου θέλει ἀπαιτήσῃ καί ὠρισμένας ὀργανωτικὰς φύσεως διευθετήσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων καλούμεθα νά σκεφθῶμεν καί ἀποφασίσωμεν κατὰ τὴν παροῦσαν Σύναξιν ἡμῶν, ὡς τῶν πλέον ἀρμοδίων καί ὑπευθύνων πρὸς τοῦτο. Οὕτω, πρέπει νά σκεφθῶμεν καί ἀποφασίσωμεν περὶ τοῦ τρόπου συγκροτήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, ἦτοι περὶ τοῦ τρόπου ἐκπροσωπήσεως εἰς αὐτὴν τῶν Ἁγιοτάτων αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κατὰ τρόπον δίκαιον καί σύμφωνον πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκκλησιολογικῆς παραδόσεως ἡμῶν. Κατὰ τὴν πρώτην χιλιετίαν τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅτε ἴσχυεν ὁ θεσμὸς τῆς Πενταρχίας τῶν παλαιφάτων Πατριαρχείων, ἐθεωρεῖτο ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὅπως ἐκπροσωπηθοῦν εἰς τὰς Ἁγίας καί Οἰκουμενικὰς Συνόδους ἅπαντα τὰ παλαίφατα Πατριαρχεῖα ἔστω καί διὰ μικροῦ ἀριθμοῦ ἐκπροσώπων.

Τὸ βάρος ἐπιπτεν ὄχι εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν παρόντων, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐκπροσωπήσεως πάντων τῶν Ἀποστολικῶν Θρόνων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευτέρας χιλιετίας προσετέθησαν καί ἄλλα Πατριαρχεῖα καί αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι ἐπ' ἀναφορᾶ πρὸς τὴν κύρωσιν τοῦ καθεστώτος αὐτῶν ὑπὸ μελλοντικῆς τινος Οἰκουμενικῆς Συνόδου (δι' ὅσας ἐξ αὐτῶν δέν ἐδόθη τοιαύτη κύρωσις κατὰ τὸ παρελθόν). Κατ' ἀναλογίαν, συνεπῶς, πρὸς τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, εὐκταῖον θά εἶναι καί εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς μελετωμένης Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου ὅπως ἐκπροσωπηθοῦν κατ' αὐτὴν πᾶσαι αἱ σημερον

ἀνεγνωρισμένοι αυτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησιαί ὑπὸ ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων καθορισθησμένου ὑφ' ἡμῶν, εἰ δυνατόν ἐν τῇ Συνάξει ταύτῃ.

Ἐτερον θέμα ὀργανωτικῆς φύσεως, τὸ ὁποῖον χρῆζει ἀντιμετωπίσεως ὑφ' ἡμῶν, εἶναι τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν τρόπον λήψεως τῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου. Διὰ λόγους δικαιοσύνης ἔναντι ἐκάστης αυτοκέφαλου Ἐκκλησίας, ἀνεξαρθήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς, ἐπιβάλλεται ὅπως ἐκάστη αυτοκέφαλος Ἐκκλησία διαθέτῃ μίαν μόνον ψήφον κατὰ τὴν λήψιν τῶν τελικῶν ἀποφάσεων, τὴν ὁποίαν θὰ ἐκθέτῃ ὁ Προκαθήμενος αὐτῆς κατὰ τὴν ψηφοφορίαν. Κρίσιμον παραμένει τὸ ἐρώτημα ἐάν αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις τῆς Συνόδου θὰ λαμβάνονται καθ' ὁμοφωνίαν ἢ κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν μετεχουσῶν τῆς Συνόδου Ἐκκλησιῶν. Ἐάν ληφθῇ ὡς κριτήριον τῆς ἐπιλογῆς ἡμῶν ἡ ἀρχαία κανονικὴ παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας, ἡ κανονικὴ τάξις ἐπιβάλλει ὅπως τελικῶς ἐπικρατῇ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου «ἡ ψήφος τῶν πλειόνων» (Καν. 6 τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου). Τοῦτο πρέπει νὰ ἴσχυεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἀκόμη καὶ περὶ θεμάτων πίστεως, δοθέντος ὅτι εἰς πολλάς ἐκ τῶν μεγάλων Συνόδων, ὡς ἡ Γ' Οἰκουμενικὴ καὶ ἄλλαι, μετεῖχον καὶ οἱ ἐν τέλει ἀνακηρυχθέντες ὑπὸ τῆς Συνόδου αἰρετικοὶ καὶ ἀποβλητέοι τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὴν μειονοψηφίαν. Προκειμένου, πάντως, περὶ θεμάτων κανονικῆς φύσεως, ἀναμφιβόλως ἡ ἐνδεδειγμένη ὑπὸ τῆς παραδόσεως τάξις ὀδηγεῖ εἰς τὴν διὰ πλειονοψηφίας λήψιν τῶν τελικῶν ἀποφάσεων, χωρὶς βεβαίως τοῦτο νὰ ἀποκλείῃ καὶ τὴν πάντοτε εὐκαταίαν ὁμοφωνίαν. Ἐναπόκειται εἰς ἡμᾶς νὰ ἀποφασίσωμεν καὶ περὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ἡ παρούσα Σύναξις ἡμῶν εἶναι καιρίας σπουδαιότητος. Ἔρχεται εἰς μίαν ἱστορικὴν συγκυρίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία ὑφίσταται ἰσχυροὺς κλυδωνισμοὺς καὶ κρίνεται ἡ δυνατότης αὐτῆς νὰ ἀσκήσῃ τὴν σωτήριον ἀποστολήν της. Τίποτε δέν εἶναι πλέον δεδομένον, ὡς ἦτο εἰς ἄλλας ἐποχάς· ὅλα ἡμποροῦν νὰ ἀλλάξουν ἀπὸ τὴν μίαν στιγμήν εἰς τὴν ἄλλην. Ὁ ἐφησυχασμὸς εἶναι πηγὴ καταστροφῆς. Οὔτε κρατικαὶ ἐξουσίαι δύνανται νὰ

διασφαλίσουν τὴν Ἐκκλησίαν, οὔτε πλοῦτος ἢ δύναμις κοσμικὴ, οὔτε αἱ κοινωναὶ ἀποδέχονται τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἄνευ ἀμφισβητήσεων καὶ ἀντιρρήσεων. Σήμερον πρέπει νὰ πείσωμεν τοὺς ἀνθρώπους ὅτι διαθέτομεν λόγον ζωῆς, μήνυμα ἐλπίδος καὶ βίωμα ἀγάπης. Πρέπει πρὸς τοῦτο νὰ διαθέτομεν κῦρος καὶ ἀξιοπιστίαν.

Βασικὴν προϋπόθεσιν διὰ νὰ πείσωμεν τὸν κόσμον ἀποτελεῖ πρῶτιστα πάντων ἡ ἰδική μας ἐσωτερικὴ ἐνότης. Εἶναι θλιβερόν καὶ ἐπικίνδυνον διὰ τὸ κῦρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸ νὰ ἐμφανισώμεθα πολλάκις ἔναντι τῶν ἐκτὸς αὐτῆς διηρημένοι καὶ ἀντιδικοῦντες. Ἔχομεν καὶ διδάσκομεν τὴν τελειότεραν ἐκκλησιολογίαν, ἀλλ' ἀρνούμεθα ἐνίοτε νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν. Ἔχομεν μίαν ἀκριβῆ τάξιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καθωρισμένην ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀλλὰ δίδομεν ἐνίοτε τὴν ἐντύπωσιν πρὸς τοὺς ἕξω ὅτι διαφωνοῦμεν ἀκόμη καὶ περὶ τοῦ ποῖος εἶναι «πρῶτος» ἐν ἡμῖν. Ἔχομεν τὸν συνοδικὸν θεσμόν ὡς αὐθεντίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν πάντες δέον νὰ συμμορφώνωνται, ἀλλ' ἐπιτρέπομεν δι' ὀλιγορίαν ἢ κακῶς νοουμένην σκοπιμότητα, ὑποκρύπτουσαν πολλάκις ἀτομικὴν ἀutoπροστασίαν, νὰ καταπατῶνται αἱ συνοδικαὶ ἀποφάσεις ὑπὸ μερίδων τῶν ποιμνίων ἡμῶν διεκδικουσῶν τὸ ἀλάθητον τῆς πίστεως. Γενικῶς εἰπεῖν, ἐμφανίζομεν σημεῖα διαλύσεως. Καιρὸς νὰ δώσωμεν προτεραιότητα εἰς τὴν ἐνότητα τόσο ἐντὸς ἐκάστης τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, ὅσον καὶ μεταξύ τούτων.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, εἰς τὴν ὁποίαν χάριτι θεοῦ ἀνήκομεν, δέν διαθέτει ἄλλο ὄργανον διασφαλίσεως τῆς ἐνότητος αὐτῆς πλὴν τῆς συνοδικότητος. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν ἡ περαιτέρω ἀναβολὴ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πλήττει σοβαρῶς τὴν ἐνότητα αὐτῆς. Ἡ εὐθύνη ἡμῶν διὰ τοῦτο εἶναι μεγάλη. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἱστορίας αὐτῆς μετὰ τὸ μετὰ τῆς Ρώμης μέγα Σχίσμα, ὑπηρετήσῃ τὴν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας συγκαλοῦσα κατ' ἐπανάληψιν πανορθοδόξους Συνόδους, αἰσθάνεται καὶ σήμερον βαρὺ τὸ χρέος αὐτῆς ἔναντι τῆς πανορθοδόξου ἐνότητος. Ἄλλ' εὐτυχῶς εἰς τοῦτο δέν εἶναι μόνη. Καὶ αἱ λοιπαὶ αυτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησιαὶ ἀπέδειξαν πρὸ πεντηκονταετίας

καί πλέον ὅτι ἐπιθυμοῦν σύγκλησιν Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἦδη ἐπέστη ὁ καιρός, καί «οἱ καροί οὐ μενετοί». Τό τέλος τῆς προπαρασκευῆς δέν ἔχει τέλος. Ἄς ἀρκεσθῶμεν εἰς τά ἄχρι τοῦδε συμπεφωνημένα. Ἄς λύσωμεν ἄνευ χρονοτριβῆς ἐν ἀγάπῃ καί κατά τούς Ἱερούς Κανόνας ὅσας τυχόν διαφοράς εἰσέτι ἔχομεν εἰς τās μεταξύ ἡμῶν σχέσεις. Ἄς «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν» τόν ἕνα ἐν τριάδι Θεόν καί τόν ὑπέρ πάντων ἀνεξαιρέτως παθόντα καί ἀναστάντα Κύριον εἰς ἕνα κόσμον, ὁ ὁποῖος ἔχει τόσην ἀνάγκην τοῦ κηρύγμα-

τος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ἄς χωρήσωμεν εἰς τήν σύγκλησιν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τό ταχύτερον δυνατόν, καί ἄς ἀφήσωμεν τόν Παράκλητον νά ὁμιλήσῃ, ἐπαφιέμενοι εἰς τήν πνοήν Του.

Ταῦτα, πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ Ἀδελφοί, ἀπό ἀδελφικῆς καρδίας ἐπί τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνάξεως ἡμῶν.

«Τῷ δέ δυναμένῳ ὑπέρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατά τήν δύναμιν τήν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τās γενεάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν» (Ἐφεσ. 3, 20-21).

Ἡ προσφώνηση στή σύναξη τῶν προκαθημένων

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(Κωνσταντινούπολις, 6.3.2014)

Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως καί Οἰκουμενικέ Πατριάρχα κ. Βαρθολομαῖε, Μακαριώτατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί, Προκαθήμενοι τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,

Ἡ σύναξη τῶν Προκαθημένων τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται τίς ἡμέρες αὐτές στό ἱερόν κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τό Ἱερόν Φανάριον, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, εἶναι ὅσον ποτέ ἄλλοτε ἐπίκαιρη καί ἀναγκαία, ὅχι μόνον διότι καλούμεθα γιά ἄλλη μία φορά νά ἐκφράσουμε τήν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλά καί γιά νά διατυπώσουμε τήν συμπάθεια, τήν συναντίληψή μας καί τούς προβληματισμούς σέ θέματα τά ὁποῖα διαιροῦν, δοκιμάζουν καί ταλανίζουν τήν ἀνθρώπινη κοινωνία.

Εἶναι πλέον γεγονός, ὅτι σε ὀλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα οἱ ἀντοχές τῆς κοινωνίας δοκιμάζονται ἐνῶ διακυβεύεται ἡ συνοχή της, ἐξ αἰτίας κυρίως προβλημάτων, τά ὁποῖα ἀγγίζουν ἀκόμη καί τά ὄρια τῆς ἐπιβίωσης. Τό γεγονός αὐτό καθ' ἑαυτό δημιουργεῖ ἀνασφάλεια καί ἀβεβαιότητα, ἐνῶ πολλές φορές ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στή βίωση τῆς μοναξιάς καί τῆς ἀπομόνωσης.

Οἱ προκαθήμενοι, λοιπόν, αὐτές τίς ἡμέρες καλούμεθα «ἐν ἐνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ» νά στείλουμε ἕνα μήνυμα ἐλπίδας, ἐμπιστοσύνης καί αἰσιοδοξίας διακηρύσσοντας, ὅτι «ἡ ἐν ἡμῖν ἐλπίς» δέν εἶναι ἀπλά μία προσδοκία, ἀλλά μία πορεία κατάκτησης καί πραγμάτωσής της, ὅχι γιατί ἀπλά εὐχόμεθα ἀλλά γιατί ἀφουκραζόμεθα τίς ἀγωνίες καί συμπάσχουμε μέ τούς ἀγῶνες τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου γιά τήν ἐπιβίωσή του.

Ἡ πορεία αὐτή ἔκφρασης τῆς ἐλπίδος πρός τό ποιμνιόν μας, μέσα ἀπό τήν ἐνότητα μας, πρέπει νά ἐπισφραγισθῇ τελικά καί μέ τήν σύγκλησιν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, οἱ ἀποφάσεις τῆς ὁποίας πρέπει νά τείνουν σέ μία ἀποτελεσματική καί καρποφόρο διακονία της ἐπ' ὠφελεία τοῦ ποιμνίου μας καί εἰς δόξαν τῆς Ὁρθοδοξίας συμπάσης.

Μέ τίς σκέψεις αὐτές θά ἤθελα νά Σᾶς εὐχαριστήσω καί πάλιν, Παναγιώτατε Δέσποτα, γιά τήν πρωτοβουλία τῆς παρούσης Συνάξεως καί νά εὐχηθῶ εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν μας καί ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν μας.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος Β΄

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ τακτική σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί ἡ ἐκλογή νέου Μητροπολίτου

(25.2.2014)

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 25.2.2014

Συνήλθε τὴν Τρίτη, 25 Φεβρουαρίου 2014, σέ ἑκτακτὴ Συνεδρία ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἶθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στό Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετρακῆ, ἱερουργουῦντος τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου.

Περὶ τὴν 9η πρωινή, στή μεγάλη Αἶθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιά τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν : α) Μεγάρων καί Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου, β) Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου, γ) Γρεβενῶν κ. Σεργίου, δ) Λήμνου καί Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου, ε) Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντίνου, στ) Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου καί ζ) Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Ἐμμανουήλ, οἱ ὅποιοι ἀπουσίασαν ἠτιολογημένα.

Ἀκολούθως συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ. Δωρόθεο, καί Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρα.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, προσεφώνησε τὰ Μέλη Αὐτῆς καί εὐχαρίστησε τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες

γιά τὴν παρουσία τους. Στὴν ὁμιλία του, μεταξὺ ἄλλων, εἶπε:

«Μέ τῆ Χάρη τοῦ Θεοῦ συνέρχεται σήμερα σέ συνοδικὴ σύνθεση ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ θεσμός αὐτός ἔχει καθιερωθεῖ νά λαμβάνει χώρα δύο φορές τὸν χρόνο, εἶναι ὁμως ἀπαραίτητο νά καλλιεργεῖται ὅσο συχνότερα γίνεται, ὥστε νά ἐμβαθύνουμε στὴν μεταξύ μας ἐπικοινωνία καί νά ἀναπτύσσουμε τοὺς προβληματισμούς μας ἐπὶ καιριῶν θεμάτων. Μᾶς καλεῖ καί σήμερα νά ἀναβαπτιστοῦμε στὴ σχέση τῆς μεταξύ μας ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης, τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφικοῦ δεσμοῦ· νά πορευθοῦμε ἐκ νέου καί ἀπὸ κοινοῦ τὴν ὁδὸ τῆς πίστεως μέ τῆ γνησιότητα καί τῆ θέρμη τῆς δημοουρικτικότητος, ἡ ὁποία κατηύθυνε τίς ψυχές τῶν Ἁγίων Πατέρων μας πού εἰκονίζονται στοὺς τοίχους αὐτῆς τῆς αἶθουσας. Στὴν ἐποχὴ μας, τοῦτο τὸ γεγονός ἀποκτᾶ ἰδιαίτερη σημασία, ὅταν μετὰ τόσους αἰῶνες αὐτονόητα πνευματικὰ ἀγαθὰ καί ἀξίες δοκιμάζονται δεινῶς καί ἀπαξιώνονται.

Ἡ παρούσα Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέρχεται σέ περίοδο κρίσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπὸ δύο γεγονότα:

Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ ἀνάληψη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Προεδρίας ἀπὸ τὴ χώρα μας, γιά τέταρτη φορά στὴν ἱστορία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Τὸ γεγονός αὐτὸ μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρία νά προβληματιστοῦμε γιά τὴν πορεία τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης καί τὸν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν προβοῦμε σέ σύγκριση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως τοῦ χθές καί τοῦ σήμερα, θά διαπιστώσουμε ὅτι ἡ σημερινὴ εἰκόνα δυστυχῶς δέν θυμίζει σέ πολλὰ τὸ ὄραμα καί τίς προσδοκίες τῶν πατέρων τῆς. Στὰ κείμενα τῶν θεμελιωτῶν αὐτῆς τῆς ἰδέας γίνεται λόγος γιά ἀδελφοσύνη, γιά συνεργασία, γιά ἀλληλεγγύη μεταξύ τῶν κρατῶν μελῶν. Κατὰ πόσο ὁμως αὐτὲς οἱ ἀρχές καί τὸ ἀρχικὸ ὄραμα τῶν προδρόμων τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης ἀνταποκρίνονται στὴ σημερι-

νή πραγματικότητα; Οί πρώτοι αυτοί πολιτικοί όραματιστές δέν θά αντίκριζαν σήμερα κάποια προσπάθεια πρός τήν ποθητή εύρωπαϊκή όλοκλήρωση, αλλά μάλλον μία καθαρά οικονομική σύνθεση πού πόρρω απέχει από τό άρχικό όραμα. Αυτό τό μεγάλο δώρο του Θεού πού είναι ή μεταξύ μας ένότητα, σήμερα παρατηρούμε ότι κλονίζεται. Τά όφέλη πού προσφέρει ή Ένωμένη Εύρώπη πλέον άμφισβητούνται και τίθεται έν άμφιβόλω ή διατήρηση τής συνοχής της.

Υπό αυτό τό πρίσμα, ή Έκκλησία μας διατηρεί ιδιαίτερη σημασία και δυναμική, καθώς ό χριστιανισμός άντιπροσωπεύει θεμελιώδη πυλώνα στη βάση του εύρωπαϊκού οικοδομήματος, σέ συνδυασμό μέ τό κλασικό πνεύμα και τό ρωμαϊκό δίκαιο. Η κρίση αυτή μπορεί νά αποτελέσει τήν άφετηρία για μία καλύτερη και πιό ανθρώπινη Εύρώπη, πού δέν θά έξαντλείται στα οικονομικά μεγέθη, αλλά θά σέβεται τήν άξία του ανθρώπινου προσώπου.

Τό δεύτερο σημαντικό γεγονός πού σηματοδοτεί αυτή τήν περίοδο είναι ή σύγκληση, τήν έπομένη έβδομάδα, στην έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, τής Συνάξεως των αδελφών Προκαθημένων των Όρθοδόξων Έκκλησιών. Η Διαρκής Ίερά Σύνοδος άνταπεκρίθη θετικώς στην πρόσκληση τής Αυτόυ Θειοτάτης Παναγιότητος και ή Έκκλησία μας πρόκειται άσμένως νά συμμετάσχει στη σημαίνουσα αυτή πρωτοβουλία, σέ περίοδο πού χρειάζεται περισσότερο από ποτέ τήν κοινή μαρτυρία των Όρθοδόξων. Είναι γεγονός ότι έχουν άναφρει πολλά προβλήματα πού διχάζουν τις Όρθόδοξες Έκκλησίες και επιβάλλεται νά παραμείνουμε ένωμένοι. Χρέος μας είναι νά υπερεκράρουμε τά έμπόδια πού ένδεχομένως όρθώνονται μεταξύ μας και νά υπερβούμε ένωμένοι τις δυσκολίες για τό καλό των πιστών, δίδοντας τήν «καλήν μαρτυρίαν» για τό καλό τής χώρας μας και τήν κοινή ώφέλεια τής Έκκλησίας. Η ένότητα των Όρθοδόξων, και κυρίως ή πνευματικότητα πού πηγάζει από τήν όρθόδοξη διδασκαλία, προσφέρει σημαντικό μήνυμα και δείκτη πορείας πρός τήν εύρωπαϊκή όλοκλήρωση».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας και Σκύρου κ. Σεραφεΐμ, ως άντιπρόεδρος τής Ίεραρχίας, άντεφώνησε εκ μέρους των Σεβασμιωτάτων Ίεραρχών.

Μετά ταύτα, ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου κ. Δανιήλ

άνέπτυξε τήν εισήγησή του σύμφωνα μέ τήν Ήμερήσια Διάταξη, ή όποία είχε ως τίτλο: «Ένημέρωσις περί του νέου προτεινομένου μεταλυκειακού προγράμματος εκπαιδεύσεως εις τά Έκκλησιαστικά Λύκεια».

Επί τής εισηγήσεως έγινε διεξοδική συζήτηση, στην όποία εκφράσθηκαν οι άπόψεις των Σεβασμιωτάτων Συνέδρων και ένεκρίθη κατ' άρχήν τό άναγνωσθέν σχέδιο, πού άφορά στον μεταδευτεροβάθμιο κύκλο διευτών σπουδών ίερατικής μαθητείας και άποφασίσθηκε νά παραπεμφθούν στην Διαρκή Ίερά Σύνοδο τό άνωτέρω σχέδιο μαζί με τις προτάσεις των Σεβασμιωτάτων Ίεραρχών, για περαιτέρω μελέτη και ύλοποίηση των άποφασισθέντων.

Η Ίερά Σύνοδος τής Ίεραρχίας θά συνεχίσει τις εργασίες Της αύριο.

Η Έπιτροπή Τύπου
τής Ίεράς Συνόδου τής Ίεραρχίας

Οί εργασίες τής Ι.Σ.Ι. τής 26.2.2014

Συνήλθε τήν Τετάρτη, 26 Φεβρουαρίου 2014, στην δεύτερη έκτακτη Συνεδρία της, ή Ίερά Σύνοδος τής Ίεραρχίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, υπό τήν Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου, στην Αΐθουσα Συνεδριών τής Ίεράς Συνόδου τής Ίεραρχίας.

Μετά τήν προσευχή άνεγνώσθη ό Κατάλογος των συμμετεχόντων Ίεραρχών και διεπιστώθη ή άπουσία των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών: α) Μεγάρων και Σαλαμίνας κ. Βαρθολομαίου, β) Ίωαννίνων κ. Θεοκλήτου, γ) Γρεβενών κ. Σεργίου, δ) Λήμνου και Αγίου Εύστρατίου κ. Ίεροθέου, ε) Νέας Ίωνίας και Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντίνου, στ) Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου και ζ) Πολυανής και Κιλκισίου κ. Έμμανουήλ, οι όποιοι άπουσίασαν ήπιολογημένα.

Κατόπιν επικυρώθηκαν τά Πρακτικά τής χθεσινής Συνεδρίας.

Ακολούθησε ή έπεξεργασία των θεμάτων τής Ήμερησίας Διατάξεως, μέ τήν άνάγνωση από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης κ. Έφραίμ τής εισηγήσεώς του, μέ θέμα «Νέαι δυνατότητες αξιοποιήσεως τής Έκκλησιαστικής Περιουσίας έν σχέσει πρός τά τής δεινής οικονομικής καταστάσεως των ευαγών Ίδρυμάτων τής Έκκλησίας ήμών».

Ἐπί τῆς ἐνημερωτικῆς αὐτῆς εἰσηγήσεως ἔγινε διεξοδική συζήτηση, στήν ὁποία ἐκφράσθηκαν οἱ ἀπόψεις τῶν Σεβασμιωτάτων Συνέδρων στίς πρόσφατες νομοθετικές ἀλλαγές ὡς πρός τήν διοίκηση, διαχείριση, ἀξιοποίηση, προστασία καί καταγραφή τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, γιά τήν ὠφέλεια τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας καί τοῦ Λαοῦ.

Κωλυόμενου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς εἰσηγήσεως μέ θέμα: «Παρουσίασις τῆς προτάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου περί ἰδρύσεως προσωποπαγοῦς Ἱεραῦς Μητροπόλεως Φαρσάλων, ἀποσπωμένης ἐκ τῆς Ἱεραῦς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων», ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, μέ τήν σύμφωνη γνώμη τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας, πραγματοποιήσε τήν ἀνωτέρω εἰσήγηση. Μετά τήν συζήτηση πού ἀκολούθησε, ἔγινε ψηφοφορία γιά τήν ἴδρυση τῆς προσωποπαγοῦς Ἱεραῦς Μητροπόλεως Φαρσάλων. Γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψηφοδελτίων εὐρέθησαν 21 ναί, 47 ὄχι καί 2 λευκά.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας θά συνεχίσει τίς ἐργασίες Της αὖριο.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱεραῦς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Οἱ ἐργασίες τῆς Ι.Σ.Ι. τῆς 27.2.2014

Συνῆλθε τήν Πέμπτη, 27 Φεβρουαρίου 2014, στήν τρίτη Ἑκτακτη Συνεδρία τῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱεραῦς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Μετά τήν προσευχή ἀνεγνώσθη ὁ Κατάλογος τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν καί διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Μεγάρων καί Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου, β) Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου, γ) Γρεβενῶν κ. Σεργίου, δ) Λήμνου καί Ἀγίου Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου, ε) Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντίνου, στ) Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου καί ζ) Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Ἐμμανουήλ, οἱ ὅποιοι ἀπουσίασαν ἡτιολογημένα.

Κατόπιν ἐπικυρώθηκαν τά Πρακτικά τῆς χθεσινῆς Συνεδρίας.

Στή συνέχεια ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περί τοῦ τρόπου πληρώσεως τῆς κενῆς Μητροπολιτικῆς Ἐδρας Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος. Ἐπί ψηφισάντων 73, ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 67 ψήφους καί ἡ πρόταση διά καταστάσεως 6 ψήφους. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπέρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱεραῦς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος δι' ἐκλογῆς.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς Ἱεραῦς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος δι' ἐκλογῆς. Γιά τήν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπί συνόλου 74 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεώργιος Χρυσοστόμου, ψήφους 57.
- 2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Δαυίδ Τζιουμάκας, ψήφους 48.
- 3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰγνάτιος Σωτηριάδης, ψήφους 20.

Ἐπί τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, καί γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεώργιος Χρυσοστόμου, μέ 56 ψήφους, ἐπί συνόλου 74 ψηφισάντων, ἐνῶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δαυίδ Τζιουμάκας ἔλαβε 18 ψήφους.

Μετά τήν ὀλοκλήρωση τῶν Ψηφοφοριῶν, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέχισε τίς ἐργασίες τῆς, κατά τήν Ἡμερήσια Διάταξη καί ἀσχολήθηκε μέ τήν ψήφιση Κανονισμῶν καί περάτωσε τίς Ἐργασίες Της.

Μετά τό πέρας τῆς Συνεδριάσεως, ἀκολούθησε τό Μικρό Μήνυμα τοῦ νεοεκλεγέντος Μητροπολίτου.

Ἐπειτα καί κατά τήν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστική Τάξη, ὁ ἐψηφισμένος Μητροπολίτης Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεώργιος, ἔδωσε τό Μέγα Μήνυμα ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱεραῦς Μονῆς Πετράκη, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἐπί παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καί Λαϊκῶν Χριστιανῶν.

Ἡ χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου ἐτελέσθη τό Σάββατο 1 Μαρτίου ἐ.ἔ., στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου Ἀθηνῶν.

Ἡ Ἐπιτροπή Τύπου
τῆς Ἱεραῦς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Προσφώνησις στήν ἕκτακτη σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

(25.2.2014)

Σεβασμιώτατοι καί ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ
ἄγιοι ἀδελφοί,

Μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ συνέρχεται σήμερα σέ συνοδική σύνθεση ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ θεσμός αὐτός ἔχει καθιερωθεῖ νά λαμβάνει χώρα δύο φορές τόν χρόνο, εἶναι ὅμως ἀπαραίτητο νά καλλιεργεῖται ὅσο συχνότερα γίνεται, ὥστε νά ἐμβαθύνουμε στήν μεταξύ μας ἐπικοινωνία καί νά ἀναπτύσσουμε τούς προβληματισμούς μας ἐπί καιρίων θεμάτων. Μᾶς καλεῖ καί σήμερα νά ἀναβαπτιστοῦμε στή σχέση τῆς μεταξύ μας ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης, τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφικοῦ δεσμοῦ, νά πορευθοῦμε ἐκ νέου καί ἀπό κοινοῦ τήν ὁδό τῆς πίστεως μέ τή γνησιότητα καί τή θέρη τῆς δημιουργικότητος, ἡ ὁποία κατηύθυνε τίς ψυχές τῶν Ἀγίων Πατέρων μας πού εἰκονίζονται στούς τοίχους αὐτῆς τῆς αἵθουσας. Στήν ἐποχή μας, τοῦτο τό γεγονός ἀποκτᾶ ιδιαίτερη σημασία, ὅταν μετά τόσους αἰῶνες αὐτονόητα πνευματικά ἀγαθά καί ἀξίες δοκιμάζονται δεινῶς καί ἀπαξιώνονται.

Ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς ἐνημερώσω γιά τά προκείμενα θέματα, τά ὁποία ἄπτονται διαφόρων πτυχῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ ἔχει ἀναλάβει νά εἰσηγηθεῖ μέ θέμα: «*Ενημέρωσις περὶ τοῦ νέου προτεινομένου μεταλυκειακοῦ προγράμματος ἐκπαιδύσεως εἰς τά Ἐκκλησιαστικά Λύκεια*».

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ θά ἀναπτύξει τό ζήτημα: «*Νέαι δυνατότητες ἀξιοποιήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας ἐν σχέσει πρός τά τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν εὐαγῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν*».

Τόν κύκλο τῶν εἰσηγήσεων εἶχε ἀρχικῶς προγραμματισθεῖ νά ὁλοκληρώσει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, μέ τό θέμα: «*Παρουσίασις τῆς προτάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ ἰδρύσεως προσωποπαγοῦς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φαρσάλων, ἀποσπωμένης ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων*». Δυστυχῶς, ἕκτακτοι λόγοι ὑγείας δέν τοῦ ἐπέτρεψαν νά προετοιμασθεῖ γιά νά παρουσιάσει τό προτεινόμενο αὐτό ζήτημα. Ἄν συμφωνεῖτε, θά μπορούσε νά σᾶς τό παρουσιάσει ἡ μετριοτήτης μου καί ἐν συνεχείᾳ νά λάβουμε τίς ἀποφάσεις μας.

Τέλος, τήν τρίτη ἡμέρα τῶν συνεδριάσεων, θά προβοῦμε στήν πλήρωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καί Κατερίνης.

Ἡ παροῦσα Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέρχεται σέ περίοδο κρίσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπό δύο γεγονότα:

Τό πρῶτο εἶναι ἡ ἀνάληψη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Προεδρίας ἀπό τή χώρα μας, γιά τέταρτη φορά στήν ἱστορία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Τό γεγονός αὐτό μᾶς παρέχει τήν εὐκαιρία νά προβληματιστοῦμε γιά τήν πορεία τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης καί τόν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν προβοῦμε σέ σύγκριση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως τοῦ χθές καί τοῦ σήμερα, θά διαπιστώσουμε ὅτι ἡ σημερινή εἰκόνα δυστυχῶς δέν θυμίζει σέ πολλά τό ὄραμα καί τίς προσδοκίες τῶν πατέρων τῆς. Στά κείμενα τῶν θεμελιωτῶν αὐτῆς τῆς ἰδέας γίνεται λόγος γιά ἀδελφότητα, γιά συνεργασία, γιά ἀλληλεγγύη μεταξύ τῶν κρατῶν μελῶν. Κατά πόσο ὅμως αὐτές οἱ ἀρχές καί τό ἀρχικό ὄραμα τῶν προδρόμων τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης ἀνταποκρίνονται στή σημερινή πραγματικότητα; Οἱ πρῶτοι αὐτοί πολιτικοί ὄραματι-

στές δέν θά αντίκριζαν σήμερα κάποια προσπάθεια πρὸς τὴν ποθητὴ εὐρωπαϊκὴ ὁλοκλήρωση, ἀλλὰ μᾶλλον μία καθαρὰ οἰκονομικὴ σύνθεση πού πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τὸ ἀρχικὸ ὄραμα.

Αὐτὸ τὸ μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ἡ μεταξὺ μας ἐνότητα, σήμερα παρατηροῦμε ὅτι κλονίζεται. Τὰ ὀφέλη πού προσφέρει ἡ Ἐνωμένη Εὐρώπη πλέον ἀμφισβητοῦνται καὶ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ διατήρηση τῆς συνοχῆς τῆς.

Στὶς νέες αὐτὲς προβληματικὲς συνθήκες, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ἀμφισβήτηση καὶ ἡ ἀβεβαιότητα γιὰ τὸ αὐριο, δημιουργεῖται ἡ ἀνάγκη νὰ στραφοῦμε πρὸς ἄλλα πρότυπα γιὰ νὰ πραγματώσουμε πλέον τὸ εὐρωπαϊκὸ ἰδεῶδες. Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πρῖσμα, ἡ Ἐκκλησία μας διατηρεῖ ἰδιαίτερη σημασία καὶ δυναμική, καθὼς ὁ χριστιανισμὸς ἀντιπροσωπεύει θεμελιώδη πυλῶνα στὴ βάση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ οἰκοδομήματος, σέ συνδυασμὸ μὲ τὸ κλασικὸ πνεῦμα καὶ τὸ ρωμαϊκὸ δίκαιο. Ἡ κρίση αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει τὴν ἀφετηρία γιὰ μία καλύτερη καὶ πιὸ ἀνθρώπινη Εὐρώπη, πού δέν θά ἐξαντλεῖται στὰ οἰκονομικὰ μεγέθη, ἀλλὰ θά σέβεται τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, μὲ βάση τοὺς τρεῖς παραπάνω πρωταρχικοὺς ἀξιακοὺς γνώμονες. Ἡ Ἐκκλησία μας, συνεπῶς, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει πολῦτιμο παράγοντα σταθερότητας καὶ νὰ συνδράμει οὐσιαστικά στὸ ὄραμα πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴ ὁλοκλήρωση. Σέ μία Εὐρώπη ἀνεργίας καὶ λιτότητας,

οἱ χριστιανικὲς Ἐκκλησίες μποροῦν νὰ διαδραματίσουν ἰδιαίτερος σημαντικό καὶ κρίσιμο ρόλο, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχει στόχο τὴν ἀξιοποίηση ὅλων τῶν κοινωνικῶν φορέων γιὰ τὴν εὐημερία καὶ τὴν πολυπόθητη διατήρηση τῆς ὁμόνοιας.

Ἡ Ἐκκλησία, βεβαίως, λειτουργεῖ ὡς ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς, χωρὶς αὐτὸ νὰ ὑποδηλώνει τὴν παραθεώρηση τῆς πνευματικῆς τῆς ὑπόστασης. Ἀκόμη πιὸ σημαντικὴ, συνεπῶς, εἶναι ἡ ἀξιοποίηση τοῦ πνευματικοῦ πλούτου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας καὶ ζωῆς. Στὸ πλαίσιο αὐτῆς τῆς δυνατότητας, μεγάλη καὶ οὐσιαστικὴ συμβολὴ ἔχει ἡ θεολογικὴ μας παράδοση. Συνιστᾷ ἀδαπάνητη πνευματικὴ ζύμη, μὲ δυναμικὰ καὶ δημιουργικὰ στοιχεῖα πού, ὅταν χρησιμοποιοῦνται, διεγείρουν καὶ ζωογονοῦν τίς συνειδήσεις. Ἡ ὀρθόδοξη πνευματικὴ εἶναι τὸ κοινὸ παρελθόν ὅλων τῶν Χριστιανῶν, καὶ στὴν ἐπισημάνση αὐτοῦ τοῦ παρελθόντος ἐνυπάρχει ἡ ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης.

Τὸ δεύτερο σημαντικό γεγονός πού σηματοδοτεῖ αὐτὴ τὴν περίοδο εἶναι ἡ σύγκληση, τὴν ἐπομένη ἐβδομάδα, στὴν ἔδρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῆς Συνάξεως τῶν ἀδελφῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἀνταπεκρίθη θετικῶς στὴν πρόσκληση τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ ἡ Ἐκκλησία μας πρόκειται ἀσμένως νὰ συμμετάσχει στὴ σημαίνουσα αὐτὴ πρωτοβουλία, σέ περίοδο πού χρειάζε-

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος τέλεσε τὸν Ἁγιασμὸ γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου Ἱεραῦς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

ται περισσότερο από ποτέ την κοινή μαρτυρία των Ὁρθόδοξων. Εἶναι γεγονός ὅτι ἔχουν ἀναφεῖ πολλά προβλήματα πού διχάζουν τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καί ἐπιβάλλεται νά παραμείνουμε ἐνωμένοι. Χρέος μας εἶναι νά ὑπερκεράσουμε τά ἐμπόδια πού ἐνδεχομένως ὀρθώνονται μεταξύ μας καί νά ὑπερβοῦμε ἐνωμένοι τίς δυσκολίες γιά τό καλό τῶν πιστῶν, δίδοντας τήν «καλήν μαρτυρίαν» γιά τό καλό τῆς χώρας μας καί τήν κοινή ὠφέλεια τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐνότητα τῶν Ὁρθόδοξων, καί κυρίως ἡ πνευματικότητα πού πηγάζει ἀπό τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία, προσφέρει σημαντικό μήνυμα καί δείκτη πορείας πρὸς τήν εὐρωπαϊκή ὁλοκλήρωση.

Ἀδελφοί μου,

Συμβαίνει δυστυχῶς κάποτε νά ζοῦμε σέ κόσμο χωρίς ἀληθινὴ ἐπικοινωνία, πού ἀπωθεῖ τό θεῖο καί τό ἱερό, πού ἐξομοιώνει καί ὁμογενοποιεῖ τούς ἀνθρώπους. Συμβαίνει συχνά νά νιώθουμε ξένοι μεταξύ μας, μέ ἀποτέλεσμα νά διατυπώνονται λόγοι στό κενό καί τά ζητήματα νά μὴν ἐπιλύονται.

Ἀπογοητευόμαστε κάποτε ἀκόμη καί ἀπὸ τὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτό. Ἀποτυγχάνει νά σηκώσει ὁ κα-

θένας τὸν σταυρό του. Ὅταν λείπει ἡ πίστη, τά λόγια μοιάζουν κενά. Γιατί πίστη σημαίνει ἐμπιστοσύνη στὸν Θεὸ καί ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἀγάπη μᾶς ἐνώνει μέ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Προτιμᾷ πάντα τήν ἀλήθεια, ὅσο κι ἂν στοιχίζει, καί δέν εἶναι ἀγάπη κτητική οὔτε «ζητεῖ τά ἑαυτῆς». Ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη φανερώνει ὅτι εἴμαστε ζωντανά μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅταν οἱ ἄνθρωποι αἰσθάνονται ἀδελφοί, ὅταν σέβεται καί τιμᾷ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ἐξαφανίζονται οἱ διαφορές, ἀναπτύσσονται χαρίσματα, κοινωνοῦνται ἀγαθὰ καί γενικά ὁ ἄνθρωπος τελειοποιεῖται. Ὅσο ἐπανερχόμαστε σ' αὐτὴ τὴ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας μέσα ἀπὸ τέτοιες συνάξεις, τόσο δυναμώνουμε τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων καί τίς στηρίζουμε, καί τόσο αὐτοὶ γίνονται ἰκανότεροι νά ὑπερβοῦν τίς δυσκολίες τοῦ ταραγμένου μας κόσμου. Θά ἤθελα λοιπὸν νά εὐχαριστήσω τὸν Κύριο γιά τά σημαντικὰ αὐτὰ δῶρα τῆς μεταξύ μας ἐνότητος στὴν ἀγάπη καί τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι εὐλογία Θεοῦ πού τά βιώνουμε ὑπὸ τίς παροῦσες συνθήκες καί ἀντλοῦμε ἀπὸ αὐτὰ ἐλπίδα καί δύναμη.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἀντιφώνηση στήν ἔκτακτη σύγκληση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ

(25.2.2014)

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἱεραρχία εἶναι τό ἀνώτατον καί κορυφαῖον Σῶμα καί Ὄργανον πού ἐκφράζει καί ἀποδεικνύει ζωσαν καί δρῶσαν τήν Ἐκκλησίαν. Τήν ἀλήθειαν αὐτήν τήν πιστεύομεν ὅλοι οἱ Ἱεράρχαι καί δι' αὐτό παριστάμεθα σήμερον ὡς συνέδριοι ἐπί τῷ αὐτῷ διά νά συσσεφθῶμεν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι καί ἐκδώσωμεν ὄρον Θεοδίδακτον.

Τό ὅτι ὁμως ἡ Ἐκκλησία εἶναι στύλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας εἶναι καί πεποιθήσις τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ πού προσβλέπει πρὸς τήν Ἱεραρχίαν μέ ἐμπιστοσύνη καί προσδοκία ἀπό αὐτήν λόγον ἀληθείας, ὁδόν σωτηρίας, στερέωμα πίστεως, βεβαίωσιν ἐλπίδος, Πνεῦμα διακρίσεως, ἰσχυράν παράκλησιν, ἀποδείξιν ἀγάπης, αὐτά καί πολλά ἄλλα πνευματικά καί ὑλικά πού ἔχει ἀνάγκη ὁ λαός καί τά ἐπιζητεῖ, μᾶς ὑποχρεώνουν καί κατὰ τήν παρούσαν Ἱ. Σύνοδον, ὑπό τήν ἐμπνευσμένην προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου, νά χωρήσωμεν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν συνεδριῶν βάσει τῆς ἡμερησίας διατάξεως βεβαιούντες ὅτι ἀληθεύομεν ἐν ἀγάπῃ καί ἀγαπῶμεν ἐν ἀληθείᾳ. Σ' αὐτό θά μᾶς βοηθήσῃ ἕνα μικρό ἀπόσπασμα τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἀπό τόν Ἐκκλησιαστικόν λόγον του εἰς τόν Ἅγιον Εὐστάθιον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης πού ἐορτάσαμε τήν μνήμη του τήν 21ην Φεβρουαρίου. Γράφει ὁ Χρυσόστομος:

«Τόν χρόνον ἐκεῖνον κατὰ τόν ὁποῖον ὁ γενναῖος διδάσκαλος καί καλός Ποιμένας εὐρίσκετο ἐπί τοῦ θρόνου καί πλησίον μας ἐνέσκηψε ἡ αἴρεσις τοῦ Ἀρείου ὡς ἐπιδημία ἀπό τὰ μέρη τῆς Αἰγύπτου καί ἔπειτα διά τῶν ἐνδιαμέσων πόλεων ἔσπευδε νά εἰσβάλλῃ καί εἰς τήν ἰδικήν μας πόλιν. Ὁ ἅγιος ὁμως ἐπαγρυπνῶν καί νήφων καί προβλέπων ἐκ τοῦ μακρόθεν τὰ μέλλοντα νά συμβοῦν, ἀπέκρουε τόν πόλεμον ὅταν ἀκόμη ἐπλησίαζε· καί ὡς σοφός ἰατρός πρῖν ἀκόμη εἰσβάλλῃ εἰς τήν πόλιν ἡ νόσος, παραμένων ἐδῶ, ἠτοίμαζε τὰ φάρμακα καί τό ἱερόν τοῦτο

σκάφος ἐκυβέρινα μέ πολλήν ἀσφάλειαν, προστρέχων παντοῦ, καταρτίζων ναύτας, ἐπιβάτας καί ὄλους τοὺς ταξιδιώτας καί πρετοιμάζων αὐτούς νά νήφουν καί νά ἐπαναγρυπνοῦν, ὡς νά τοὺς ἐπετίθεντο πειραταί καί νά ἤθελον νά τοὺς συλήσουν τόν θησαυρόν τῆς πίστεως. Καί δέν ἐλάμβανεν αὐτήν τήν πρόνοιαν μόνον διά τόν τόπον τοῦτον, ἀλλ' ἔστειλε παντοῦ ἐκείνους πού θά διδάξουν, πού θά παρηγορήσουν, πού θά συνδιαλεχθοῦν καί θά ἀνεγείρουν ἐκ τῶν προτέρων τείχη διά νά ἀποκρουσθῇ ἡ ἔφοδος τῶν ἐχθρῶν. Διότι εἶχε καλῶς διδαχθῆ ἀπό τήν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας δέν πρέπει νά φροντίζῃ μόνον δι' ἐκείνην πού τοῦ ἐνεπιστεύθη τό ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλά καί διά κάθε μίαν πού εὐρίσκεται ἀνά τήν οἰκουμένην καί αὐτά τά ἐμάνθανεν ἀπό τὰς ἱεράς εὐχάς τῆς Ἐκκλησίας. Διότι, ἐάν πρέπει, λέγει, νά προσεύχεται κανεῖς ὑπέρ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, πολύ περισσότερον πρέπει νά ἐπιδεικνύῃ πρόνοιαν καί δι' ὅλην αὐτήν καί ἐξ ἴσου νά φροντίζῃ δι' ὅλας καί νά μεριμνᾷ δι' ὅλας».

Ὅταν μὲν ἐξωρίζετο τήν μὲν πόλιν ἐγκατέλιπε τήν ἀγάπην ὁμως ὄχι οὔτε ὅτι ἐπειδή ἐξεβάλλετο ἀπό τήν Ἐκκλησίαν ἐνόμιζε τόν ἕκαστον ξένον πρὸς τό καθῆκον νά φροντίζῃ διά τό ποιμνιον, ἀλλά πολύ περισσότερον τότε ἐμεριμοῦσε καί ἐφρόντιζε καί σᾶς προέτρπε νά μὴν κάνετε καμμίαν παραχώρησιν καί ὑποχώρησιν ἐναντι τῶν λύκων μήτε νά προδώσετε τήν πίστι ἀλλά νά παραμείνετε μέσα στήν μάνδρα τῆς Ἐκκλησίας ἐλέγχοντας αὐτούς καί στηρίζοντας τοὺς ἀδελφούς. Καί τήν παραγγελίαν αὐτοῦ ἐτηρήσατε καί οἱ λόγοι του ἐμπόδισαν τοὺς λύκους νά ἀρπάξουν καί κατασπαράξουν τὰ πρόβατα.

Καί ἐμεῖς ἀφοῦ εὐχαριστήσωμε τόν Θεόν ἅς μιμούμεθα τὰς ἀρετάς τῶν ἁγίων διά νά στεφανωθῶμεν καί ἡμεῖς μετ' αὐτῶν μέ τήν χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀμήν.

Ἐνημέρωσις περὶ τοῦ νέου προτεινομένου μεταλυκειακοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά λύκεια

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ

(Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς Ἐκτάκτου Συγκλήσεως τῆς Ι.Σ.Ι., 25.2.2014)

Μακαριώτατε Πρόεδρε
Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Σύεδροι

Καθηκόντως καὶ ἀξιοχρέως ἐκφράζω θεομέσ
εὐχαριστίες γιὰ τὴν τιμητικὴ στήν ταπεινότητά μου
ἀνάθεσις τῆς παρουσίας Εἰσηγήσεως. Ἐπικα-
λούμενος τίς θεοπειθεῖς εὐχές σας θὰ ἐκθέσω ὅσα
εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ νὰ ἐνημερωθεῖτε γιὰ μία ἐξέ-
λιξις πού μελετᾶται μεταξύ Ὑπουργείου Παιδείας
καὶ Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς
Ἐκκλησίας μας καὶ ἀφορᾶ στήν ἐκκλησιαστικὴ
παιδεία καὶ ἀποσκοπεῖ στήν ἀναβάθμισις τῆς
ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ στήν διευθέτη-
σι προβλημάτων πού δυσχεραίνουν τὴν ἀπόκτησι
ιερέων ἐχόντων τὰ ἀπαραίτητα προσόντα γιὰ τὴν
ἐπιτέλεσις τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Παρέρχομαι, οὐχὶ ὡς περιττό, ἀλλ ὡς γνωστό
ἤδη, νὰ ἀναφερθῶ στήν σπουδαιότητα, στήν ἀνα-
γκαϊότητα καὶ στήν ἐπικαιρότητα νὰ ἀσχοληθοῦμε
μέ τὰ προβλήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας
καὶ τίς προοπτικὲς τῆς.

Α. Εἰσαγωγή

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Νέου Ἑλληνικοῦ Κρά-
τους καὶ μέχρι σήμερα δὲν ἔπαυσαν νὰ καταβάλ-
λωνται προσπάθειες γιὰ τὴν ἐνδεικνυομένη μόρ-
φωσις καὶ ἐπιμόρφωσις τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου
τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ
ἱδρυθέντος, ἀπὸ τὸν πρῶτο Κυβερνήτη του Ἰωάν-
νη Καποδίστρια κατὰ τὸ 1830 στὸν Πόρο, «Ἐκ-
κλησιαστικοῦ Σχολείου». Ἐκτοτε συστήθηκαν
Ἐπιτροπές, ἐκδόθηκαν Νόμοι καὶ Διατάγματα,
ἱδρῦθηκαν ἢ διαλύθηκαν δομές, δαπανήθηκαν πό-
ροι, τέθηκαν στόχοι, ἐπιστρατεύθηκαν ἱεράρχες,
ἀκαδημαϊκοὶ διδάσκαλοι καὶ πολιτειακοὶ ἄνδρες

νὰ δώσουν σάρκα καὶ ὀστᾶ στό ἐπιδιωκόμενο
ὄραμα καὶ στοὺς πόθους τῆς ἀναγεννημένης καὶ
ἀνασυγκροτουμένης Ἑλλάδος γιὰ νὰ ἀποκτήσει
Ἐφημεριακὸ Κλῆρο κατάλληλο καὶ δυνάμενο νὰ
ἀνταποκριθεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς Πατρίδος.

Ἡ λεπτομερὴς διερεύνησις τοῦ ὅλου θέματος τῆς
μορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου στήν ἀπε-
λευθερωθεῖσα Ἑλλάδα βάσει τῶν νομικῶν κειμέ-
νων, τῶν κινήτρων τους, τῆς ἱστορίας καὶ τῶν ἐπι-
διώξεών τους, τῶν ἀδυναμιῶν τους, τοῦ τρόπου
τῆς ἐφαρμογῆς τους, τῆς διάρκειας τῆς ἰσχύος
τους, τῶν ἀποτελεσμάτων τους καὶ λοιπῶν, κατα-
δεικνύει τίς ρίζες τῶν προβλημάτων γιὰ τὰ ὁποῖα
σήμερα ἀναζητοῦμε λύσις καὶ φανερώνει τίς αἰτίες
πού διεμόρφωσαν στό παρελθόν, καὶ διαμορφώ-
νουν καὶ στό παρόν τὴν ἀβεβαιότητα ἐπιτεύξεως
λυσιτελοῦς ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος τῆς μορ-
φώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου μας.

Γιὰ τοὺς φιλόστορες κρίνουμε εὐκαιρο νὰ ἀνα-
φέρουμε ποιοὶ ἦταν τὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδο ἢ ἀκρι-
βέστερα ἢ ἀπίστευτη κατὰπτωσις τοῦ θυσιάσαντος
τὰ πάντα γιὰ τὴν προπαρασκευὴ καὶ τὴν νικηφόρα
διεξαγωγή τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ αἱματοβαμμένου
Κλήρου τοῦ ἀναγεννηθέντος Ἔθνους, ὅπως κατα-
γράφεται ἀπὸ τὸν τότε Ἀντιβασιλέα Γεώργιο Μά-
ουρερ, ὅτι ἐπὶ χιλίων ἱερέων τῆς ἐποχῆς του οἱ
ἐννακόσιοι ἐνενήκοντα οὔτε τὸ ὄνομά τους ἠδύνα-
ντο νὰ γράψουν!!!

Ἐκεῖθεν ἀρχίζει ἡ ἐργώδης προσπάθεια Ἐκ-
κλησίας καὶ Πολιτείας στήν Ἑλλάδα γιὰ τὴν μόρ-
φωσις τῶν Ἐφημεριῶν.

Οἱ ἐλπίδες, ὅτι ἡ Ἑλλάδα θὰ ἀποκτήσει τὸν κα-
τάλληλο ὄντως ἱερό Κλῆρο ἀναπτερώθηκαν ἀπὸ
τῆς κατὰ τὸ 1837 ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς
Θεολογικῆς Σχολῆς στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν.

Ὁ Σχολάρχης τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀρχιμανδρίτης Νέοφυτος Βάμβας, ὁμιλώντας ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος στήν τελετή τῶν ἐγκαινίων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀντιπροσωπεύοντας τόν ἀσθενοῦντα πρῶτο Πρύτανη τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Κωνσταντῖνο Σχινᾶ, ἀνέφερε τόν σκοπό ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς λέγοντας, ὅτι ἐκ τῆς Θεολογικῆς ταύτης Σχολῆς «θέλουν ἐξέρχεσθαι εἰς τό ἐξῆς ἐκκλησιαστικοί πάσης τάξεως, ἔχοντες τήν προσήκουσαν παιδείαν πρός διακονίαν τοῦ θείου λόγου καί πρός ὁδηγίαν τοῦ χριστιανικοῦ ἡμῶν λαοῦ, ὅποιαν παιδείαν εἶχον οἱ λαμπρόνροντες ποτε τήν ἀμώμητον Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν σοφοί ἐκείνοι ἄνδρες Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Θεολόγοι καί κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ δέ ἀμάθεια ἡμαῦρωσεν αὐτήν μέ ἀπώλεια τῶν ψυχῶν τοσούτους ἤδη αἰῶνας» (Ἀνδρέου Φυτράκη: Ἡ ἐκκλησιαστική μας παιδεία, ἐν «Ριζάρειος Ἐκκλησιαστική Παιδεία», τ. β' 1981 σελ. 17).

Ταῦτα εἰσαγωγικῶς ἐξέθεσα διεγείροντας τήν μνήμη σας γιά νά χωρήσουμε στά καθ' ἡμᾶς.

Β. Τό γε νῦν ἔχον

Τό νομικό καθεστῶς
τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Θά χωρήσουμε στήν διαπραγμάτευση τοῦ θέματος μας ἀναφέροντας τό ἰσχύον νομικό καθεστῶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως Ἡ ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση διέπεται ἀπό τίς διατάξεις:

α. Τοῦ Ν. 3432/2006 «*Δομή καί λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης*» (Φ.Ε.Κ. τ.

Α' 14/3.2.2006). Στό ἄρθρο 2 περιγράφεται ὁ σκοπός τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως: «*Σκοπός τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης εἶναι ἡ ἀνάδειξη καί κατάρτιση Κληρικῶν καί Λαϊκῶν Στελεχῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στήν Ἑλλάδα, ὑψηλοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου καί χριστιανικοῦ ἠθους*».

β. Τῆς ὑπ' ἀριθμόν 113202/Α2/16.9.2009 (Φ.Ε.Κ. τ.β' 2067/24.9.2009) Ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, πού ρυθμίζει τήν ὀργάνωση καί τήν λειτουργία τῶν Ι.Σ.Δ.Ε.

γ. Τῆς ὑπ' ἀριθμόν 113205/Α2/16.9.2009 (Φ.Ε.Κ. τ.β' 2067/24.9.2009) Ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων πού ἀφορᾶ στό Ὁρολόγιο Πρόγραμμα Σπουδῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γυμνασίων καί Λυκείων.

δ. Τῆς ὑπ' ἀριθμόν 49946/Α2/4.5.2010 Ἀποφάσεως τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης καί Θρησκευμάτων περί καταργήσεως καί συγχωνεύσεως ἐκκλησιαστικῶν Γυμνασίων καί ἐκκλησιαστικῶν Λυκείων.

ε'. Τοῦ Ν. 3848/2010 «*Ἀναβάθμιση τοῦ ρόλου τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ - καθιέρωση κανόνων ἀξιολόγησης καί ἀξιοκρατίας στήν ἐκπαίδευση καί λοιπές διατάξεις*» (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 71/19.5.2010). Τό ἄρθρο 39 τροποποιεῖ διατάξεις τοῦ Ν. 3432/2006.

Γ. Προσπάθεια ἀναβαθμίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆν περίοδο 2008-2014

1. Ἡ μέριμνα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

α. Κατά τήν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 2008, συνεζητήθη τό θέμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, γιά τό ὁποῖο πραγματοποιήθηκαν τρεῖς εἰσηγήσεις:

τοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου Προκοπίου μέ θέμα: «*Περί τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων Δεύτερης Εὐκαιρίας, Ἐκκλησιαστικῶν Ι.Ε.Κ., Ἀνωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν. Ἡ λειτουργία τῶν Μονάδων εἰς τό σήμερον καί εἰς τό αὔριον*»,

τοῦ Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἀδραμερίου καί Ἁγίου Ὁρους –μακαριστοῦ ἠδῆ– Νικοδήμου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, μέ θέμα: «*Νόμος 3432/2006 («Δομή καί λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης»)* Διαπιστώσεις καί προβληματική ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τοῦ ὡς ἄνω Νόμου. Προτάσεις διά τήν τροποποίησιν διατάξεως αὐτοῦ», καί

τοῦ Μητροπολίτου Σύρου Δωροθέου μέ θέμα: «*Ἐκκλησιαστικά Γυμνάσια - Ἐκκλησιαστικά Λύκεια. Ἱστορική πορεία-προοπτικές*».

Ἡ ἱ.σ.ι. ἀπεφάσισε τὴν συγκρότηση Τριμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς, μέ σκοπὸ νά συζητηθεῖ με τούς ἀρμόδιους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας τὰ σχετικά θέματα. Αὕτη ἀπληρτίσθη ἀπὸ τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες: Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Προκόπιο, Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀδραμερίου Νικόδημο, καὶ Μεσσηνίας Χρυσόστομο, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 3789/2278/29.10.-2008 Συνοδικὸ ἔγγραφο.

Μέ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 577/19.3.2010 Ἔκθεση τοῦ Προέδρου τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Προκοπίου, ἐνημερώθηκε ἡ Ἱερά Σύνοδος γιὰ τὸ ἔργο τῆς, τίς ἐπαφές τῆς με τούς ὑπηρεσιακοὺς παράγοντες τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἀπὸ τὸν Νοέμβριο 2008 μέχρι τὸν Σεπτέμβριο 2009, ὁπότε καὶ εἶχε καταρτισθεῖ Νομοσχέδιο γιὰ τὴν Παιδεία. Ἀκολούθησαν οἱ Βουλευτικές Ἐκλογές τοῦ 2009 καὶ τὸ θέμα δέν προωθήθηκε περαιτέρω. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ νέα Κυβέρνηση τὸν Μάιο τοῦ 2010 ψήφισε τὸν Ν.3848/2010 γιὰ τὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση, σὸν ὁποῖο περιλαμβάνονται διατάξεις ἀφορῶσες καὶ στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση, σέ κατεύθυνση ἐντελῶς ἀντίθετη ἀπὸ τίς μέχρι τότε διαβουλεύσεις καὶ τίς προτάσεις τῆς Ἱεραῖς Συνόδου.

β. Ἡ Ἐκτακτὴ Συνέλευση τῆς Ἱεραρχίας τὸ Δεκέμβριο τοῦ 2009 ἀπεφάσισε νά συστήσει προπαρασκευαστικὴ «Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Ἐκκλησια-

στικὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ τὸν Κλῆρον». Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεστήθη με τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 187 καὶ διεκπεραιώσεως 132/19.1.2010 Συνοδικὴ Ἀπόφαση ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου Περιστερίου Χρυσόστομου, συγκροτηθεῖσα ἀπὸ τούς:

Μητροπολίτη Φθιώτιδος Νικόλαο, Μητροπολίτη Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιὴλ, Μητροπολίτη Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Ἐφραίμ, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου Δωρόθεο, Μητροπολίτη Κορίνθου Διονύσιο, Πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Φραγκιαδάκη, Καθηγητὴ Σπυρίδωνα Κοντογιάννη, Καθηγητὴ Νικόλαο Ὀλυμπίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνῆλθε σέ ἕξι Συνεδριάσεις, (1/22.2.2010, 2/16.3.2010, 3/22.3.2010, 4/19.4.2010, 5/27.4.2010) καὶ ὑπέβαλε στὴν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο τίς ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 10/20.4.2010, 11/28.4.2010 καὶ 14/6.7.2010 Ἀναφορές.

γ'. Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς περιόδου 2010-11 συνέστησε πενταμελῆ ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ, Προεδρευομένη ὑπὸ τῆς Ταπεινότητός μας «ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μελέτης καὶ ὑποβολῆς προτάσεων περὶ τῆς δεούσης ἐν τῷ μέλλοντι ἀνεξίτητος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου, καθισταμένου χρηστικοῦ καὶ παραγωγικοῦ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει», ἀποτελουμένη ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Ἐφραίμ Σύρου, Τήνου, Ἄν-

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἑναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκτάκτου Συγκλήσεως τῆς Ἱεραῖς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

δρου, Κέας και Μήλου Δωροθέου Χαλκίδος Χρυσόστομου Μεσσηνίας Χρυσόστομου κατά τό υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 3499/1906/6.9.2010 Συνοδικό έγγραφο.

Η Έπιτροπή υπέβαλε στην Ίερά Σύνοδο τό υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 19/1.12.2010 Ύπόμνημα, περιλαμβάνον τά Πορίσματα ἐκ τῶν συσκέψεων αὐτῆς, καί τό υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 31/5.7.2011 ἔγγραφο, μέ θέμα: «Παρατηρήσεις ἐπί τοῦ «Προσχεδίου Νόμου Ὁργάνωση Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσης, Ἀνεξάρτητη Ἀρχή γιά τή διασφάλιση καί πιστοποίηση τῆς ποιότητας στήν ἀνώτατη ἐκπαίδευση ἐν σχέσει πρός τίς Ἀνώτατες Ἐκκλησιαστικές Ἀκαδημίες τοῦ Ν. 3432/2006».

δ. Ημερίδα γιά τήν Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση.

Η Ίερά Σύνοδος συγκάλεσε τήν 3.5.2011 Ἡμερίδα γιά τήν Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση στήν Ριζάρειο Ἐκκλησιαστική Σχολή, τά Πορίσματα τῆς ὁποίας ὑποβλήθηκαν στήν Ίερά Σύνοδο μέ τήν υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 44/4.5.2011 ἀναφορά τοῦ Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καί Ἀδραμερίου ἀοιδίμου Νικοδήμου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου καί στήν συνέχεια αὐτά ἀπεστάλησαν στό Ὑπουργεῖο Παιδείας μέ τό μέ ἀριθμούς 3845/1805/23.6.2011 Συνοδικό ἔγγραφο.

ε. Η Ίερά Σύνοδος ἀπέστειλε τά Συνοδικά ἔγγραφα πρός τήν τότε Ὑπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μαθήσεως καί Θρησκευμάτων κ. Ἄννα Διαμαντοπούλου.

Τό υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 1032/542/15.3.2010 ἔγγραφο πρός τόν Πρόεδρο τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Νικόλαο, πού περιλάμβανε τίς προτάσεις τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 12.3.2010 γιά τά Ἐκκλησιαστικά Λύκεια, «ὅπως προωθηθοῦν ἀρμοδίως».

Τό υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 1983/1020/21.5.2010 ἔγγραφο μέ τό ὁποῖο διαβιβάσθηκαν τά Πορίσματα τῆς ὡς ἄνω Προπαρασκευαστικῆς «Ἐπιτροπῆς διά τήν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐκπαίδευσιν καί τόν Κλήρον».

Τό υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 1983/1020/21.5.2010, μέ τό ὁποῖο διαβεβιάσθηκαν τά Πορί-

σματα καί οἱ Προτάσεις τῆς «Ἐπιτροπῆς γιά τήν Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση καί τόν Κλήρον» ἀναφορικά μέ τήν ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση.

Τό υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 3718/2059/21.9.2010 πού ἀφορᾷ στήν συγκρότηση πενταμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς γιά τήν συζήτηση μέ τήν ὀρισθεῖσα ἀντίστοιχη Ἐπιτροπή τοῦ Ὑπουργείου γιά τήν μελλοντική ἀνέλιξη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου.

Τό υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 5034/2903/14.12.2010 σχετικά μέ τό ὑποβληθέν αἴτημα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά συμπεριληφθεῖ στους φορεῖς πού θά συμμετέχουν στήν πρώτη Σύνοδο τῆς «Διά Βίου Μάθησης καί Σύνδεσης μέ τήν Ἀπασχόληση», πού ἔλαβε χώρα τήν 14η Δεκεμβρίου 2010 στό Ὑπουργεῖο Παιδείας.

Τό υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 124/68/12.1.2011 πού ἀφορᾷ στήν ἐνταξη τῶν διαφόρων ἐπιμορφωτικῶν δραστηριοτήτων τῆς Ἐκκλησίας τῶν κατά τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων στό πλαίσιο τῶν δομῶν τῆς «Διά Βίου Μαθήσεως» καθώς καί τόν ὀρισμό ὑπευθύνου ἐπικοινωνίας ἐκ μέρους τῆς Ἱεράς Συνόδου μετά τοῦ Ὑπουργείου.

Τό υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 3845/1805/23.6.2011 μέ τό ὁποῖο ἀπεστάλησαν πρός τό Ὑπουργεῖο τά Πορίσματα τῆς Ἡμερίδας γιά τήν ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευση πού πραγματοποιήθηκε τήν 3.5.2011 στήν Ριζάρειο Ἐκκλησιαστική Σχολή μέ θέμα: «Προοπτικές ἀναβαθμίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως».

Τό υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 4156/1902/7.7.2011 πού ἀφορᾷ στήν μελέτη ἀπό τήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο τοῦ Σχεδίου Νόμου «Ὁργάνωση ἀνωτάτης ἐκπαίδευσης, ἀνεξάρτητη ἀρχή γιά τήν διασφάλιση καί πιστοποίηση τῆς ποιότητας στήν ἀνώτατη ἐκπαίδευση» τό ὁποῖο εἶχε τεθεῖ σέ δημόσια διαβούλευση καθώς καί τίς ἀπό 5.7.2011 παρατηρήσεις ἐπί τοῦ ἀνωτέρω Σχεδίου τῆς «Ἐπιτροπῆς γιά τήν Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση καί τόν Κλήρον» Τό υπ' ἀριθμούς πρωτοκόλλου 5330/2417/13.9.2011 μέ τό ὁποῖο τέθηκαν ὑπ' ὄψιν τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας οἱ ἀπόψεις τῆς Ἱεράς Συνόδου γιά τά θέματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδύσεως καί ἐζητοῦντο οἱ ἀπόψεις καί προτάσεις τοῦ Ὑπουργείου.

στ. *Ενέργειες για την επίλυση των προβλημάτων*
 Η Ίερά Σύνοδος χρηματοδότησε τις Έστιες των Εκκλησιαστικών Σχολείων και διευθέτησε διάφορα σχετικά με αυτές θέματα.

Έπίσης διερεύνησε και την δυνατότητα μετεγκαταστάσεως της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Αθηνών.

ζ. Μέ τό υπ' αριθμούς πρωτοκόλλου 612 και διεκπεραιώσεως 549/14.2.2011 έγγραφον της Ίεράς Συνόδου ανέτεθη κατόπιν αποφάσεως Αυτής της 8ης Φεβρουαρίου 2011 ή εξέταση από κοινού μετά του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου Δωροθέου ή δυνατότητα της λειτουργίας της Σχολής Εκκλησιαστικής Διακονίας εν σχέσει με την χρησιμοποίηση των κτιριακών εγκαταστάσεων του εκκλησιαστικού σχολείου Τήνου.

η. Κληθήκαμε μέ τό υπ' αριθμούς πρωτοκόλλου 4971 και διεκπεραιώσεως 2197/26.8.2011 έγγραφον της Δ.Ι.Σ. νά προσέλθουμε στην Συνεδρίαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2011 γιά νά ενημερώσουμε τά μέλη της Δ.Ι.Σ. της περιόδου 2011-12 περί των πεπραγμένων της Έπιτροπής εκκλησιαστικής εκπαιδεύσεως.

θ. Μέ τό υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 6079 και διεκπεραιώσεως 2695/18.10.2011 ή Δ.Ι.Σ. ανέθεσε στην Ταπεινότητα μας την έπεξεργασία, μελέτη και παρουσίαση, μέ σχετική έμπεριστατωμένη Εισηγήση σέ προσεχή Σύνοδο της Ίεραρχίας, της θεματικής ένότητος «*Έκκλησιαστική Έκπαιδευσις - Έκκλησιαστικά Σχολαί ως όντως παραγωγικά σχολαί της Έκκλησίας - Έστία Εκκλησιαστικής Εκπαιδεύσεως - Έκκλησιαστικά Οικοτροφεία*» ή όποια δέν έντάχθηκε μέχρι σήμερα σέ Ημερήσια Διάταξη Συνελεύσεως της Ίεράς Συνόδου της Ίεραρχίας.

ι. Την 10.1.2013 συνεδρίασε ή Συνοδική Έπιτροπή επί της Εκκλησιαστικής Παιδείας συμμετέχοντος και του κ. Γεωργίου Καλαντζή, Γενικού Γραμματέα Θρησκευμάτων. Ό κ. Γενικός Γραμματέας μεταξύ άλλων ανακοίνωσε την πρόθεση του Ύπουργείου νά αναθέσει σέ Έπιτροπή έμπειρογνωμόνων νά συντάξει μελέτη γιά την εκκλησιαστική εκπαίδευση.

ια. Σήμερα 7.3.2013 κληθήκαμε στην Συνεδρίαση της Δ.Ι.Σ. νά ενημερώσουμε τά μέλη γιά τίς έξελίξεις των θεμάτων της εκκλησιαστικής εκπαιδεύσεως.

2. Οί ενέργειες της Πολιτείας.

Τό Ύπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων μέ

α'. Την μέ αριθμό πρωτοκόλλου 156770/A1/10.12.2010 (ΑΔΑ 4ΙΦΣ9-Ε) Απόφαση της Ύπουργού Παιδείας Όμάδα Έργασίας μέ σκοπό: «*τήν μελέτη των θεμάτων πού άπτονται της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, ώστε οί σχολικές μονάδες αυτής (Έκκλησιαστικά Λύκεια, Ίερατικά Σχολεία Δεύτερης Εύκαιρίας, Έκκλησιαστικά Ίνστιτούτα Έπαγγελματικής Κατάρτισης και Ανώτατες Έκκλησιαστικές Ακαδημίες) νά ανταποκριθούν στις ανάγκες της έποχής*», άποτελουμένη από τους Μητροπολίτη Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου Δανιήλ, Μητροπολίτη Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης Έφραίμ, Μητροπολίτη Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας, Μήλου Δωρόθεο, Μητροπολίτη Χαλκίδος Χρυσόστομο, Μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσόστομο, ως εκπροσώπους της Έκκλησίας της Ελλάδος και Βασίλειο Παπάζογλου, Εϊδικό Γραμματέα του Ένιαίου Διοικητικού Τομέα Ανωτάτης Εκπαίδευσης του Υ.Π.Δ.Β.Μ.Θ., Γεώργιο Βελλή Έπίτιμο Άντιπρόεδρο του Άρείου Πάγου και πρώην πολιτικό διοικητή του Άγίου Όρους, Βλάσιο Φειδά, Όμότιμο Καθηγητή Θεολογίας του Έθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Γεώργιο Ματζέλο, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Α.Π. Θεσσαλονίκης και Διευθυντή του Πατριαρχικού Ίδρυματος Μελετών της Ίεράς Μονής Βλατάδων Θεσσαλονίκης, και Κωνσταντίνο Δεληκωνσταντή, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Έθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ως εκπροσώπους της Πολιτείας έχουσα συντονιστή τόν Καθηγητή κ. Βλάσιο Φειδά. Η έν λόγω Έπιτροπή δέν συνήλθε ούτε συνεδρίασε.

β'. Έπίσης μέ την μέ αριθμό πρωτοκόλλου 49825/A2/27.4.2011 (ΑΔΑ 4ΙΦΣ9-Ε) Απόφαση της Ύπουργού Παιδείας ανασυγκροτήθηκε ή Όμάδα Έργασίας γιά την μελέτη και αναβάθμιση της εκκλησιαστικής εκπαιδεύσεως μέ σκοπό: «*τήν μελέτη των θεμάτων πού άπτονται της εκκλησιαστικής εκπαιδεύσεως, ώστε οί σχολικές μονάδες αυτής (Έκκλησιαστικά Λύκεια, Ίερατικά Σχολεία Δεύτερης Εύκαιρίας, Έκκλησιαστικά Ίνστιτούτα*

Έπαγγελματικής Κατάρτισης και Άνωτατες Έκκλησιαστικές Άκαδημίες) να ανταποκριθούν στις ανάγκες της εποχής», αποτελούμενη από τους: Μητροπολίτη Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμηττου Δανιήλ, Μητροπολίτη Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης Έφραϊμ, Μητροπολίτη Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου Δωρόθεο, Μητροπολίτη Χαλκίδος Χρυσόστομο, Μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσόστομο, ως εκπροσώπους της Έκκλησίας της Ελλάδος και Μητροπολίτη Άρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου, Άνδρέα Νανάκη, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, μέ αναπληρωτή του τόν Άπόστολο Μπουρνέλη, Αναπληρωτή Καθηγητή της Άνωτάτης Έκκλησιαστικής Άκαδημίας Ήρακλείου Κρήτης, ως εκπροσώπους της Έκκλησίας της Κρήτης, Βασίλειο Παπάζογλου, Ειδικό Γραμματέα του Ένιαίου Διοικητικού Τομέα Άνωτάτης Έκπαίδευσης του ΥΠ.Δ.Β.Μ.Θ. Γεώργιο Βελλή, Επίτιμο Άντιπρόεδρο του Άρειού Πάγου, Βλάσιο Φειδά, Ομότιμο Καθηγητή Θεολογίας του Έθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Άθηνων, Γεώργιο Μαριτζέλο, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Α.Π. Θεσσαλονίκης και Διευθυντή του Πατριαρχικού Ίδρύματος Μελετών της Ίερās Μονής Βλατάδων Θεσσαλονίκης, και Κωνσταντίνο Δελικωνοσταντή, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Έθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Άθηνων Εύάγγελο Γιαλεσάκη, Γενικό Διευθυντή Θρησκευμάτων, μέ αναπληρωτή του τόν κ. Λεωνίδα Τσουμάκα, Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Έκκλησιαστικής Έκπαίδευσης και Θρησκευτικής Άγωγής, ως εκπροσώπους της Πολιτείας μέ συντονιστή τόν κ. Βασίλειο Παπάζογλου, πού συνεδρίασε άπαξ τήν 30ή Ίουνίου 2010.

γ. Τά θέματα έκκλησιαστικής παιδείας παρεπέμφθησαν στήν Κοινή Έπιτροπή Έκκλησίας και Πολιτείας, έξ ης δέν έχουμε πληροφορίες

δ'. Μέ τήν ύπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 14690/Α2/4.2.2013 (ΑΔΑ ΒΕΥΦ9-ΔΔ2) Άπόφαση του Ύπουργού Παιδείας συγκροτήθηκε Έπιτροπή γιά τήν Αναβάθμιση της Έκκλησιαστικής Έκπαίδευσης.

Η Έπιτροπή συγκροτήθηκε από τους: Μάριο Μπέγζο, Καθηγητή Συγκριτικής Φιλοσοφίας της Θρησκείας του Τμήματος Θεολογίας του Έθνικού

Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, Κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής Άθηνων, Αϊκατερίνη Γαλώνη, Διευθύντρια του Έκκλησιαστικού Γυμνασίου - Λυκείου Νεαπόλεως Θεσσαλονίκης, Διδάκτορα Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Άγγελο Βαλλιανάτο, Σχολικό Σύμβουλο, Γεώργιο Στριλιγκά, Σχολικό Σύμβουλο, Σταύρο Γιαγκάζογλου, Σύμβουλο Α' του Ύπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Άθλητισμού, Ίωάννη Κατσαρό, Σχολικό Σύμβουλο Δημοτικής Έκπαίδευσης, Διδάκτορα Διοίκησης της Έκπαίδευσης, Βασιλική Κεραμίδα, Πτυχιούχο Θεολογικής Σχολής, Ειδική Έπιστημονική Συνεργάτιδα του Γενικού Γραμματέα Θρησκευμάτων. Πρόεδρος της Έπιτροπής όρίσθηκε ό Μάριος Μπέγζος, Κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής Άθηνων. Γραμματέας της Έπιτροπής όρίσθηκε ή κ. Βασιλική Κεραμίδα μέ αναπληρώτρια τήν Εύτυχία Μητσοπούλου, Ειδική Σύμβουλο της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων.

Οί σκοποί της, όπως αναφέρονται σ' αυτή τήν Άπόφαση, είναι:

α) *Νά άποτυπώσει τήν ύπάρχουσα κατάσταση και τό κόστος του Δευτεροβάθμιου Έκκλησιαστικού Έκπαιδευτικού συστήματος και του συστήματος Έπιμόρφωσης του Ίερού Κλήρου.*

β) *Νά διατυπώσει προτάσεις προς τήν Πολιτεία γιά τήν αναβάθμιση άμφοτέρων.*

γ) *Νά έκπονήσει πρόταση γιά νέο Ώρολόγιο Πρόγραμμα, μέ ανανεωμένο περιεχόμενο σπουδών, γιά τήν Δευτεροβάθμια Έκκλησιαστική Έκπαίδευση.*

Η διατύπωση τών προτάσεων καθώς και τυχόν αναγκαίων νομοθετικών παρεμβάσεων πρέπει να λαμβάνει ύπ' όψιν θέματα κόστους και διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού υπό τό πρίσμα τών ειδικών δημοσιονομικών αναγκών της χώρας αλλά και της θεμελιώδους ύποχρέωσης της Πολιτείας να ύποστηρίζει άποτελεσματικά ένα έκπαιδευτικό σύστημα γιά τήν ανάδειξη και κατάρτιση Κληρικών και Λαϊκών Στελεχών της Όρθόδοξης Έκκλησίας, ύψηλου μορφωτικού επιπέδου και χριστιανικού ήθους, ίκανών να ανταποκριθούν επιτυχώς στις σύγχρονες άπαιτήσεις της Έλληνόφωνης Όρθοδοξίας σε όλο τόν κόσμο. Στόχος επίσης είναι τό Έκκλησιαστικό Έκπαιδευτικό σύ-

σημα της Ελλάδος να αποτελέσει πρότυπο μεταξὺ ἀντίστοιχων Ἐκκλησιαστικῶν Ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων ἄλλων χωρῶν.

Ἡ «Ἐπιτροπή γιὰ τὴν Ἀναβάθμιση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συστήματος» θὰ συντάξει καὶ θὰ ὑποβάλει στὴ Γενικὴ Γραμματεία Ἐκπαιδευτικῶν Ἐκθεσὴ μὲ τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα στοιχεῖα καὶ χαρακτηριστικὰ καθὼς καὶ ὅποια ἄλλα κριθοῦν ἀναγκαῖα ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπή, μέχρι τὴν 1.4.2013»

Ἡ Ἐπιτροπή ὑπέβαλε τὴν Ἐκθεσὴ τῆς πού μᾶς κοινοποιήθηκε καὶ συγκλήθηκε Ἡμερίδα ἀπὸ τὸν κ. Γεώργιο Καλαντζῆ, Γενικὸ Γραμματέα Ἐκπαιδευτικῶν τὴν 1.7.2013 στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης γιὰ νὰ συζητηθεῖ ἐπὶ τῆς Ἐκθέσεως.

Συμμετεῖχα στὴν Ἡμερίδα καὶ διετύπωσα τίς θέσεις μου, ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τῆς διαδικασίας, ὅτι στὰ θέματα αὐτά, ἐννοεῖται τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἔχει καθοριστικὸ λόγο καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας. Δέν νοοῦνται νὰ προωθοῦνται ἀποφάσεις ἐρήμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἄριστοι οἱ Τεχνικοί καὶ Ἐπιστημονικοί Σύμβουλοι, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ εὐθύνη τῶν χειροτονιῶν ἀνήκει στοὺς Ἀρχιερεῖς πρέπει νὰ συμμετέχουν στὴν διαβούλευση γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ θέματα πού ἀφοροῦν στὴν προετοιμασία τῶν μελλόντων ἱεραῶν.

Ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὅτι διαφωνοῦμε σὲ πολλὰ σημεῖα με τὴν Ἐκθεσὴ.

Αὐτὰ ἐλέγχθησαν στὴν Ἡμερίδα καὶ μάλιστα σὲ ὑψηλούς τόνους πρὸς πάντας. Ὑπουργεῖο, Συμβούλους, Ἐκπαιδευτικούς.

Συνεπεῖα τῶν θέσεων τούτων μὲ τὴν νεωτέρα ὑπ' ἀριθμὸν 149778/Α2/15.10.2013 Ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Ἐκπαιδευτικῶν κ. Κωνσταντίνου Ἀρβανιτοπούλου συγκροτήθηκε «Ἐπιτροπὴ Διαλόγου Πολιτείας -Ἐκκλησίας γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση καὶ Ἐπιμόρφωση τοῦ Κλήρου» στὴν ὁποία συμμετέχουν καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς κυρίους καὶ τίς κυρίες: Γεώργιο Καλαντζῆ, Γενικὸ Γραμματέα Ἐκπαιδευτικῶν. Σ. Γλαβᾶ, Πρόεδρο τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς. Ἀ. Φαραγκουλιτάκη, Γενικὴ Διευθύντρια Ἐκπαιδευτικῶν.

Μάριο Μπέγζο, Πρόεδρο τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Δευτεροβάθμιας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης. Θ. Παναγιώτου, Πρόεδρο τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Δευτεροβάθμιας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Χρυσόστομο Σταμούλη, Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ Μ. Κουκουνάρα-Λιάγκη, Λέκτορα τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Γ. Στριλιγκᾶ, Σχολικὸ Σύμβουλο καὶ Δ. Μίχα, Διευθυντὴ Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς.

Τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου: α. Μητροπολίτη Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου Δαμασκηνό. β. Ἀρχιμανδρίτη Βαρθολομαῖο Σαμαρᾶ, Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. γ. Ἀρχιμανδρίτη Πρόδρομο Ξενάκη, Ὑπογραμματέα τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος: α. Μητροπολίτη Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἰγνάτιο. β. Μητροπολίτη Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ. γ. Μητροπολίτη Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου Δωρόθεο. δ. Μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσόστομο. ε. Ἀρχιμανδρίτη Ἱερώνυμο Κάραμα, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 3105 καὶ διεκπαιρεώσεως 1520/-2.9.2013 Συνοδικὴ Ἀπόφαση.

Οἱ σκοποὶ τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι οἱ ἑξῆς:

α) *Νὰ ἀποτυπώσῃ τὴν ὑπάρχουσα κατάσταση καὶ τὸ κόστος τοῦ Δευτεροβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος καὶ τοῦ συστήματος Ἐπιμόρφωσης τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.*

β) *Νὰ διατυπώσῃ προτάσεις πρὸς τὴν Πολιτεία γιὰ τὴν ἀναβάθμιση ἀμφοτέρων.*

γ) *Νὰ ἐκπονήσῃ πρόταση γιὰ νέο Ὀρολόγιο Πρόγραμμα, μὲ ἀνανεωμένο περιεχόμενο σπουδῶν, γιὰ τὴν Δευτεροβάθμια Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση.*

Ἡ διατύπωση τῶν προτάσεων καθὼς καὶ τυχόν ἀναγκαίων νομοθετικῶν παρεμβάσεων πρέπει νὰ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν θέματα κόστους καὶ διαχειρι-

σης του ανθρώπινου δυναμικού υπό το πρίσμα των ειδικών δημοσιονομικών αναγκών της χώρας αλλά και της θεμελιώδους υποχρέωσης της Πολιτείας να υποστηρίζει αποτελεσματικά ένα εκπαιδευτικό σύστημα για την ανάδειξη και κατάρτιση Κληρικών και Λαϊκών Στελεχών της Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὑψηλοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου καὶ χριστιανικοῦ ἠθους, ἱκανῶν νὰ ἀνταποκριθοῦν ἐπιτυχῶς σὲ σύγχρονες ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλληνόφωνης Ὁρθοδοξίας σέ ὅλο τὸν κόσμο. Στόχος ἐπίσης εἶναι τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἐκπαιδευτικὸ σύστημα τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀποτελέσει πρότυπο μεταξὺ ἀντίστοιχων Ἐκκλησιαστικῶν Ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων ἄλλων χωρῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδρίασε δύο φορές:

Ἡ πρώτη Συνεδρία πραγματοποιήθηκε τὴν 18.11.2013.

Τὰ Πρακτικὰ ὑποβλήθηκαν στὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ προφορικῶς ἐνημερώθηκαν τὰ μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου ὅταν κληθῆκαμε σέ ἀκρόαση τὴν Τετάρτη 16 Ἰανουαρίου 2014 γιὰ τὸ συζητούμενο θέμα.

Μέ συντομία σημειῶνω τὰ θέματα πού ἐτέθησαν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

α. Ἡ τροποποίηση του Νόμου 3432/2006 «*Δομὴ καὶ λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδευσεως*».

Μετά τὴν ψήφιση τοῦ Νόμου ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση διέπεται ἀπὸ ἰδιαίτερο νόμο, πού ἀφορᾷ στὴν Δευτεροβάθμια καὶ Τριτοβάθμια ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση καὶ οἱ ρυθμίσεις του ἀκολουθοῦν τὰ ἰσχύοντα στὴν Δημόσια Ἐκπαίδευση.

Ὁ Νόμος αὐτὸς τροποποιήθηκε ἀπὸ τὴν Πολιτεία, ὅπως ἐπίσης ὑπάρχουν καὶ διατάξεις πού ἔμειναν ἀνεφάρμοστες καὶ ἀδρανεῖς.

Προφανέστατα σέ μία τροποποίησι σὲ μέλλον ἡ Ἱερά Σύνοδος πρέπει νὰ ἔχει ἔτοιμες προτάσεις γιὰ τὸν Νόμο περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδευσεως στηριζόμενη στὴν ἐμπειρία ἐφαρμογῆς Νόμου στὴν λειτουργία σχολείων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδευσεως.

β. Στὸ ἄρθρο 2 τοῦ Νόμου καταγράφεται ὁ σκοπὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδευσεως: «*Σκοπὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδευσεως εἶναι ἡ ἀνά-*

δειξη καὶ κατάρτιση Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν Στελεχῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Ἑλλάδα, ὑψηλοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου καὶ χριστιανικοῦ ἠθους».

Ἐπ' αὐτοῦ διατυπώθηκαν ἀποκλίνουσες ἀπόψεις, πού περιλαμβάνονται σὲ τὶς Ἐκθέσεις τῶν Ἐμπειρογνομῶνων καὶ αὐτῆ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Λυκείων.

Οἱ Τεχνικοὶ καὶ Ἐπιστημονικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Ὑπουργείου πού ἀποτελοῦσαν τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐμπειρογνομῶνων καὶ οἱ Σύλλογοι τῶν Διδασκόντων δέχονται, ὅτι τὰ Σχολεῖα αὐτὰ δὲν εἶναι ἱερατικά ἀλλὰ ἐκκλησιαστικά, διαμορφώνουν ἐκκλησιαστικὸ ἠθος στοὺς μαθητὲς καὶ δὲν παράγουν Ἱερεῖς. Μάλιστα δέ προτείνουν ἐμμέσως πλὴν σαφῶς τὴν κατάργηση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γυμνασίων.

Σ' αὐτὸ μάλιστα συμφωνοῦν ὅλοι οἱ Διευθυντὲς τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχολείων καὶ ὑπάρχει τὸ σχετικὸ κείμενό τους.

γ. Ἐπειδὴ τὰ σχολεῖα αὐτὰ εἶναι ἐκκλησιαστικά κατὰ τὴν ἀποψη τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καὶ ὄχι ἀποκλειστικά ἱερατικά γι' αὐτὸ καὶ δέχονται τίς θήλεις.

Γιὰ τὴν ἐγγραφή καὶ φοίτηση τῶν θηλέων στὰ ἐκκλησιαστικά σχολεῖα τὸ Ὑπουργεῖο ὑποστηρίζει, ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ἀποκλειστοῦν κατὰ τὸ Σύνταγμα, πού ἀναγνωρίζει ἴσα δικαιώματα στοὺς πολίτες του. Οἱ Διευθυντὲς τῶν σχολείων προβάλλουν τοὺς κινδύνους πού διατρέχουν ἀπὸ τὴν παράβαση τῶν συνταγματικῶν προβλέψεων.

δ. Ἐπισημάναμε τὴν ἀνάγκη συνεχοῦς χρηματοδοτήσεως τῆς «*Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας*»

ε. Στὴν Σύσκεψη θέσαμε τὸ αἶτημα γιὰ τὴν ἐπιθυμία τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ ἔχει ἡ Ἱερά Σύνοδος καὶ οἱ κατὰ τόπους Μητροπολίτες τὴν ἀρμοδιότητα, πού εἶχαν καὶ τοὺς ἀφαιρέθηκε, γιὰ τὴν λειτουργία τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχολείων. Δέν εἶναι λογικὸ οἱ Μητροπολίτες νὰ ἀναλαμβάνουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ κτίρια τῶν σχολείων, τὴν λειτουργία τῶν οἰκοτροφείων καὶ νὰ μὴν ἐρωτῶνται καὶ γιὰ ἄλλα θέματα οὐσιαστικά τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδευσεως στὴν περιοχὴ τῆς πνευματικῆς δικαιοδοσίας τους.

στ. Ἡ χωροταξικὴ τοποθέτηση τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχολείων καὶ λυκείων.

ζ. Ἡ ποσοτική αὐξηση καί ποιοτική ἀνύψωση τῶν φοιτητῶν στά ἐκκλησιαστικά σχολεῖα διά τῆς προσελεύσεως μαθητῶν καί ἡ ἀνύψωση τῆς ποιότητος (γνώσεων καί ἡθους) τῶν μαθητῶν.

η. Στήν Σύσκεψη ζητήσαμε σέ ἀντικατάσταση τῆς καταργηθείσης τετάρτης τάξεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου νά θεσμοθετηθεῖ μία Μεταλυκειακή Δομή πού θά παρέχει στους νέους τήν ἀπαραίτητη κατάρτιση γιά τά ἱερατικά καί ποιμαντικά καθήκοντα.

Ἀκούσθηκαν καί οἱ ἀπόψεις τῶν λοιπῶν συμμετεχόντων. Ὁ Γενικός Γραμματέας κατέγραψε τίς ἀπόψεις γιά νά τίς ἐπεξεργασθεῖ.

Ἡ δευτέρα Συνεδρία πραγματοποιήθηκε τήν 3.2.2014 καί ἄρχισε νά συζητεῖ τά τεθέντα θέματα μέ πρῶτο τήν ἴδρυση τῆς Μεταλυκειακῆς Δομῆς. Κληθήκαμε νά συζητήσουμε μία δέσημ ἰδεῶν γιά τήν ἴδρυση τοῦ «Προγράμματος Ἱερατικῆς Μαθητείας», ὅπως ὠνομάσθηκε.

Οἱ προτάσεις τῆς Γενικῆς Γραμματείας ἀναπτύχθηκαν σέ ΙΓ' παραγράφους - σημεῖα πού μελετήθηκαν λεπτομερῶς.

Τό συμφωνηθέν κείμενο ἐπισυνάπτεται γιά νά τό μελετήσῃ τό ἱερό Σῶμα μας πού θά ἀποφανθεῖ.

Τά Πρακτικά καί τό συμφωνηθέν ἐπί τῆς ἀρχῆς κείμενο ὑπεβλήθησαν στήν Ἱερά Σύνοδο ἀρμοδίως ἀπό τόν Γενικό Γραμματέα Θρησκευμάτων.

Προτείνω εὐλαβῶς νά ἀναγνώσουμε τά σημεῖα τῆς προτάσεως ἡ δέσμης ἰδεῶν καί νά προβοῦμε στίς βελτιώσεις, ὅπου χρειάζεται, καί νά ἐγκριθοῦν ἀπό τό ἱερό Σῶμα μας.

Οἱ Γραμματεῖς θά καταγράψουν τίς ἐγκριθησόμενες ἀπόψεις πού πρέπει νά ἀποσταλοῦν στό Ὑπουργεῖο γιά νά δοθοῦν στήν Ἐπιτροπή καταρτίσεως τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἄς εὐχηθοῦμε ὁ Κύριος νά εὐοδώσῃ τό ἔργο μας γιά τήν οἰκοδομή τοῦ Σώματός Του πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία Του.

Νέαι δυνατότητες αξιοποίησεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, ἐν σχέσει πρὸς τὰ τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ

(26.2.2014)

Μακαριώτατε, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί,

Εὐχαριστῶ Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, καὶ τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς παρουσίας εἰσηγήσεως μὲ θέμα «*Νέαι δυνατότητες αξιοποίησεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, ἐν σχέσει πρὸς τὰ τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν*».

Τό θέμα εἶναι καθαρά Νομοτεχνικόν, ἀλλά θά μοῦ ἐπιτρέψετε μιά θεωρητική μικρά εἰσαγωγή, περὶ τῆς κοινωνικῆς εὐθύνης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ συντελουμένου ὑπ' αὐτῆς τεράστιου προνοιακοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου καὶ τῶν μεγάλων δυσκολιῶν πού ἀντιμετωπίζει αὐτό σήμερα..

Ὁ ὅρος «Εὐαγῆ Ἰδρύματα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν», σαφῶς στρέφει τὴν ἔρευνά μας εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά ἰδρύματα, τὰ ὁποῖα ἐνσαρκώνουν τὴν φροντίδα, τὴν μέριμνα, τὸ ἐνδιαφέρον τῆς καθ' ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος καὶ μάλιστα ἐν προκειμένῳ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν Ἐνοριῶν καὶ εὐαρίθμων Ἱερῶν Μονῶν, γιὰ τὸν πάσχοντα συνάνθρωπό μας.

Μέ σύγχρονους ὅρους, «εὐαγῆς ἴδρυμα» σημαίνει τὴν κοινωνικὴ πολιτικὴ τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή τὸ ὀργανωμένο σύστημα κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ θεσμῶν, πού ἔχουν ὡς ἀντικείμενο νὰ βοηθήσουν ἄτομα ἢ ὁμάδες νὰ ἐπιτύχουν ἰκανοποιητικά ἐπίπεδα ποιότητος ζωῆς.

Μᾶς ἀπασχολεῖ ἀκόμα τὸ ζήτημα αὐτό γιατί εἶναι ἐκδηλῆ ἢ κατακόρυφη αὐξηση τῆς ἀκραΐας φτώχειας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ αποκλεισμοῦ συνανθρώπων μας ἀπὸ τὰ κοινὰ ἀγαθὰ τῆς ἀξιοπρεποῦς διαβίωσης, τῆς υἰγείας, τῆς παιδείας, τῆς ἐργασίας,

τῆς πολιτιστικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἀναγκασμένων συνανθρώπων μας πού κινδυνεύουν ἀπὸ κοινωνικὸ ἀποκλεισμό, ὀγκοῦται ἐπικινδύνως: ἠλικιωμένοι, ἄτομα μὲ εἰδικές ἀνάγκες, μετανάστες, πρόσφυγες, ψυχικά ἀσθενεῖς, χρονίως πάσχοντες, τοξικομανεῖς, φτωχοποίησις μεγάλων κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ ἐπαγγελμάτων καὶ κυρίως ὄσων ἔχουν σχέση μὲ τὴν οἰκοδομὴ καὶ τὰ συναφῆ ἐπαγγέλματα, τὴν βιοτεχνία καὶ ὄχι μόνον.

Πάνω ἀπὸ ἓνα ἑκατομμύριον Ἕλληνες ἔχουν ὀδηγηθεῖ στὴν ἀνεργία, τὴν κατάθλιψη καὶ συχνά σὲ ἀπόγνωση, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἰλιγγιώδη αὐξηση τοῦ ποσοστοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν.

Μπροστά σ' αὐτὴν τὴν κοινωνικὴ καταιγίδα καὶ τὴν δημοσιονομικὴ ἐκτροπὴ τῆς πατρίδας μας καὶ μὲ τὴν προοπτικὴ τῆς ἐπὶ τὰ χεῖρω διαμορφωμένης οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἡ πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι δεδομένη.

Καὶ πρῶτα ἡ πνευματικὴ εὐθύνη μας: Νὰ κηρύξουμε πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ὅτι ἀποθώντας ἀπὸ τὴν συνείδηση τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς κοινωνίας τὴν πίστη στό Θεό, στόν Θεό τῆς ἀλήθειας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος κατέληξε στό συμπέρασμα ὅτι ἀφοῦ δέν ὑπάρχει Θεός, ὅλα ἐπιτρέπονται.

Νὰ ἀσκήσουμε σθεναρὴ κριτικὴ στὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν ἀσυνεπῆ πρὸς τίς ἀρχές τοῦ εὐαγγελίου στάση, γιὰ τὴ μικρὴ ἢ μεγάλη συμμετοχὴ στὴν ἀδικία καὶ τὴν κοινωνικὴ διαφθορά. Στούς ἔχοντες καὶ κατέχοντες. Ἡ Ἐκκλησία καταγγέλλει κάθε ἐπαγγελία, ἀναζήτηση, ὑπόσχεση καὶ παροχὴ ἐνός ἄλογου καὶ ἀπάνθρωπου μαζικοῦ εὐδαιμονισμοῦ.

Ὡσαύτως θαρρετὴ κριτικὴ στὰ ὑλιστικὰ ἰδεώδη καὶ συστήματα πού ἀπερογάζονται τὴν ἀδικία,

στούς εμπόρους του χρήματος, γνωστούς με τό ὄνομα «ἀγορές».

Δεύτερον νά προβάλλουμε πρωτίστως πρός ἔμπνευσιν, τήν ζωὴν τῶν πρώτων χριστιανῶν.

Ἀπ' ἀρχῆς ἡ ἐκκλησιαστική κοινότης τῶν Ἱεροσολύμων αἰσθάνθηκε τήν ἀνάγκη νά φροντίσει τούς πτωχοὺς, τίς χῆρες καί τὰ ὄρφανά, παράλληλα μέ τήν εὐχαριστιακή σύναξη.

«Πάντες δέ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τό αὐτό καί εἶχον ἅπαντα κοινά... διεμέριζον αὐτά πᾶσι καθότι ἄν τις χρεῖαν εἶχε. Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδόν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον μεταλάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καί ἀφελότητι καρδίας». (Πραξ. β' 44-46). Αὐτή ἦτο ἡ ζωὴ τῶν πρώτων χριστιανῶν. Ἡ κοινωνική εὐθύνη συνιστᾷ συστατικό στοιχεῖο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καί κάθε μέλους ξεχωριστά.

Μυστικό μας, στή προσφορά μας αὐτή, εἶναι ἡ βαθεῖα πίστη ὅτι ὁ πάσχων εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Δέν γνωρίζω νά ὑπῆρξε ἐποχή, ὅπου ἡ Ἐκκλησία δέν ἐνδιαφερόταν γιά τούς πένητες καί πτωχοὺς, τίς χῆρες καί τὰ ὄρφανά, τούς ξένους, τούς αἰχμαλώτους, γιά τούς ἀσθενεῖς καί ἀνήμπορους, μέ τό ἐνδιαφέρον νά μήν ἐξαντλεῖται στά λόγια, ἀλλά στήν ἴδρυσή καί λειτουργία νοσοκομείων, γηροκομείων, ξενόνων, ὄρφανοτροφείων, οἰκοτροφείων κ.λπ.

Ὁ Μ. Βασίλειος θά σημειώσῃ: «Τίς οὖν οὐκ οἶδεν, ὅτι ἡμερον καί κοινωνικόν ζῶον ὁ ἄνθρωπος καί οὐχί μοναστικόν οὐδέ ἄγριον; Οὐδέν γάρ οὕτως τῆς φύσεως ἡμῶν, ὡς τό κοινωνεῖν ἀλλήλοις καί χορῆζειν ἀλλήλων καί ἀγαπᾶν τό ὁμόφυλον».

Βασική κινητήρια δύναμη καί οὐσιαστικός παράγοντας γιά τή λειτουργία καί πραγμάτωση αὐτῆς τῆς κοινωνίας τῶν προσώπων εἶναι ἡ ἀγάπη, τήν ὁποῖαν μνημονεύουν ἡ Ἁγία Γραφή καί ἡ Πατερική Παράδοση κατά τρόπο ιδιαίτερα γλαφυρό, προτρεπτικό καί ἐποικοδομητικό, γιά καρποφόρο καί δημιουργική πορεία τοῦ ἀνθρώπου.

Ὡστόσο ἡ φιλανθρωπία στήν ἐκκλησιαστική πράξη, δέν εἶναι μιᾶ ἀυτόνομη καί ἀνεξάρτητη κοινωνική φιλανθρωπική δραστηριότητα, ἀλλά καρπός τῆς εὐχαριστιακῆς καί σωτηριολογικῆς ἀποστολῆς τῆς.

Μέ ἄλλα λόγια ἡ φιλανθρωπία δέν εἶναι αὐτοσκοπός ἀλλά ἱεραρχεῖ «τήν τοῦ ἀνθρώπου πρός τό θεῖον ἀνάτασιν τε καί ἔνωσιν».

«Νά καταλάβουν οἱ πιστοί μας πού βρίσκονται σέ δυσκολία ἢ φιλοξενοῦνται στά ἐκκλησιαστικά ἰδρύματα, ὅτι μᾶς εἶναι πολύ ἀγαπητοί, πολύ ἐπιθυμητοί, πολύ πολῦτιμοι. Ἡ παρουσία μας κοντά τους καί ἡ διακονία τους νά εἶναι μετάγγιση ἐλπίδας, πίστεως καί πνευματικῆς προοπτικῆς».

Ἐδῶ θεωρῶ ἀναγκαῖον νά σημειώσω τρεῖς βασικές θέσεις τοῦ Ἀρχιερέως μέ ἐξαιρετικά διεισδυτικόν νοῦν, τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων, ὁ ὁποῖος στήν τοποθέτησή του σέ παρόμοιο θέμα «Κοινωνική Διακονία καί περιουσία» ἔκανε σοφές ἐπισημάνσεις

1. «Κατ' ἀρχήν ἀποδεχθήκαμε καί εἰσαγάγαμε μιᾶ πιετιστική ἀντίληψη περὶ Ἐκκλησίας. Δεχθήκαμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἄσαρκη, ἄυλη, δηλαδή μόνον πνευματική. Ἄρα δέν ἔχει σχέση μέ τήν ὕλη, τήν ὁποῖα ἐν πολλοῖς ἀφορίσαμε. Ἔτσι τό πλαστό θεώρημα ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀσχολεῖται μόνον μέ τά πνευματικά, ρίζωσε ἐκδικητικά καί δέσμευσε σέ αὐτήν, τήν σαφῶς ἀντιεκκλησιολογική θέση, τό ἐκκλησιαστικό σῶμα.

Τό «Φιλάδελφον» εἶναι τό κλειδί τῆς ἐρμηνείας. Νά ἔχεις δύο χιτῶνες δέν εἶναι ἁμαρτία, νά τούς κρατᾷς ὅμως γιά τόν ἑαυτόν σου εἶναι! Ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς δέν κολάζεται γιατί εἶναι πλούσιος, ἀλλά γιατί εἶναι «ἄφρων», γιατί δέν βλέπει τόν ἑαυτόν του στούς ἄλλους, ἀλλά στίς ἀποθήκες του.

2. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πλοῦτο, τόν Κύριό Της, πού τρέφει διά τῆς εὐχαριστίας ὅσους δι' Αὐτοῦ καί ἐν Αὐτῷ, ἐν τῷ ὀνόματί Του δηλαδή, ξεκλειδώνουν τόν ἑαυτό τους στήν πάσχουσα ἐτερότητα, στόν πάσχοντα ἀδελφό.

3. Ἄς ἐρθομε τώρα στό ζητούμενο: πῶς διαχειρίζεται τήν περιουσία ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά μήν ἔχει αὐτοσκοπὸ τήν ἀπόκτηση καί αὔξηση τῆς περιουσίας. Δέν εἶναι στά πρωτεύοντα ἐνδιαφέροντά Της. Ὁ ἀνεκτίμητος καί ἀτίμητος θυσαυρός Της εἶναι ὁ Κύριός Της καί ὅσοι πιστεύουν καί ζοῦν «συντατιζόμενοι» στό πρόσωπό Του.

Ὅσο θά μειώνεται ἡ ἀξιακή παρακαταθήκη αὐτοῦ τοῦ πλούτου, ἡ Ἐκκλησία θά πνίγεται στήν «ἀναζήτηση κτημάτων καί χρημάτων», θά περιπλέκεται σέ νοοτροπίες ἀντίθετες τῆς εὐχαριστιακῆς Της ἀποστολῆς καί θά παγιδεύεται σέ θεαματικές διακηρύξεις κοινωνικῆς προσφορᾶς, σέ

μία απολογία ένοχικού περιεχομένου, έξ αιτίας της όντολογικής διαστροφής της πορείας Της».

Τό φρόνημα τής Έκκλησίας

Η Έκκλησία μας, μέσα στην πλούσια έμπειρία τής βιωμένης διδασκαλίας της, αναδεικνύει τόν πλησίον σέ άδελφό. Τόν καθιστά όχι άπλᾶ κοντινό αλλά συγγενή και μάλιστα τόν πλησιέστερο.

Και αυτό πάλι δέν είναι τό μείζον τής άξίας του πλησίον. Ό ίδιος ό Χριστός αναβιβάζει τόν πλησίον στην δοξασμένη σχέση του δικού Του άδελφού. «Έφ' όσον έποιήσατε ένί τούτων τών έλαχίστων, έμοί έποιήσατε» (Μαθ. 25,40). «Όνκ έπαισχύνεται άδελφούς αυτούς καλεΐν» (Έβρ. 2,11). Μέσα από τούς λόγους του Κυρίου, ό πλησίον αναδεικνύεται σέ άδελφό του Χριστού, στην όρατή εικόνα Του, σέ δική μας εύκαιρία συναντήσεως Του. Μέ την έννοια αυτήν, κάθε λειτουργός τής αγάπης είναι μάλλον εύεργετούμενος παρά εύεργετών, ταπεινός αποδέκτης εύλογίας, παρά έξαντλούμενος διάκονος, διότι «Μέγας έστίν τής εύποιίας ό πλούτος, έν τῷ διδόναι γάρ λαμβάνεται και έν τῷ σκορπίζειν συνάγεται» (Ίω. Χρυσόστομος).

Η Διακονία του συνανθρώπου και δή και του άσθενοϋς, είναι ένα μεγάλο πανεπιστήμιο, στο όποιο διδάσκεται ή έπιστήμη τής κενωτικής αγάπης.

Ό Θεός είναι παρών μέσα σέ εκείνους στους όποιους ζει ή αγάπη Του. Τό έλεός τους είναι ή όρατή παρουσία του Θεού ανάμεσά μας. «Ό Θεός είναι οικτίρμων», δέν είναι διαπίστωση είναι έντολή «νά είστε οικτίρμονες, όπως Έκείνος». «Ό Θεός είναι αγάπη», δέν σημαίνει την έλλειψη του πόνου και του κακού, αλλά την ύποχρέωση νά αγαπάμε ό ένας τόν άλλον». Γνωρίζει τόν Θεό μόνον όποιος νοιάζεται και φροντίζει τόν άρρωστο και τόν κατατρεγμένο.

«Πολύ άπλᾶ: άς πᾶς σέ όσες ακολουθίες θέλεις, άς λιώσεις στή νηστεία, άς μάθεις απέξω όλη τή Βίβλο, αν δέν κάνεις πράξη τό «έπεινάσα και έδώκατέ μοι φαγεΐν, έδίψησα και έποτίσατέ με, ξένος ήμην και συνηγάγετέ με, γυμνός και περιεβάλετέ με, ήσθένησα και έπεσκέψασθέ με, έν φυλακή ήμην και ήλθετε πρός με» είσαι κύμβαλο πού αλλάζει. Όποιος αναζητεί τό ίχνος του Θεού σέ αυτόν τόν κόσμο, δέν θά τό βρει παρά μόνο στο

πρόσωπο τών άρρώστων, τών πεινασμένων, τών φυλακισμένων, τών ξένων...

Ό Χριστιανισμός πολλών εκ τών ανθρώπων γύρω μας είναι μία αποκρουστική μικροαστική υπόθεση, μία οικογενειακή χρηστοθήεια: νά είναι καλά τά παιδιά μας, νά καλοσπουδάσουν, νά καλοπαντρευτούν, νά βροϋν μία καλή δουλειά και νά προκόψουν. «Όχι και οι έθνικοί τό αυτό ποιούσιν;» (Ζουμπουλάκης, Η άδελφή μου, σελ. 60-62).

Άκόμη ή Έκκλησία πρέπει νά δώσει άπάντηση στο θεολογικό έρώτημα πού τίθεται άμείλικτα από πολλούς και άφορᾶ στή σχέση ανάμεσα στον άνθρωπινο πόνο, άσθένεια- φτώχεια, και την αγάπη του Θεού, αλλά και στή μαρξιστική θεωρία και κριτική κατά τής Έκκλησίας, όπως εκφράζεται σέ μεταπτυχιακή έργασία στο πρόγραμμα σπουδών «Έπιστήμες τής Άγωγής»:

«Ταυτόχρονα όμως ή άπλή σίτιση (αναφέρεται στα συσσίτια), ως προσφορά κοινωνικής αλληλεγγύης τούς καταδικάζει άπλᾶ στο νά επιβιώνουν χωρίς καμιά έλπίδα επανόδου σέ μία αξιοπρεπή διαβίωση» και συνεχίζει «Η έννοια τής φιλανθρωπίας έμπεριέχει την ιδέα πώς ή κοινωνική κατάσταση είναι δοσμένη, έμπεριέχει την ιδέα τής νομοτέλειας και δέν επιδέχεται αλλαγές. Δέν έμπεριέχει καμιά δυνατότητα διεκδίκησης και αγώνα για την δημιουργία ενός δικαίου κόσμου. Σύμφωνα μέ την μαρξιστική φιλοσοφία, δέν υπάρχει ανθρώπινη άξιοπρέπεια χωρίς τό τέλος τής άνέχειας, όπως επίσης δέν υπάρχει ευτυχία πού νά άρμόζει σέ άνθρωπο, χωρίς τό τέλος κάθε παλιάς και νέας κατάστασης ύποτέλειας».

Σ' αυτά άπαντούμε «άσφαλώς και πρέπει (νά αγωνιζόμαστε) για νά όμορφύνουμε αυτόν τόν ψεύτικο κόσμο, για να βελτιώσουμε τό κλουβί τής έφημερότητάς μας. Άλλά για νά την μεταμορφώσουμε σέ εύκαιρία σωτηρίας και για μᾶς και για τούς περισσότερους συνανθρώπους μας. Θα τό ξαναπῶ όχι για νά συντρίψουμε τό κακό, αλλά για νά όμολογήσουμε τό θέλημα του Θεού. Όχι για νά επικρατήσει έτσιθελικά ή αλήθεια, αλλά για νά άκουσθει όμολογητικά. Ότε ό Χριστός άλλαξε τόν κόσμο. Οι Έβραίοι δέν τόν δέχθηκαν ως Μεσσία, ακριβώς γι' αυτόν τόν λόγο. Περιμέναν Μεσσία για αλλαγή του κόσμου, όχι για δική τους μεταμόρφωση». «Ό Χριστός ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθη και ως άμνός άμωμος εναντίον του κεί-

ροντος αυτόν ἄφωτος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τό στόμα αὐτοῦ».

Ὅταν στό Σταυρό Τόν προκαλοῦν νά κατέβει γιά νά Τόν πιστέψουν, δέν τό κάνει... Τό ἴδιο καί οἱ μάρτυρες. Μόνον ὁμολογοῦν. Δέν ἀντιμάχονται κοσμικά. Ἀλλά καί τό σῶμα τῶν πιστῶν ὅταν τούς βλέπει νά ὀδηγοῦνται στό μαρτύριο, δέν διαμαρτύρεται γιά τήν ἀσέβεια, οὔτε ἀγανακτεῖ γιά τό ἔγκλημα, οὔτε λυπᾶται τούς μάρτυρες ὡς θύματα, οὔτε προσπαθεῖ νά τούς σώσει ἀπό τά βάσανα. Χαίρεται γιά τή δόξα τους. Μέσα ἀπ' αὐτήν βλέπει τή δόξα τοῦ Θεοῦ. Θέλει προσοχή ἢ ἀντίδραση, δέν εἶναι ὅπως φαίνονται τά πράγματα. Ὁ ἠρωισμός πού συχνά ἐκδηλώνεται μέσα ἀπό κάποια ἀντίδραση, θά μπορούσε νά ἐκφράζει περισσότερο τό ἀνθρώπινο Ἐγώ, παρά τήν ἀλήθεια, νά εἶναι περισσότερο ἐγωισμός, παρά ὁμολογία».

Στό σημεῖο αὐτό πρέπει νά ὑπενθυμίσουμε καί τήν πνευματική ἀντιμετώπιση ὑπό τῶν Θεουμένων Πατέρων «*Δόξα τῷ Θεῷ τῷ ἐν πικροῖς φαρμάκοις κατεργαζομένῳ τήν σωτηρίαν ἡμῶν. Διά πικρῶν φαρμάκων θεραπεύεται ἡ ψυχή*». Ἡ ὑμνογραφία, τήν ἀλήθειαν αὐτήν ἀνάγει εἰς τόν Σταυρωθέντα Ἰησοῦν Χριστόν «ἵνα τῆς ἐνηδόου γεύσεως λυτρώσης με, χολῆς Μακρόθυμε ἀπεγέυσω θέλων καί νεκρώσεως ὅπως ἐκδύσης με, Ἰησοῦ τό πάθος, γυμνός παγῆναι κατεδέξω ἐπί ξύλου, ὑμῶ σου τό εὐπλασχον (Παρακλητική Τετάρτη πρωί, Ε' Ὡδή, πλάγιος του Δ'). Καί ἀλλαχοῦ «*Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης ὀνειδιζόμενος φέρει, βροτῶν ἀφαιρούμενος ὀνειδή ὡς φιλόανθρωπος*» (Παρακλητική Ἦχος Βαρύς Τρίτη πρωί Ὡδή α') καί «*γεῦσιν τήν πάλαι τοῦ Ἀδάμ τήν πικράν, ἐγλύκανας, χολήν καί ὄξος γευσάμενος*» (Παρακλητική Δοξαστικόν ἀποστίχων, Πέμπτη Ἐσπέρας, ἦχος Α').

Τί προσφέρει λοιπόν ἡ Ἐκκλησία;

Προσφέρει παραμυθία, παρηγορία καί τήν ἐλπίδα καί τόν φωτισμόν, μέσα ἀπό τόν πόνο.

Μέσα ἀπό τό Σταυρό τήν Ἀνάσταση.

Μέσα ἀπό τό μαρτύριο τήν σωτηρία.

Ἔτσι ἀφυπνίζεται ἡ ψυχή, φωτίζεται ὁ νοῦς καί στηρίζεται διά τῆς προσευχῆς καί τῆς χάριτος τῶν μυστηρίων στόν ἀγῶνα γιά τήν σωτηρία, πού ἡ καρδιά του εἶναι τό «κοινωνικόν» καί τό «εὐμετάδοτον».

Οἱ κραυγαλέες κοινωνικές ἀνάγκες τῶν συνανθρώπων μας, ἡ ἀδυναμία τοῦ «Κράτους Πρόνοιας»

καί ἡ συρρίκνωσή του, ἡ ἐπιταγή τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ὁ εὐαγγελικός πολιτισμός, εἶναι οἱ αἰτίες δημιουργίας τόσων λαμπρῶν εὐαγῶν ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων.

Ἰδιαίτερα σήμερα, αὐτές οἱ ἀνάγκες εἶναι αὐξημένες καί ἐπιβάλλεται ἡ συνέχιση τῆς λειτουργίας των.

Τά εὐαγγῆ Ἰδρύματα καί ἡ κοινωνική εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας σήμερα.

Στήν ἐπαρχία, ὅπου δέν ζοῦν πλέον νέοι ἄνθρωποι, τά προβλήματα εἶναι πῶ ἔντονα. Τό μεταναστευτικό ρεῦμα πού ἐπληξε τήν ὑπαιθρο πρῖν ἀπό ἄρκετά χρόνια, στίς μέρες μας δείχνει τό σκληρό πρόσωπό του, ἀφοῦ εἶναι ἀνάγκη νά ζήσουν μόνοι τους οἱ ἠλικιωμένοι, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται. Ἡ παρουσία τῶν παιδιῶν τους στήν ἀρρώστια τους εἶναι ἀδύνατη, ἀφοῦ ἔχουν δική τους οἰκογένεια στό ἐξωτερικό καί ἀπασχολοῦνται μέ τήν πολύμοχθη ἐργασία τους ἐκεῖ. Κατά συνέπεια ἡ Μάνα Ἐκκλησία διά τῶν κληρικῶν καί τῶν Ἰδρυμάτων της χρεώνεται τήν περιθαλψη καί τήν φροντίδα αὐτῶν τῶν ἠλικιωμένων καί πάντοτε ἀσθενῶν συνανθρώπων μας.

Μέσα σέ ἕνα τέτοιο πρωτόγνωρο περιβάλλον οἰκονομικῆς καί ἠθικῆς κρίσεως καλοῦμαστε οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας νά δώσουμε τή μαρτυρία τῆς πίστεως μας καί νά θεραπεύσουμε τίς ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν μας.

Μέχρι σήμερα τή λειτουργία τῶν Ἰδρυμάτων μας ἐστήριξε:

α) Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Ἡ πίστη μας στήν ἀγάπη Του εἶναι στηρικτική στίς δύσκολες στιγμές τῆς λειτουργίας των καί πηγὴ ἐμπνεύσεως

β) Ἡ θυσιαστική ἀγάπη κληρικῶν καί λαϊκῶν πού βλέπουν στό πρόσωπο τῶν ἐμπερίστατων συνανθρώπων μας τόν πατέρα ἢ τήν μητέρα τους, τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους, ἢ τόν ἴδιο τόν Κύριό μας, σύμφωνα μέ τήν αἰωνίου κύρους διδασκαλία Του. Αὐτή τήν ἀγάπη τήν ὀνομάζει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ἐφευρετική καί ὁ χαρακτηρισμός ἐπιβεβαιώνεται κάθε ἡμέρα μέ περιστατικά ἀξιοθαύμαστα καί ἐκπληκτικά.

Ὅλοι αὐτοὶ προσφέρουν ἄλλοτε ἀπό τά πολλά καί ἄλλοτε ἀπό τά λίγα πού ἔχουν, ἄλλοτε ἀπό τό περίσσειμά τους καί ἄλλοτε ἀπό τό ὑστέρημά τους, ἄλλοτε χρήματα καί ἄλλοτε τρόφιμα ἢ εἶδη ἀπαραίτητα γιά τή λειτουργία τοῦ Ἰδρυματος καί

κάποτε χωρίς να προσφέρουν οι ίδιοι πείθουν και παρακινούν άλλους να προσφέρουν, ή άλλοτε προσεύχονται και ή προσευχή τους κάνει θαύματα και αποδεικνύει την αγάπη τους αναμφισβήτητη.

γ) Κεφάλαιο αξιοπρόσεκτο αποτελούν οι όμογενείς μας που τρώνε τό ψωμί της ξενιτειάς, ζυμωμένο μέ τόν ιδρώτα της τιμίας εργασίας τους και μέ τό δάκρυ της νοσταλγίας της πατρίδας τους. Τό πλησίασμά τους μέ διακριτικό τρόπο και ή έξασφάλιση της εμπιστοσύνης τους μπορεί νά αποδώσει καρπούς έντυπωσιακούς.

δ) Οί ίδιοι οί τρόφιμοι μέ τή σύνταξη τους ή τίς οικονομίες τους πού ίσως είχαν έξασφαλίσει πρίν εισαχθούν στό ίδρυμα ή ή ακίνητη περιουσία τους πού δύνανται νά γράψουν στό ίδρυμα έλευθέρως και άβιάστως ως δωρεάν έν ζωή ή ως κληροδότημα μετά τόν θάνατό τους.

ε) Οί συγγενείς των κατά προαίρεση, ποτέ άναγκαστικά.

στ) Τά ένοίκια έκ της άποκτηθείσας ακινήτου περιουσίας του ιδρύματος τήν όποία όφείλει τό Δ.Σ. νά αξιοποιεί κατά τόν καλύτερο τρόπο και πάντοτε μέ διαφάνεια, πρós άποφυγή σχολίων δυσμενών ή άπροθυμίας ένδιαφερομένων νά βοηθήσουν.

ζ) Έρανοι κατά καιρούς ή έορταστικές έκδηλώσεις άριστα όργανωμένες.

η) Κονδύλια Δήμων και Κοινοτήτων ή άλλων συλλογικών φορέων έφ' όσον ό νόμος τά διευκολύνει και δέν τά άπαγορεύει.

θ) Οί ασφαλιστικοί όργανισμοί. Πρέπει νά κατανοήσουν ότι είναι χρέος τους ή συμμετοχή τους κατά ένα ποσοστό, άφού τό υπόλοιπο τό έπωμίζεται ή Έκκλησία. Η έπιμονή μας για τή συμμετοχή της Πολιτείας στη λειτουργία των Ίδρυμάτων έχει σχέση μέ τήν άδηριτη ανάγκη άφ' ενός και τή σκέψη άφ' έτέρου, ότι και αυτή (ή Πολιτεία) θά κάνει έν μέρος τό καθήκον της, άφού δέν μπορεί νά καταβάλει όλα τά έξοδα όπως όφείλει, άφού οί περιθαλπόμενοι είναι πολίτες της. Περί αυτού θά είπωμεν περισσότερο στην περί φορολογίας παράγραφο.

Η δεινή οικονομική κατάσταση των Ίδρυμάτων μας όφείλεται:

α) Οί μεγάλοι ευεργέτες σύν τῷ χρόνῳ μειώνονται για νά μήν είπωμεν ότι εκλείπουν άνησυχητικά.

β) Οί φιλόανθρωποι πώχευσαν λόγω της οικονομικής ύφεσης ή είναι διστακτικοί νά βοηθήσουν μή γνωρίζοντας τί τέξεται ή έπιούσα και για τούς ίδιους, τινές δέ έξ αὐτῶν, οί πρώην δωρηταί της Έκκλησίας, ζητοῦν σήμερα συμπαράστασιν από τήν Έκκλησίαν.

γ) Τά ένοίκια μειώθηκαν υπερβολικά σέ ποσοστόν 60% ή και 70%, άφού οί ένοικιαστές ή χρεωκόπησαν στίς εργασίες τους, ή τά έγκατέλειψαν, ή δέν πληρώνουν, ή ζητοῦν συνέχεια μείωση πού φθάνει μέχρι 40-50%. Δέν υπάρχει συμβούλιον της Διοικούσας Έπιτροπής της Ε.Κ.Υ.Ο. πού νά μήν έρχονται δεκάδες αιτήσεις για μείωση ένοικίου.

δ) Τά τῶν ασφαλιστικών ταμείων άποκαρδιωτικά. Η έξόφλησις τῶν Νοσηλίων καθυστερεί υπερβολικά σέ πολλές δέ περιπτώσεις και ένα χρόνο. Οί δέ όφειλές παρελθόντων έτῶν άκόμη δέν καταβλήθηκαν.

Μέ τό άρθρον 100 65 του Ν. 4172/2013 (ΦΕΚ Α' 167/23.07.2013) επιβάλλεται ποσόν έπιστροφής εις τόν Ε.Ο.Π.Υ.Υ. rebate (ριμπέιτ) 4,5% μέ τά άρθρα 1,2,3 & 7 επιβάλλεται ποσόν αυτομάτου έπιστροφής clawback (κλόουμπακ) 23% έπιπλέον γίνονται κρατήσεις φόρου ή χαρτοσήμου κατά τήν έκκαθάριση 12,7% και μάς άνάγκασαν νά υπογράψουμε υπεύθυνη δήλωση για «κούρεμα» παλαιών όφειλῶν από 10-20% και έπιπλέον ότι παραιτούμεθα από όποιαδήποτε άλλη άξίωση και ένδικο μέσο, συμπεριλαμβανομένων και τῶν τόκων υπερημερίας. Ένας δηλαδή άπροκάλυπτος έκβιασμός. Η κλείνεις τό Ίδρυμα ή υπογράφεις. Τοιουτοτρόπως οί κρατήσεις άγγίζουν τό άπίστευτον ποσοστόν τῶν 43%. Σ' αυτά πρέπει νά προσθέσουμε ότι υπογράφοντας σύμβαση μέ τόν Ε.Ο.Π.Υ.Υ. δεσμευόμεθα ότι στό κλειστό νοσήλιο δέν συμπεριλαμβάνεται ή συνταγογράφηση τῶν φαρμάκων, διαγνωστικών έξετάσεων, φυσικοθεραπειῶν, διά τά όποια καταβάλλουν τά ιδρύματα εις τό άκέραιον τό κόστος τῶν έξετάσεων και δή και τῶς μετρητοῖς. Αυτό δέν συμβαίνει μέ τά έκκλησιαστικά νοσοκομεία, διά τά όποια ισχύει τό Κ.Ε.Ν. (κλειστόν ένοποιημένο νοσήλιο).

Τέλος προσφάτως, στίς 10.02.2014 έδημοσιεύθη Δελτίον Τύπου του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. πού λέγει τά έξής: «Η σύναψη συμβάσεων μεταξύ ιδιωτικών κλινικών και έλεγκτικών εταιρειῶν πού θά κάνουν τόν κλινικό έλεγχο και τήν έκκαθάριση τῶν άπαιτήσεων πρós τόν Ε.Ο.Π.Υ.Υ. του 2013, άποτελεῖ

ύποχρέωση πού απορρέει από τόν Ν. 4172/2013 καί τήν Υ.Α. Υ9/οίκ. 85507/2013».

Βεβαίως ἐλάβομεν γνώσιν διά τοῦ ἐγκυκλίου σημειώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περί ψηφίσεως τῆς τροπολογίας ὑπ' ἀριθ. 1093/16/13.01.2014, ἡ ὁποία εἰσήχθη ὡς ἄρθρον 68 εἰς σχετικόν νομοσχέδιον ὅτι ἐξαίρουνται πλέον τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 4182/2013 «Κώδικας Κοινοφελῶν περιουσιῶν, σχολαζουσῶν κληρονομιῶν καί λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 185/10.09.2013), αἱ κοινωφελεῖς περιουσίαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν καταληφθεῖ δυνάμει διαθήκης ἢ δωρεᾶς ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις, Ἱεράς Μονάς καί Ἱενορίας, Ἱερά Προσκυνήματα ἢ Ἐκκλησιαστικά Μουσεία ἢ Ἱδρύματα πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὠρισμένου θρησκευτικοῦ ἢ κοινωφελοῦ σκοποῦ καί τὰς ὁποῖας διαχειρίζονται Ἐκκλησιαστικά Ἱδρύματα συνεστημένα διά Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ὅμως πέραν τῶν Ἱδρυμάτων, τὰ ὁποῖα συνεστήθησαν διά κανονισμῶν ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., ἔχομε καί Ἱδρύματα κοινωφελῆ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, στὰ ὁποῖα προεδρεύει ὁ Μητροπολίτης, βάσει διαθήκης, καί λειτουργοῦν διά σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος. Αὐτά δέν ἀνήκουν στό Νομικόν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, οὔτε εἶναι ἐξηρημένα ὑπηρεσίαι αὐτοῦ. Τί θά γίνῃ με ἀυτά;

Ἀντιμετώπισις τοῦ σοβαροῦ ζητήματος τῆς συνέχειας λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱδρυμάτων

Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ ἀνάγκη συνεχίσεως τῆς λειτουργίας τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων καί τῆς δημιουργίας νέων, μέ σύγχρονες προδιαγραφές, ἐπιβάλλει τήν ὀρθολογική ἀξιοποίηση τῆς ἐναπομεινάσης ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, κατά τόν καλύτερον δυνατὸν τρόπον καί σύμφωνα μέ τό ἦθος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀξιοποίηση καί διαφύλαξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων, καί κατ' ἐπέκτασιν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διά καταλλήλων κανονισμῶν καί συντόνων ἐνεργειῶν, ἐπιβάλλεται καί ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες, περιεκτικὸς καί σαφέστατος ὁ ἰβ' τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Μέχρι σήμερα εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἔμεινε ἀναξιοποίητη ἐξ αἰτίας, ἀφ' ἑνός, τῆς ἰδικῆς μας ἀβελτηρίας καί ἀσυνέχει-

ας εἰς τήν διοίκησιν καί τῶν παθῶν τῆς φυλῆς μας, ἐνδεικτικὰ ἀναφέρω, ὅσα εἶπε ὁ ἀπὸ Ἰωαννίνων Μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Κυρὸς Σπυρίδων, ἐν Συνόδῳ σέ σχετικὴ συζήτηση «Ἡ ἔλλειψις συνοχῆς καί ὀργανώσεως καί ἡ ἔλλειψις πειθαρχίας καί ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος, αὐτὰ ἐμφανίζουν τήν Ἱεραρχία, ὡς ὄχλον ἀσύντακτον καί ἀδυνατοῦντα νά ἐμφανισθῇ μέ ἐνιαίαν γνώμην καί ἐνιαίαν κατεῦθυνσιν ἐπὶ ὁποιοῦδήποτε ζητήματος ὁσονδήποτε σοβαροῦ», καί ἀφ' ἑτέρου, ἐνεκα τῆς ἐπὶ δεκαετίες ἀντιεκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων. Οὐδέποτε ἡ Πολιτεία θεώρησε τήν Ἐκκλησία ὡς ἰσότιμον, φερέγγυον καί καλόπιστον συνομιλητήν.

Θεμελιώδης ἐνέργεια γιά τήν ἐπίλυση τῶν ἀπασχολούτων τήν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας ζητημάτων, ἡ ἀπόφαση γιά τήν «Σύσταση Ἐπιτροπῆς γιά τὴ μελέτη καί ἐπίλυση θεμάτων πού ἀπασχολοῦν τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος» ἡ ὁποία ἐκδόθηκε μέ τήν ὑπ' ἀριθ. Υ332/23.5.2011 Πρωθυπουργικὴ ἀπόφαση καί δημοσιεύθηκε στό ΦΕΚ τεύχος Β' 963/24.05.2011.

Στὴν Ἐπιτροπὴ μετέχουν:

α) ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης καί Θρησκευμάτων, ὡς Πρόεδρος,

β) ὁ Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν, ἀρμόδιος γιά τὰ θέματα τῆς Γενικῆς Γραμματείας Δημοσιονομικῆς Πολιτικῆς,

γ) ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν, ἀρμόδιος γιά τὰ θέματα τῆς Διεύθυνσης Θρησκευτικῶν καί Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποθέσεων,

δ) ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Ἀποκέντρωσης καί Ἡλεκτρονικῆς Διακυβέρνησης ἀρμόδιος γιά τὰ θέματα τῆς Γενικῆς Γραμματείας Δημόσιας Διοικήσεως καί Ἡλεκτρονικῆς Διακυβέρνησης,

ε) ἓνα μέλος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, πού ὀρίζεται ἀπὸ τόν Πρόεδρο αὐτοῦ,

στ) ἓνας ἐκπρόσωπος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Δ.Ι.Σ.) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού ὀρίζεται ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ.,

ζ) ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν,

η) ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

θ) ὁ Εἰδικὸς Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γραμματεύς της Έπιτροπής ορίζεται ο Γενικός Διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Θρησκευμάτων του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Η Έπιτροπή συγκαλείται από τον Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, ο οποίος καθορίζει την ημερήσια διάταξη και μπορεί να προσκαλούνται από αυτόν, έφ' όσον συζητούνται θέματα της άρμοδιότητάς τους, Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί, Υφυπουργοί, Σύμβουλοι του Πρωθυπουργού και των Υπουργών και υπηρεσιακοί παράγοντες, καθώς και έμπειρογνώμονες για θέματα της ειδικότητάς τους, εκπρόσωποι φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η Έπιτροπή αυτή μεταξύ Έκκλησίας και Πολιτείας λειτούργησε μέχρι τώρα κατά τρόπο ικανοποιητικό και αποτελεσματικό. Τά δύο μέρη ήλθον εις τόν διάλογον μέ πνεύμα αλληλοσεβασμού και συναιρέσεως. Εύχή μας είναι να συνεχιστεί αυτός ο έντιμος και διαφανής διάλογος προς όφελος και των δύο πλευρών και κατ' επέκτασιν προς όφελος του λαού μας.

Δύο είναι οί βασικοί άξονες πού καθορίζουν σήμερα τήν πορεία του ζητήματος.

Νέαι δυνατότητες αξιοποιήσεως της Έκκλησιαστικής Περιουσίας για τήν στήριξη των ευαγών Ίδρυμάτων της Έκκλησίας μας και του όλου προνοιακού έργου της

α) Οί πρόσφατες νομοθετικές αλλαγές ως προς τή διοίκηση, διαχείριση, αξιοποίηση, προστασία και καταγραφή της εκκλησιαστικής περιουσίας οί οποίες είναι οί έξης:

α) *Έξαιρέση της οικονομικής διαχείρισεως των εκκλησιαστικών φορέων από τήν άσκηση δημοσιονομικής έποπτείας της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, ή όποια προβλέπεται για τά λοιπά κρατικά Ν.Π.Δ.Δ.)*

Μέ τήν Κοινή Υπουργική Απόφαση 2/34287/-ΔΥΕΠ/02.04.2013 των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας τά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τά Προσκυνήματα υπήχθησαν στον νόμο 3492/2006 και στην κρατική έποπτεία της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής

Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, γεγονός πού σήμαινε κατάργηση της αυτόνομίας τους να καθορίζουν μέ κανονισμούς της Έκκλησίας της Ελλάδος τόν τρόπο λογιστικής τους διαχείρισης.

Μετά από θέση του ζητήματος στην Κοινή Έπιτροπή Έκκλησίας και Πολιτείας εκδόθηκε ή ανακλητική Κ.Υ.Α. 2/52141/ΑΕΥΠ/28.5.2013 (ΦΕΚ Β' 1370/06.06.2013), ή όποια απέλειψε τά εκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και τά Προσκυνήματα από τό πεδίο έφαρμογής του ν. 3492/2006 και τά έξαιρέσε από τήν έποπτεία της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών.

β) *Άναγνώριση του κύρους των έκδοθεισών από τό 1988 οικοδομικών άδειών επί εκκλησιαστικών ακινήτων*

Μέ τό άρθρο 25 του ν. 4122/2013 (ΦΕΚ Α' 42/19.02.2013) επιλύθηκε τό ζήτημα του κύρους των οικοδομικών άδειών, πού είχε εκδώσει από τήν ημερομηνία καταργήσεως του ΟΔΕΠ (13 Οκτωβρίου 1988) μέχρι σήμερα τό Γραφείο Ναοδομίας και ή Διεύθυνση Ναοδομίας και διευκρινίσθηκε από τόν νομοθέτη ότι νόμιμα διαδέχθηκε ή Έκκλησία της Ελλάδος τόν καταργηθέντα Ο.Δ.Ε.Π. όχι μόνο στα περιουσιακά δικαιώματα και υποχρεώσεις, αλλά και στις διοικητικής φύσεως άρμοδιότητες του για τήν έκδοση οικοδομικών άδειών. Τό ζήτημα ανέκυψε επειδή τό Συμβούλιο της Επικρατείας μέ τήν απόφαση 1794/1994 είχε άμφισβητήσει τήν νομιμότητα άσκήσεως των πολεοδομικών άρμοδιοτήτων του καταργηθέντος ΟΔΕΠ από τήν Έκκλησία της Ελλάδος διά του Γραφείου Ναοδομίας μετά τήν κατάργηση του ΟΔΕΠ μέ τόν ν. 1811/1988.

Έτσι τό άρθρο 25 του ν. 4122/2013 προέβλεψε ρητώς ότι:

«Κατά τήν έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 έδάφιο 2 της κρωθείσας μέ τό άρθρο πρώτο του ν. 1811/1988 (Α' 231) Σύμβασης μεταξύ Έκκλησίας της Ελλάδος και Έλληνικού Δημοσίου και μέχρι τήν έναρξη ισχύος του παρόντος, ή Έκκλησία της Ελλάδος υπεισηλθε στην άσκηση των άρμοδιοτήτων του Ο.Δ.Ε.Π. κατά τό άρθρο 47 παρ. 2 του ν. 590/1977 (Α' 146). Σε κάθε περίπτωση ό έλεγχος των κατασκευών άσκείται κατά τίς γενικώς ισχύουσες διατάξεις».

γ) *Νόμος 4146/2013 Δυνατότητα έπιδοτήσεως «στρατηγικών έπενδύσεων» εκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ.*

Στόν νόμο αυτό δίνεται ή δυνατότητα, τόσο στην ΕΚΥΟ όσο στις Ί. Μητροπόλεις νά αξιοποιήσουν την περιουσία τους. Ή εταιρεία της Αρχιεπισκοπής είναι ένα ακόμα μέσον κυρίως για τά προβληματικά ακίνητα. Αυτό τό λέω διότι:

Μέ τό άρθρο 5 παρ. 4 του ν. 3894/2010 (ΦΕΚ Α΄ 90) δόθηκε ή δυνατότητα σέ όλα τά νομικά πρόσωπα της Έκκλησίας νά χρησιμοποιήσουν τίς διατάξεις του νόμου περί στρατηγικών έπενδύσεων (νόμος 3894/2010), ό όποιος άφορᾶ στους ιδιώτες καί έτσι μπορούν νά ύπαχθουν τά ακίνητά τους στό νόμο καί νά τύχουν έπιδοτήσεως. Για νά είναι όμως στρατηγικές οι έπενδύσεις κατά την έννοια του νόμου πρέπει νά πληρουν μία τουλάχιστον από τίς ακόλουθες προϋποθέσεις: (α) τό συνολικό κόστος της έπένδυσης είναι πάνω από ένατό εκατομμύριο (100.000.000) ευρώ, ανεξαρτήτως τομέα έπένδυσης, ή (β) τό συνολικό κόστος της έπένδυσης είναι πάνω από δεκαπέντε εκατομμύρια (15.000.000) ευρώ, για έπενδύσεις στόν τομέα της βιομηχανίας εντός ήδη όργανωμένων ύποδοχέων σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις, ή τρία εκατομμύρια (3.000.000) ευρώ για έπενδύσεις πού αποτελούν έγκεκριμένα έργα στό πλαίσιο του ταμείου χαρτοφυλακίου (κεφαλαίου) JESSICA πού έχει συσταθεί δυνάμει της ύπ΄ αριθμ. 35996/ΕΥΣ 5362 (1388/Β72010) Ύπουργικής άπόφασης, όπως κάθε φορά ισχύει, βάσει της διαδικασίας πού όρίζεται στό άρθρα 1 παρ. 1 και 5 παρ. 1 της άνωτέρω άπόφασης ή (γ) τό συνολικό κόστος της έπένδυσης είναι πάνω από σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) ευρώ καί ταυτόχρονα από την έπένδυση δημιουργούνται τουλάχιστον ένατόν είκοσι (120) νέες θέσεις εργασίας, ή (δ) από την έπένδυση δημιουργούνται κατά βιώσιμο τρόπο τουλάχιστον ένατόν πενήντα (150) νέες θέσεις εργασίας (άρθρο 1 ν. 3894/2010).

Η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 4 του ν. 4146/2013 (ΦΕΚ Α΄ 90/18.4.2013) διευκρίνισε ότι, παρότι τά νομικά πρόσωπα του ν. 590/1977 είναι ν.π.δ.δ., τά ακίνητά τους ειδικά για την έφαρμογή του νόμου 3894/2010 θεωρούνται ως «ιδιωτικά», όποτε μπορούν νά ύπαχθουν στόν νόμο για τίς ιδιωτικές στρατηγικές έπενδύσεις:

«4. Για την έφαρμογή των διατάξεων του ν. 3894/2010, όπως ισχύει, ακίνητα πού ανήκουν στό νομικά πρόσωπα της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 590/1977 (Α 146), καθώς καί σέ λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου της Έκκλησίας της Ελλάδος ή της Έκκλησίας της Κρήτης, νοούνται ως ιδιωτικά ακίνητα.

Φορέας πραγματοποίησης της έπένδυσης, κατά την έννοια του παρόντος νόμου, δύναται νά είναι καί ή Έκκλησία της Ελλάδος, ενεργούσα διά της Έκκλησιαστικής Κεντρικής Ύπηρεσίας Οικονομικών (ΕΚΥΟ) ή ή Έκκλησία της Κρήτης στό όρια της άρμοδιότητάς τους».

δ) *Νόμος 4179/2013 - Μακροχρόνια εκμίσθωση Έκκλησιαστικών ακινήτων για τουριστικούς σκοπούς*

Μέ τό άρθρο 23 του νόμου 4179/2013 (ΦΕΚ Α΄ 175/8.8.2013) προστέθηκε μία φράση στό άρθρο 39 παρ. 3 του ν. 2160/1993 (ΦΕΚ Α΄ 118), τό όποιο αναφέρει ότι επιτρέπεται ή επί 99 έτη εκμίσθωση για τουριστικούς σκοπούς των ακινήτων της Έκκλησίας της Ελλάδος, της Έκκλησίας Κρήτης, των Μητροπόλεων της Δωδεκανήσου, Ί. Μονών Αγ. Όρους κ.λπ. Μέ την προστιθέμενη φράση επιτρέπεται καί ή εκμίσθωση για 99 έτη καί για τά ακίνητα των Ίδρυμάτων των παραπάνω εκκλησιαστικών νομικών προσώπων.

ε) *Νόμος 4170/2013 - Πολεοδομική ώριμηση εκκλησιαστικών ακινήτων, τά όποια στερούνται κατάλληλης χρήσης γής*

Μέ τό άρθρο 69 του ν. 4170/2013 (ΦΕΚ Α΄ 163/12.7.2013) προβλέφθηκε ότι καί τά εκκλησιαστικά ακίνητα μπορούν νά ύπαχθουν στόν νόμο 3986/2011, ώστε ενώ στερούνται χρήσεως γής ή εύρίσκονται σέ περιοχές πού ή χρήση γής δέν εννοεί την επιθυμητή χρήση τους, νά μπορούν νά ύπαχθουν στην διαδικασία πολεοδομικής ώριμάνσεως, πού προβλέπεται για τά δημόσια ακίνητα καί άποδόσεως σέ αυτά βιώσιμης έπενδυτικής ταυτότητας, μέ σκοπό την αξιοποίησή τους κατά την χρήση, πού επιθυμεί ό ιδιοκτήτης. Μέ τή διαδικασία αυτή επιτρέπεται πλέον καί για τά ακίνητα των νομικών προσώπων του νόμου 590/1977, νά άποκτήσουν μέ ταχεία διαδικασία χρήση γής αντίστοιχη μέ την έπένδυση ή αξιοποίηση, πού επιθυμεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο (π.χ. επιχειρηματικό πάροκο, θρησκευτικός ή πολιτιστικός

χώρος, τουριστικό χωριό) μέσω της έκδοσης Προεδρικού Διατάγματος, πού προτείνουν οι Υπουργοί Οικονομικών και Περιβάλλοντος, και τό οποίο μπορεί νά δώσει χρήση γής σέ ακίνητο πού στερείται χρήσης ή και νά αλλάξει τοπικά τήν χρήση γής μιᾶς περιοχῆς σέ σχέση μέ συγκεκριμένο ακίνητο, ὥστε νά ἀποκτήσει τήν ἐπιθυμητή χρήση γής γιά νά προχωρήσει ἡ ἀξιοποίησή του. Ἡ διάταξη προβλέπει ὅτι:

«Ἄρθρο 17B

Ρυθμίσεις γιά ακίνητα τῶν νομικῶν προσώπων τοῦ ν. 590/1977 (Α' 146)

1. Ἀκίνητα πού ἀνήκουν στά νομικά πρόσωπα τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 590/1977 ἢ ἐπί τῶν ὁποίων τά νομικά αὐτά πρόσωπα διατηροῦν δικαίωμα διακατοχῆς ἢ ἀσκοῦν τή διοίκηση καί διαχείρισή τους, σύμφωνα μέ τήν κείμενη νομοθεσία, ὑπάγονται σέ διαδικασία πολεοδομικῆς ὠρίμανσης καί ἀποκτοῦν βιώσιμη ἐπενδυτική ταυτότητα μέ ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 11 ἕως 16 τοῦ παρόντος Κεφαλαίου καί σύμφωνα μέ τά εἰδικότερα ὀριζόμενα στίς ἐπόμενες παραγράφους.

2. Τήν αἴτηση καί τίς συνοδεύουσες αὐτήν μελέτες πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος Κεφαλαίου μπορεί νά ὑποβάλει καί τό ἐνδιαφερόμενο νομικό πρόσωπο ἢ ὁ ἀσκῶν δικαιώματα διοίκησης, διαχείρισης καί ἀξιοποίησης ἐπί τῆς περιουσίας του κατά τίς κείμενες διατάξεις ἢ ὁ ἔλκων ἐκ τοῦ νομικοῦ προσώπου δικαιώματα. Ὅλες οἱ πράξεις πού ἀναφέρονται στά ἄρθρα 12 ἕως 15 τοῦ παρόντος Κεφαλαίου ἀναφορικά μέ τά ακίνητα τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναρτῶνται ὑποχρεωτικά στό δικτυακό τόπο τῆς Γενικῆς Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ ἀξιοποίηση τῶν ακινήτων τῆς παραγράφου 1 γίνεται ἀποκλειστικά μέ βάση τή νομοθεσία περί ἀνάπτυξης καί ἀξιοποίησης τῆς περιουσίας τῶν νομικῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977. Τυχόν ἐμπράγματα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τῶν νομικῶν προσώπων τῆς παραγράφου 1 ἐπί τῶν ακινήτων τῆς παραγράφου 1 δέν θίγονται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου».

2. Τό προϊόν τῆς, σύμφωνα μέ τά ἄρθρα 11 ἕως 16 καί 17B τοῦ ν. 3986/2011, ἀξιοποίησης τῶν ακινήτων πού ἀνήκουν στά νομικά πρόσωπα τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 590/1977 ἢ ἐπί τῶν ὁποίων τά νομικά αὐτά πρόσωπα διατηροῦν δικαίωμα διακατοχῆς ἢ ἀσκοῦν τή διοίκηση καί διαχείρισή τους διατίθεται ἀποκλειστικῶς γιά τή χρηματοδότηση, ἐνίσχυση καί ἀνάπτυξη τοῦ ἐν γένει κοινωνικοῦ καί φιλανθρωπικοῦ ἔργου τους».

στ) Νόμος 4178/2013 - Ὑπηρεσία Δομήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μέ τό ἄρθρο 53 τοῦ ν. 4178/2013 (ΦΕΚ Α' 174/08.08.2013) προστέθηκε παράγραφος 2 στό ἄρθρο 2 τοῦ ν. 4030/2011 καί διευθετήθηκε μετά ἀπό διαπραγματεύση 9 μηνῶν τό ζήτημα τῆς ἐπαναλειτουργίας τῆς πολεοδομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Περαιτέρω λύθηκαν καί ἄλλα σημαντικά ζητήματα, ὅπως ἡ ἐξαίρεση ἀπό τήν κατεδάφιση παλαιῶν αὐθαιρέτων καί ἡ δυνατότητα ἐκδοσης οἰκοδομικῆς ἄδειας γιά ἐκκλησιαστικά ακίνητα, γιά τά ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἢ οἱ Μητροπόλεις, Μονές καί Ἐνορίες δέν ἔχουν τίτλο ιδιοκτησίας.

Μέ τό ἄρθρο 53 θεσπίσθηκε μία νέα ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ὑπηρεσία Δομήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐκδίδει τήν ἄδεια δόμησης γιά Μητροπολιτικά μέγαρα, Ἱερές Μονές καί Ἱερούς Ναούς. Τήν ἔγκριση δόμησης θά ἐκδίδει τό Ὑπουργεῖο Περιβάλλοντος (Διεύθυνση Οἰκοδομικοῦ καί Κτιριοδομικοῦ Κανονισμοῦ, Δ.Ο.Κ.Κ.). Ἡ ἔγκριση δόμησης εἶναι ἡ διοικητική πράξη, ἡ ὁποία ἐγκρίνει τό γήπεδο ὅπου θά γίνει ἡ κατασκευή ὡς ἄρτιο καί οἰκοδομήσιμο, καθῶς τό τοπογραφικό διάγραμμα καί τό διάγραμμα κάλυψης.

Διευκρινίζεται ὅτι ἐκτός ἀπό τά παραπάνω καθήκοντα ἡ Ὑπηρεσία Δομήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει κατά τό ἄρθρο 53 καί ὅλες τίς ἀρμοδιότητες μιᾶς συνηθισμένης πολεοδομικῆς ὑπηρεσίας Ο.Τ.Α.. Δηλαδή π.χ. ὅταν γίνει ἔλεγχος σέ κατασκευή ἀπό Ἐλεγκτή Δόμησης τοῦ ΥΠΕΚΑ εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἐπιβάλει πρόστιμα, ὅπως ἀκριβῶς θά ἦταν ὑποχρεωμένη νά πράξει καί μία πολεοδομική ὑπηρεσία τοῦ τοπικοῦ Δήμου.

Ἡ ἔγκριση δόμησης καί ἡ ἄδεια δόμησης γιά ιδιωτικούς Ἱερούς Ναούς ἐκδίδεται ἀπό τίς τοπι-

κές πολεοδομικές υπηρεσίες (Υπηρεσίες Δομώσεως) των Ο.Τ.Α., αλλά προϋποτίθεται για την έκδοση της άδειας ρητώς ή προηγουμένη έγγραφη σύμφωνη γνώμη του έπιχωρίου Μητροπολίτου.

Οί άρχιτεκτονικές μελέτες έλέγχονται από ένα νέο όργανο της Έκκλησίας της Ελλάδος, τό Κεντρικό Συμβούλιο Έκκλησιαστικής Αρχιτεκτονικής (ΚΕ.Σ.Ε.Α.), στο όποιο μετέχουν έκπρόσωποι της Έκκλησίας της Ελλάδος κατά πλειονοψηφία, ένας έκπρόσωπος του Υ.Π.Ε.Κ.Α. και ένας έκπρόσωπος του Τεχνικού Έπιμελητηρίου Ελλάδος.

Πρέπει, επίσης, νά τονισθεί ότι ιδιαίτερης σημασίας είναι ή άδεια καθιερώσεως για τά λατρευτικά κτίρια ή άδεια χρήσεως για τά θρησκευτικά μή λατρευτικά κτίρια, την όποία κατά νόμον θά δίδει μετά την έκδοση της άδειας δομώσεως ή Έκκλησία της Ελλάδος προς τόν έπιχώριο Μητροπολίτη, ώστε εκείνος κυριαρχικώς νά προχωρήσει στην τελετή καθιερώσεως. Η άδεια αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία γιατί σέ συνδυασμό με την καθιέρωση και τά έγκαίνια του Ναού αποδεικνύει έναντι του Κράτους ότι τό κτίριο είναι πλέον άκίνητο πράγμα θρησκευτικού προορισμού και από της κτήσεως πλέον αυτής της ιδιότητας συνεφέλλεται ή εφαρμογή πάσης διατάξεως νόμου, ή όποία άφορᾶ στα κτίρια αυτά, όπως π.χ. ότι εξαιρούνται από Ε.Ε.Τ.Α., ότι είναι πράγματα εκτός συναλλαγής, μή έπιδεκτικά κατασχέσεως, δέν επιτρέπεται ή άλλαγή χρήσεώς τους κ.λπ.

Πολύ σημαντική είναι ή τελευταία παράγραφος του άρθρου 2 παρ. 2 του ν. 4030/2011, με την όποία δίδεται δυνατότητα στην Έκκλησία της Ελλάδος, στίς Μητροπόλεις, Ένορίες και Μονές για όσα άκίνητά τους δέν έχουν τίτλο ιδιοκτησίας, νά συντάσσουν συμβολαιογραφική πράξη συναινεσεως του νόμου 3800/1957 (άρθρο 7) ή του αναγκαστικού νόμου 2200/1940 (άρθρο 88) ή του νόμου 590/1977 (άρθρο 62), όταν επιθυμούν νά εκδώσουν οικόδομική άδεια π.χ. για περίφραξη μοναστηριακού δάσους ή για έπισκευή Ναού ή άκόμα και για άνέγερση Μονής ή Ναού. Παράπλησια ρύθμιση είχε εισαχθεί στο άρθρο 27 παρ. 4 του ΓΟΚ (ν. 4067/2012) υπέρ των μουσουλμανικών βακουφίων της Δυτ. Θράκης και ζητήθηκε από την Έκκλησία της Ελλάδος νά επεκταθεί και υπέρ των νομικών προσώπων της ή έν λόγω διάταξη.

Έπιπλέον ζητήθηκε και επεκτάθηκε και στα έκκλησιαστικά κτίρια ή πρόβλεψη για τά μουσουλμανικά τεμένη, ώστε και τά όρθόδοξα θρησκευτικά κτίρια χαρακτηρίζονται πλέον εκ του νόμου ως «είδικά κτίρια δημοσίου ενδιαφέροντος» και νά επιτρέπεται ρητώς νά δίδονται για την άνεγερσή τους κατά παρέκκλιση όροι δόμησης (π.χ. για ύψος του καμπαναριού, τό όποιο σήμερα επιτρέπεται μέχρι τά 7 μέτρα) με άπόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και μετά από εισήγηση του Κεντρικού Συμβουλίου Έκκλησιαστικής Αρχιτεκτονικής (ΚΕ.Σ.Ε.Α.) της Έκκλησίας της Ελλάδος.

ζ) Νόμος 4182/2013 - Σύσταση Άνώνυμης Έταιρείας Άξιοποίησης Έκκλησιαστικής Άκίνητης Περιουσίας

Συστήθηκε ή «Άνώνυμη Έταιρεία Άξιοποίησης Έκκλησιαστικής Άκίνητης Περιουσίας» με τά άρθρο 83 του ν. 4182/2013 («Κώδικας Κοινοφελών Περιουσιών και άλλες διατάξεις», ΦΕΚ Α' 185/10.09.2013)

Πρόκειται για κοινή άνώνυμη έταιρεία Έρως Αρχιεπισκοπής Άθηνών και Δημοσίου, ή όποία σκοπό έχει την άξιοποίηση άκινήτων των φορέων της Έ. Αρχιεπισκοπής Άθηνών, τά όποία παραχωρούνται στην έταιρεία κατά χρήση ή κατά δικαίωμα έπιφάνειας (τό δικαίωμα δηλαδή κυριότητας επί των άνεγερθησομένων κτιρίων).

Στήν έταιρεία αυτή δυνητικώς παραχωρούνται κατά χρήση και άκίνητα άλλων έκκλησιαστικών νομικών προσώπων, έφ' όσον αυτά επιθυμούν την άξιοποίησή τους μέσω της έταιρείας.

Κατωτέρω εκτίθενται μερικά βασικά ζητήματα λειτουργίας της έταιρείας αυτής:

1) κατά τόν νόμο 4182/2013 προβλέπεται μόνον ότι δύναται νά παραχωρείται ή διοίκηση, διαχείριση και άξιοποίηση των άκινήτων της Έρως Αρχιεπισκοπής Άθηνών, ή όποία είναι έταίρος στην έταιρεία, και των λοιπών Έ. Μητροπόλεων, οι όποιες επιθυμούν τυχόν νά συνεργασθοούν μετά της έταιρείας. Επί πλέον άπαγορεύεται ή παραχώρηση κυριότητας άκινήτου Έρως Μητροπόλεως στην Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. κατά τό άρθρο 86 παρ. 1 του ν. 4182/2013, τό όποιο όρίζει ότι:

«Στήν Ε.Α.Ε.Α.Π. περιέρχονται τά δικαιώματα διοίκησης, διαχείρισης και άξιοποίησης επί των άκινήτων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 1,

έξαιρουμένης ρητῶς τῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητας ἐπ' αὐτῶν».

Διαλαμβάνει ἐπίσης τὸ ἄρθρον 83 παρ. 2 τοῦ ν. 4182/2013 ὅτι:

«2. Στὴν Ε.Α.Ε.Α.Π. δύνανται νὰ περιέρονται τὰ δικαιώματα διοίκησης, διαχείρισης καὶ ἀξιοποίησης καὶ ἄλλων ἀκινήτων ἐπὶ τῶν ὁποίων διατηροῦν περιουσιακά δικαιώματα ἢ τῶν ὁποίων ἀσκοῦν τὴ διοίκηση καὶ διαχείριση τὰ ὑπόλοιπα νομικά πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ ν. 590/1977 (Α' 146), μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τῶν νομικῶν αὐτῶν προσώπων καὶ τὴν τήρηση τῶν πρὸς τοῦτο προβλεπόμενων διαδικασιῶν».

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω περιγραφῆς τοῦ νομοθέτη φαίνεται νὰ ἐπιτρέπεται ὅπως περιέλθουν στὴν Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. ὄχι μόνον δικαιώματα χρήσεως ἐνὸς ἀκινήτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως μέσῳ π.χ. συμβάσεως παραχωρήσεως τῆς χρήσεως δι' ὀρισμένο χρόνο, ἀλλὰ καὶ ἐμπράγματα δικαιώματα (πλὴν τῆς κυριότητος) ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, καθ' ὅσον ὁ νομοθέτης κάνει λόγο γιὰ δικαιώματα διοικήσεως ἀκινήτου (ἀντίστοιχα τοῦ «δικαιώματος ἐπικαρπίας» στοῦ ἀστικό δίκαιο).

Κατὰ συνέπεια, ἡ παραπάνω διάταξη, ἂν καὶ δὲν χρησιμοποιεῖ μέ σαφήνεια ὄρους τοῦ ἀστικού δικαίου, φαίνεται ὅτι ἐπιτρέπει:

α) Ἱερά Μητρόπολη, Ἑνορία ἢ Ἱ. Μονή νὰ συνάψει ἐνοχικὴ σύμβαση παραχωρήσεως χρήσεως ἀκινήτου τῆς στὴν Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. με ἀντάλλαγμα τὴν συμμετοχὴ τῆς εἰς τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἀξιοποίησώς του.

β) Ἱερά Μητρόπολη, Ἑνορία ἢ Ἱ. Μονή δύνανται νὰ παραχωρήσει συμβολαιογραφικῶς τὴν ἐπικαρπία ἐπὶ ἀκινήτου τῆς στὴν Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. γιὰ ὀρισμένο διάστημα με ἀντάλλαγμα τὴν συμμετοχὴ τῆς στὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ἀξιοποίησώς του.

γ) Ἱερά Μητρόπολη, Ἑνορία ἢ Ἱ. Μονή δύνανται νὰ παραχωρήσει συμβολαιογραφικῶς «δικαίωμα ἐπιφανείας» στὴν Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. γιὰ ὀρισμένο διάστημα, ὅπως ἐπιτρέπεται γιὰ τὰ ἀκίνητα τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. δυνάμει τοῦ νέου ἄρθρου 68 παρ. 9 τοῦ ν. 4235/2014, ἢτοι νὰ παραχωρήσει στὴν Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. τὸ δικαίωμα ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τῆς, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἰκοδομῶν καὶ μόνον (ὄχι ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου οἰκοπέδου) ἢ ἐταιρεία θά ἔχει δικαίωμα κυριότητος, γιὰ ὅσο χρόνο διαρκεῖ τὸ συμβολαιο-

γραφικῶς παραχωρηθὲν σέ αὐτὴν δικαίωμα ἐπιφανείας. Ἡ διαφορὰ τῆς «ἐπιφανείας» ἀπὸ τῆς «ἐπικαρπίας» ἔγκειται στοῦ γεγονότος ὅτι ἐάν ὁ ἐπικαρπότης ἀνεγείρει οἰκοδομὴ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, τὸ ὁποῖο ἐπικαρποῦται, δὲν καθίσταται ἰδιοκτῆτης τῆς, ἀλλὰ κύριος τῆς οἰκοδομῆς παραμένει ὁ ψιλὸς κύριος τοῦ ἀκινήτου, ἐνῶ ἀντιθέτως ἐάν ἀνεγείρει οἰκοδομὴ ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ὁ ἐπιφανειοῦχος, τότε θεωρεῖται ἰδιοκτῆτης τῆς, γιὰ ὅσο χρόνο διαρκεῖ τὸ δικαίωμα ἐπιφανείας καὶ δύνανται π.χ. ἀκόμα καὶ νὰ ὑποθηκεύσει τὴν οἰκοδομὴ του προκειμένου νὰ λάβει δάνειο.

Ἐπομένως μόνον ἡ παραχώρηση κυριότητος ἐπὶ τοῦ γηπέδου πρὸς τὴν Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. ρητῶς ἀπαγορεύεται κατὰ νόμο (ἄρθρο 86 παρ. 2 ἔδαφ. 1: «έξαιρουμένης ρητῶς τῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἐπ' αὐτῶν»), ὄχι ὁμως καὶ ἡ παραχώρηση ἐπικαρπίας ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἢ δικαιώματος ἐπιφανείας ἐπὶ τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκοδομῶν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου.

Διευκρινίζεται πάντως ὅτι σέ περίπτωση παραχωρήσεως ἀκινήτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὴν Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. τὸ ἀκίνητο δὲν εἰσφέρεται στὴν ἐταιρικὴ περιουσίαν, διότι ἡ Ἱερά Μητρόπολη, ἢ ὁποῖα παραχωρεῖ τὴν χρῆση ἢ ἐπικαρπία κ.λπ. πρὸς ἀξιοποίησίν του, δὲν καθίσταται καὶ αὐτὴ ἐταῖρος εἰς τὴν Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε.. Ἐπομένως ἡ Ἱ. Μητρόπολη συνάπτει μίαν σύμβαση μετὰ τῆς ἐταιρείας καὶ τῆς ἀναθέτει τὴν διαχείριση καὶ ἀξιοποίησίν του ὑπὸ ὄρους, οἱ ὁποῖοι συμφωνοῦνται μετὰξὺ τῆς Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

2) τὸ ἀκίνητο τῆς συνεργαζόμενης Μητροπόλεως, Μονῆς κ.λπ. παραχωρεῖται πρὸς τὴν ἐταιρεία, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ ἐταιρεία διοικεῖται καθημερινῶς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς καὶ ὄχι ὑπὸ τῶν ἐταίρων, συνεπῶς τὸ παραχωρούμενο ἀκίνητο θά διοικεῖται καὶ θά διαχειρίζεται ὑπὸ τῆς ἐταιρείας διὰ τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Συμβουλίου. Προβλέπει ὁ νόμος 4182/2013 (ἄρθρον 87 παρ. 1) ὅτι:

«Ἡ Ε.Α.Ε.Α.Π. ἀσκεῖ τὴ διοίκηση καὶ τὴ διαχείριση τῶν ἀκινήτων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1, με σκοπὸ τὴν ἀξιοποίησίν τους».

Ἐπιτρέπεται ὁμως, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐταιρείας, νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου, νὰ συμφωνηθεῖ ὁ τρόπος διαχειρίσεως τοῦ ἀκινή-

του υπό περιεχόμενο, όρους και προϋποθέσεις, τις οποίες θά διαπραγματευθούν και θά συμφωνήσουν ή Ίερά Μητρόπολη μετά της εταιρείας, ούτως ώστε να συμμετέχει στην διαχείριση και ή Ίερά Μητρόπολη π.χ. διά συστάσεως κοινής Έπιτροπής διαχειρίσεως του ακινήτου μέ συμμετοχή και εκπροσώπου της Ίεράς Μητροπόλεως.

Κατά τό άρθρον 86 παρ. 1 έδαφ. 2 του ν. 4182/2013:

«Πρός τοῦτο, συνάπτεται σύμβαση μεταξύ της Ε.Α.Ε.Α.Π. και, του κατά περίπτωση, κυρίου του ακινήτου ή του φορέα που άσκει τή διοίκηση και διαχείριση καθενός άπ' αυτά, ύστερα από τήν ύποβολή σχετικού αίτήματος του τελευταίου, που περιλαμβάνει τους όρους για τήν περιέλευση των άνωτέρω δικαιωμάτων στην Ε.Α.Ε.Α.Π. και μετά τήν έκδοση σχετικής απόφασης του διοικητικού συμβουλίου της Ε.Α.Ε.Α.Π.».

Η σύμβαση ως έλευθέρα ιδιωτική συμφωνία δύναται λοιπόν να έχει όποιο περιεχόμενο συμφωνήσουν οι συμβαλλόμενοι (άρθρον 361 ΑΚ).

Κατά συνέπεια, ό νόμος 4182/2013 δέν άπαγορεύει να συμφωνηθεί διά της συμβάσεως παραχωρήσεως μεταξύ της Ίεράς Μητροπόλεως και Ε.Α.Ε.Α.Π. Α.Ε. μία μορφή συνδιαχειρίσεως του ακινήτου εκ μέρους των δύο φορέων.

3) σε περίπτωση παραχωρήσεως ακινήτου όχι της Ι.Α.Α. αλλά έτέρας Ίεράς Μητροπόλεως δέν έχει καμία συμμετοχήν στα έσοδα εκ της άξιοποίησεως του ακινήτου ή έταίρος Ι.Α.Α.. Τοῦτο προκύπτει εκ της διατάξεως του άρθρου 84 παρ. 5 του ν. 4182/2013:

«5. Τά έσοδα της Ε.Α.Ε.Α.Π. από κάθε ακίνητο του οποίου τά δικαιώματα διοίκησης, διαχείρισης και άξιοποίησης παραχωρούνται στην Ε.Α.Ε.Α.Π., άφου άφαιρεθούν οι λειτουργικές της δαπάνες και μετά τή δημιουργία αποθεματικού σύμφωνα μέ τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει, αποδίδονται κατά ποσοστό 50% στό Έλληνικό Δημόσιο και κατά ποσοστό 50% στην Ίερά Αρχιεπισκοπή Άθηνων. Στην περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 1, ή Ίερά Αρχιεπισκοπή Άθηνων διαθέτει τά έσοδα περαιτέρω στον φορέα που παραχώρησε τά δικαιώματα διοίκησης, διαχείρισης και άξιοποίησης στην Ε.Α.Ε.Α.Π. Τά έσοδα της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Άθηνων και των λοιπών νομικών προσώπων του άρθρου 1

παρ. 4 του ν. 590/1977 διατίθενται, κυρίως, για τήν έξυπνέτηση του εκκλησιαστικού, προνοιακού και φιλανθρωπικού έργου των προσώπων αυτών και της Έκκλησίας της Ελλάδος».

Ός έχει διατυπωθεί τό έδάφιο 2 της παραγράφου 5 του άρθρου 84 του ν. 4182/2013 άναφέρει ότι άνευ έτέρου «ή Ίερά Αρχιεπισκοπή Άθηνων διαθέτει τά έσοδα περαιτέρω στον φορέα που παραχώρησε τά δικαιώματα διοίκησης, διαχείρισης και άξιοποίησης» ήτοι δέν καταλείπει δυνατότητα στην Ίερά Αρχιεπισκοπή Άθηνων να παρακρατήσει ποσόν τι εκ του προϊόντος της εκμεταλλεύσεως ακινήτου Ίεράς Μητροπόλεως τινος, αλλά όφείλει να αποδώσει τό περιεχόμενο σε αυτήν ποσοστό 50% εκ των έσόδων του ακινήτου στην ιδιοκτήτρια Ίερά Μητρόπολη.

η) Άρθρο 68 του ν. 4235/2014 (ΦΕΚ Α' 32/11.02.2014) - Έκκλησιαστική περιουσία, Ίδρύματα, Έταιρείες, Μεταβιβάσεις ακινήτων, Καταγραφή εκκλησιαστικής περιουσίας, Δικαίωμα Έπιφάνειας.

Έν σχέσει προς τήν διοίκηση και διαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας ψηφίσθηκε κατόπιν άποφάσεως της Δ.Ι.Σ. τό άρθρο 68 του ν. 4235/2014, τό όποιο έπέφερε τις έξης βελτιώσεις:

Άρθρο 68 - 3η παράγραφος

Η 3η παράγραφος όρίζει για τά θρησκευτικά νομικά πρόσωπα που έχουν νομική μορφή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, δηλ. τά νομικά πρόσωπα (Μητροπόλεις, Μονές, Ένορίες) της Έκκλησίας Ελλάδος, της Έκκλησίας Κρήτης, τις Μητροπόλεις της Δωδεκανήσου ότι υπάγονται στην έννοια της δημόσιας διοίκησης ή του δημόσιου τομέα και στην κείμενη δημοσιονομική και δημοσιούπαλληλική νομοθεσία, μόνον εφ' όσον στίς οικείες διατάξεις γίνεται ειδική μνεία για τήν ύπαγωγή τους. Ειδικές διατάξεις, που προβλέπουν κρατική έποπτεία και έλεγχο επί των άνωτέρω προσώπων, δέν τίγονται.

Συνεπώς, οι εκκλησιαστικοί φορείς χωρίς να μεταβάλουν τήν νομική τους μορφή ως νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και χωρίς να χάνουν τήν ειδική μεταχείρισή τους (π.χ. άπαγόρευση χρησιμότητας σε βάρος των ακινήτων τους, δικονομικές άτέλειες) έξαιρούνται ειδικά από όλες εκείνες τις διατάξεις, που ισχύουν για τήν όργάνωση, διοίκηση, περιουσιακή και λογιστική διαχείριση των φο-

ρέων του δημόσιου τομέα και της Γενικής Κυβέρνησης (δηλαδή την νομοθεσία, πού εφαρμόζονται τα Υπουργεία, τα κρατικά Ν.Π.Δ.Δ., οι Ο.Τ.Α. και τα κρατικά Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα).

Η παράγραφος 3 εισάγει σε άρμονία με το ισχύον Σύνταγμα (άρθρο 13) και την νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Άνθρώπου τρεις βασικές αρχές:

1η αρχή: κατοχυρώνεται σαφώς η έλευθερία αυτοδιοίκησης στά έσωτερικά ζητήματα οργάνωσης και περιουσιακής διαχείρισης των θρησκευτικών νομικών προσώπων ως απόρροια των διακριτών ρόλων Έκκλησιών και Κράτους και του δικαιώματος θρησκευτικής έλευθερίας.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καθίσταται σαφές, ότι παρ' ότι τα θρησκευτικά νομικά αυτά πρόσωπα είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, η νομοθεσία για την οργάνωση, διοίκηση και διαχείριση και τό προσωπικό των κρατικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου πού ανήκουν στη «Γενική Κυβέρνηση» και στον «Δημόσιο Τομέα» δέν αφορά στά νομικά αυτά πρόσωπα, εκτός εάν υπάρχει σχετικώς ειδική μνεία του νομοθέτη.

Η έλευθερη αυτοδιοίκηση είναι ό πυρήνας θρησκευτικής έλευθερίας για κάθε Έκκλησία κατά τό Σύνταγμα και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Άνθρώπου. Στο ζήτημα των διακριτών ρόλων Έκκλησίας (με νομική μορφή ν.π.δ.δ.) και Κράτους υπάρχουν πολλές πλέον αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (βλ. αιτιολογική έκθεση), πού έχουν διαμορφώσει ένα σοβαρό νομολογικό προηγούμενο σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

2η αρχή: τό Κράτος δέν παραιτείται από τον διαχειριστικό έλεγχο των κοινωνικών πόρων, πού διαχειρίζονται τά θρησκευτικά νομικά πρόσωπα.

Κατά την κείμενη νομοθεσία τά θρησκευτικά νομικά πρόσωπα είναι αυτοχρηματοδοτούμενα και δέν λαμβάνουν κατ' έτος τακτική επιχορήγηση. Όμως, παρόλα αυτά, τά χρηματικά ποσά, πού προέρχονται από τους πιστούς τους, αποτελούν κοινωνικούς πόρους, των οποίων η νόμιμη διαχείριση δέν μπορεί να αφήνει αδιάφορη την Πολιτεία. Έτσι προβλέπεται ρητά ότι δέν καταργούνται οι μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις, πού προβλέπουν κρατικό διαχειριστικό έλεγχο ή επο-

πεία στή διοίκηση ή διαχείριση ή διοίκηση ή πρόσληψη προσωπικού κ.λπ. των θρησκευτικών νομικών προσώπων.

3η αρχή: οι κανόνες νόμιμης, κανονικής και χρηστής διαχείρισης του δημοσίου χρήματος δεσμεύουν και τά θρησκευτικά νομικά πρόσωπα, όταν αυτά καθ' οίονδήποτε τρόπο χρηματοδοτούνται ή επιχορηγούνται από τό Κράτος ή την Ε.Ε.

Προβλέπεται λοιπόν ότι η αυτοδιοίκηση των θρησκευτικών νομικών προσώπων υποχωρεί, όταν αυτά λαμβάνουν οποιαδήποτε χρηματοδότηση ή επιχορήγηση κρατική ή ευρωπαϊκή. Στίς περιπτώσεις αυτές η διαχείριση των ποσών από τους φορείς αυτούς θά υπακούει στίς ίδιες διατάξεις, πού ακολουθούν οι κρατικοί φορείς για την χρηστή διαχείριση κρατικού χρήματος και τον έλεγχο της διαχείρισής του ισχύει και επ' αυτών τό άρθρο 41 του ν. 4129/2013 και κάθε έτος οφείλουν να υποβάλλουν απολογισμούς και διαχειριστικές καταστάσεις στό Έλεγκτικό Συνέδριο για να ελεγχθεί η νόμιμη διαχείριση των επιχορηγήσεων, ειδ' άλλως οι επιχορηγήσεις καταλογίζονται ως επιστρεπτές στό Κράτος.

Οι επόμενες παράγραφοι (4-11) του άρθρου 68 του ν. 4235/2014 εισάγουν, μέσα στό πλαίσιο των παραπάνω αρχών, τίς ανάλογες τροποποιήσεις στον Καταστατικό Χάρτη της Έκκλησίας της Ελλάδος (Νόμο 590/1977):

Παράγραφοι 4-5: Δυνατότητα να καταστούν τά Έκκλησιαστικά Ίδρύματα αυτοτελή Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου - Έξαιρηση των Έκκλησιαστικών Ίδρυμάτων από τον Κώδικα Κοινωνικών Περιουσιών (ν. 4182/2013)

Οι παράγραφοι 4 και 5 αποσαφηνίζουν ότι οι κατά τόπους Μητροπόλεις, Ένορίες και Μονές μπορούν να συνιστούν Ίδρύματα για φιλανθρωπικούς, μορφωτικούς κ.λπ. σκοπούς, ως αυτοτελή, μη κερδοσκοπικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Επίσης η ίδια παράγραφος δίνει προθεσμία ενός (1) έτους, ώστε τά ύφιστάμενα μέχρι σήμερα Ίδρύματα των Μητροπόλεων να προσαρμόσουν τους Κανονισμούς τους στίς απαιτήσεις της διάταξης και να καταστούν αυτοτελή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Δίδεται πλέον στην Έκκλησία της Ελλάδος η δυνατότητα να ανταποκριθεί με μεγαλύτερη επιτυχία και αποτελεσματικότητα στίς προκλήσεις και αναγκαιότητες πού συν-

θέτει ή οξυτάτη οικονομική, κοινωνική και πολιτισμική κρίση πού διανύουμε.

* Παράδειγμα: Είχε κριθεί από τό Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (γνωμοδότηση Όλομέλειας ΝΣΚ 250/2005) ότι τά Ίδρύματα των Ίερών Μητροπόλεων, μέ βάση τό ισχύον δίκαιο, δέν είναι αυτότελη νομικά πρόσωπα μέ συνέπεια νά προκληθεί σέ πανελλαδικό επίπεδο μείζον ζήτημα ύπόστασης, λειτουργίας και ασφάλειας γύρω από τίς έννομες σχέσεις, πού είχαν αναπτύξει όλα τά Ίδρύματα της Έκκλησίας, πού ύφίστανται και λειτουργούν έδω και δεκαετίες.

Έπιπλέον ή παράγραφος 4 διευκρινίζει ότι επί των έκκλησιαστικών Ίδρυμάτων, τά όποια έχουν συσταθεί για την διαχείριση περιουσιών από διαθήκη ή από δωρεά, πού έχουν δοθεί για όρισμένο κοινωφελή σκοπό σέ έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο εφαρμόζεται τό άρθρο 109 του Συντάγματος και ό Κώδικας Κοινωφελών Περιουσιών, *μόνον σέ ό,τι αφορά στην μεταβολή του σκοπού τους και όχι οι λοιπές διατάξεις του Κώδικα*, δηλαδή *μόνον τά άρθρα 10-11 του ν. 4182/2013. Συνεπώς, οι κοινωφελείς περιουσίες πού έχουν παραχωρηθεί σέ έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα, εάν για τη διαχείρισή τους έχει συσταθεί έκκλησιαστικό Ίδρυμα, δέν έποπτεύονται από τό Ύπουργείο Οικονομικών διά της έκασταχού Άποκεντρωμένης Διοικήσεως και γενικώς δέν ύπάγονται στις διατάξεις και στις διαδικασίες του ν. 4182/2013.*

Παράγραφος 6 - Δυνατότητα εκδόσεως Κανονισμών διοικήσεως και διαχειρίσεως της έκκλησιαστικής περιουσίας για κάθε έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο κατόπιν εγκρίσεως της Δ.Ι.Σ.

Μέ την παράγραφο 6 στο πλαίσιο σεβασμού της θρησκευτικής έλευθερίας αναδιατυπώνεται ή ύφιστάμενη διάταξη του Καταστατικού Χάρτη της Έκκλησίας της Ελλάδος και δίνονται ειδικές και σαφείς νομοθετικές έξουσιοδοτήσεις στην Διαρκή Ίερά Σύνοδο, ώστε μέ βάση τό αποκεντρωτικό σύστημα νά μπορεί νά εκδίδει *έσωτερικούς Κανονισμούς* για τον τρόπο διαχείρισης της κάθε Μητρόπολης, Ένορίας ή Μονής. Μέχρι τώρα ως αρμόδιο όργανο προβλεπόταν από την ισχύουσα διάταξη, ή Ίερά Σύνοδος της Ίεραρχίας, δηλαδή ή Όλομέλεια των 82 Μητροπολιτών, ή όποια συνεδριάζει τακτικά μία (1) φορά τό χρόνο και μπορούσε νά εκδώσει μόνο ένα Κανονισμό περιου-

σιακής διαχείρισης για όλα τά νομικά πρόσωπα της Έκκλησίας της Ελλάδος. Προβλεπόταν δηλαδή ένα δυσκίνητο σύστημα, τό όποιο από τό 1977 μέχρι σήμερα δέν λειτουργήσε ποτέ. *Οί κανονισμοί αυτοί ταυτόχρονα θα είναι και κείμενα αυτοδέσμευσης των έκκλησιαστικών φορέων, μέ βάση τά όποια θα έλέγχεται ή νομιμότητα της διαχείρισής τους.*

* Παράδειγμα: Έπειδή από τον νόμο 590/1977 και μέχρι σήμερα δέν έχει εκδοθεί κανένας έσωτερικός Κανονισμός για την διαχείριση της έκκλησιαστικής περιουσίας ισχύει ακόμα ή κρατική νομοθεσία, πού έχει θεσπισθεί από τό 1932 και 1948 (βλ. αιτιολογική έκθεση) για τά έκκλησιαστικά ακίνητα και είναι τόσο ξεπερασμένη, ώστε δέν επιτρέπει στους φορείς της Έκκλησίας της Ελλάδος ούτε καν τη δυνατότητα αντιπαροχής ή μακροχρόνιας εκμετάλλευσης των ακινήτων τους, παρά μόνο την εκμίσθωση και την εκποίηση. Χωρίς την αναγκαία μεταρρύθμιση, ή Έκκλησία κρατείται δέσμη ενός παρελθόντος πού έχει χρεοκοπήσει όριστικά.

θ) Άρθρο 68 Παράγραφος 7 - Κατοχύρωση δυνατότητας συστάσεως Έταιρειών είτε μη κερδοσκοπικών είτε έμπορικής μορφής από έκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα

Μέ την παράγραφο 7 αναδιατυπώνεται ύφιστάμενη ρύθμιση του Νόμου 590/1977 πού επέτρεπε στους φορείς της Έκκλησίας νά συστήσουν ΑΕ και ΕΠΕ μέ ειδικό νόμο. Μέ την νέα ρύθμιση καταργείται ή ανάγκη έκδοσης ειδικού νόμου και επιτρέπεται ή σύσταση και άστικών μη κερδοσκοπικών εταιρειών, αλλά τίθενται ως προς όλα τά είδη εταιρειών δύο δεσμεύσεις: *πρώτον* οι εταιρείες αυτές, *όποιαδήποτε μορφής, θα έχουν πάντοτε ως καταστατικό σκοπό την ύποστήριξη θρησκευτικού, μορφωτικού, πολιτιστικού και φιλανθρωπικού έργου και δεύτερον απαγορεύεται ρητά ή συμμετοχή στις έν λόγω εταιρείες ιδιωτών ή νομικών προσώπων πού έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα.*

* Παράδειγμα: μέ βάση την ισχύουσα διατύπωση της παραπάνω διάταξης του Νόμου 590/1977, τό Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (291/2012) είχε κρίνει ότι δέν δικαιούται μία Ίερά Μονή νά συστήσει άστική μη κερδοσκοπική εταιρεία μέ καταστατικό σκοπό νά αναλάβει νά επιβλέψει και νά

παραδώσει τό ἔργο τῆς συντήρησης καί ἀποκατάστασης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μέ συνέπεια νά σταματήσει ἢ χρηματοδότηση τοῦ ἔργου, τό ὅποιο εἶχε ἐνταχθεῖ σέ διαδικασία συγχρηματοδότησης ἀπό εὐρωπαϊκούς πόρους.

Σημειώνεται ὅτι ἡ ἀνάγκη ἐκδόσης εἰδικοῦ νόμου γιά τήν σύσταση ἐταιρειῶν ἀπό ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα εἶχε ἤδη ἐν μέρει καταργηθεῖ μέ τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 52 παρ. 2 τοῦ Νόμου 2778/1999, δηλαδή εἰδικά γιά τίς Α.Ε., Ε.Π.Ε. καί Ἀστικές μὴ κερδοσκοπικές Ἐταιρεῖες τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ὄχι ὁμως καί γιά τά ἄλλα Νομικά Πρόσωπα, δηλ. Μητροπόλεις, Μονές κ.λπ.). Συνεπῶς ὑπῆρχε ἄνιση μεταχείριση ἀπό τόν νομοθέτη στό θέμα αὐτό μεταξύ τῶν Νομικῶν Προσώπων τῆς Ἐκκλησίας.

Παράγραφος 9 - Δυνατότητα μεταβιβάσεως ἐκκλησιαστικῶν καί δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἀκινήτων χωρίς τέλη μεταβιβάσεως γιά ἐκκλησιαστικούς καί κοινωφελείς σκοπούς

Μέ τήν παράγραφο 9 διευκολύνεται ἡ μεταβίβαση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων γιά ἀμιγῶς κοινωφελεῖς χρήσεις. Διευκολύνονται οἱ μεταβιβάσεις ἀκινήτων ἀπό τήν Ἐκκλησία πρὸς τό Κράτος, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ καί ἀντίστροφα ἢ μεταξύ τῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν οἱ δωρεές ἀποβλέπουν νά ἐξυπηρετήσουν ἀποκλειστικά μὴ κερδοσκοπικούς, φιλανθρωπικούς, μορφωτικούς, κοινωνικούς σκοπούς τῶν φορέων αὐτῶν καί χωρίς ἔξοδα μεταγραφῆς στό ὑποθηκοφυλακεῖο. Διευκρινίζουμε ὅτι δέν εἰσάγεται μέ τή διάταξη ἀπολύτως καμμία νέα φορολογική ἀπαλλαγή.

* Παράδειγμα: Ἡ ρύθμιση εἶναι πολύ σημαντική, γιατί ὑπάρχουν δεκάδες Ἐνοριακοί Ναοί στήν Μακεδονία καί τήν Θράκη, οἱ ὅποιοι μετά τό 1922 εἶχαν ἀνεγερθεῖ ἀπό πρόσφυγες πάνω σέ ἀκίνητα τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων στίς περιοχές ὑποδοχῆς τῶν προσφύγων, καί οἱ ὅποιοι μέχρι σήμερα δέν ἔχουν μεταβιβαθεῖ ἀπό τούς Ο.Τ.Α. στίς Ἐνορίες, παρὰ τό ὅτι ὑπῆρχε ἀπό τούς τοπικούς Δήμους ἢ πρόθεση δωρεᾶς τους, ἐξ αἰτίας τῶν –ἀπαγορευτικοῦ ὕψους– ἐξόδων μεταγραφῆς. Πρακτικά ἀποκλείεται νά ἀλλάξει ἢ χρήση τῶν ἀκινήτων αὐτῶν, πού ἔχουν Ἐνοριακοῦς Ναοῦς. Συνεπῶς ἡ πρόβλεψη αὐτή ἔχει προαιρετικό χαρακτήρα (σέ περίπτωση πρόθεσης δωρεᾶς) καί ἀποβλέπει στή διευκόλυνση τῆς τακτοποίησης τῶν Ναῶν αὐτῶν.

Παράγραφος 9 - Σύσταση τίτλων ιδιοκτησίας γιά ἐκκλησιαστικά ἀκίνητα διαλελυμένων ἢ ἐρημωθεισῶν Μονῶν ἢ Ναῶν ἢ Μετοχίων

Ἐπιπλέον ἡ σημαντικότερη ἀλλαγὴ τῆς παραγράφου 9 εἶναι ὅτι προσθέτει διατάξεις στό ἄρθρο 47 παρ. 3 καί θεσπίζει ἕνα νέο εἶδος συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἀποδεικτικοῦ τῆς κυριότητος ἐπί ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τήν «ἐκθεση ἀπογραφῆς», ἡ ὁποία δέν φορολογεῖται, δέν ὑπόκειται σέ συμβολαιογραφικές ἀμοιβές καί τέλη μεταγραφῆς ἢ ἐγγραφῆς στό κτηματολόγιο καί ἐπιτρέπεται νά συντάσσεται:

1) «*Στήν περίπτωση τῆς ὁποτεδήποτε σύστασης νέων Ἱερῶν Μητροπόλεων ἢ Ἐνοριῶν ἐκκλησιαστικά ἀκίνητα, πού ὑπάγονται πλέον στήν ἐδαφική περιφέρεια τῶν νέων Μητροπόλεων ἢ Ἐνοριῶν, περιέρχονται κατά κυριότητα σέ αὐτές ἀπό τήν σύστασή τους ὡς οἰονεῖ καθολικούς διαδόχους, χωρίς ἄλλη πράξη ἢ συμβόλαιο ἢ ἀντάλλαγμα. Ὁ Μητροπολίτης τῆς νεοπαγοῦς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ ἡ Ἐνορία ὑποχρεοῦνται σέ ἀπογραφή τῶν ἀκινήτων, πού περιέρχονται σέ αὐτές καί ἡ ἐκθεση ἀπογραφῆς πού περιγράφει τά ἀκίνητα, καθώς καί τά λοιπά ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπί τῶν ἀκινήτων, ἐγκρίνεται ἀπό τή Δ.Ι.Σ. ἢ τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο ἀντίστοιχα, περιβάλλεται τόν συμβολαιογραφικό τύπο καί μαζί μέ τήν περίληψη, πού προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Β.Δ. 533/1963 (Α' 147), καταχωρίζεται στά οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν τοῦ ἀρμόδιου ὑποθηκοφυλακείου καί ἀναλόγως πραγματοποιοῦνται καί οἱ ἀπαιτούμενες κτηματολογικές ἐγγραφές. Οἱ ἀνωτέρω ἐκθέσεις ἀπογραφῆς δέν ἀποτελοῦν μεταβιβαστικές ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων πράξεις, συντάσσονται καί καταχωρίζονται χωρίς φόρους, εἰσφορές, ἀμοιβές, δικαιώματα καί τέλη.*

2) *Τά ἀνωτέρω ἰσχύουν στήν περίπτωση συγχωνεύσεως ἢ ἀνασυστάσεως Ἱερῶν Μονῶν ἢ συστάσεως μετοχίου ἀπό διαλελυμένες ἢ ἐρημωθεῖσες Ἱερές Μονές ἢ προσαρτήσεως Ἱερῶν Ναῶν σέ νομικά πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 ἢ μετατροπῆς Ἱεροῦ Ναοῦ σέ Ἱερά Μονή, ὁπότε καί συντάσσεται ἀπό τόν ἐπιχώριο Μητροπολίτη ἐκθεση ἀπογραφῆς τῆς ἀκίνητης περιουσίας καί μεταγράφεται κατά τά ἀνωτέρω».*

Κατά τόν άνωτέρω άνέξοδο τρόπο δύνανται πλέον νά συνταχθοϋν συμβολαιογραφικές πράξεις περιγραφής τών έκκλησιαστικών κτημάτων, τά όποια στεροϋνται τίτλου στην περίπτωση Μονών και Ναών.

Έάν μάλιστα αυτό συνδυασθεί και μέ την ήδη τεθείσα από 08.08.2013 έν ισχύι διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 περ. ΙΓ' του ν. 4030/2011, πού προστέθηκε μέ την περί ΥΔΟΜ της Έκκλησίας διάταξη του άρθρου 53 του ν. 4178/2013, ή όποια επιτρέπει νά συντάσσονται μονομερώς από τόν νόμιμο εκπρόσωπο της Μητροπόλεως, της Μονής ή του Ναού συμβολαιογραφικές πράξεις κατά τόν ν. 3800/1957 ή τόν α.ν. 2200/1940 ή κατά τό άρθρο 62 του ν. 590/1977 για έκκλησιαστικά άκίνητα, τά όποια νέμονται χωρίς τίτλο από της άπελευθερώσεως τά παραπάνω νομικά πρόσωπα της Έκκλησίας, είναι άντιληπτό ότι διαμορφοϋται πλέον ένα σύνολο διατάξεων εφαρμοστέων εις διαφορετικές περιπτώσεις, τό όποιο επιτρέπει τή δημιουργία άποδεικτικών της κυριότητας συμβολαιογραφικών έγγραφων, τά όποια συντάσσονται και μεταγράφονται άτελώς και μποροϋν ούσιωδώς νά επικουρήσουν την προσπάθεια καταγραφής, προστασίας και διασώσεως της έκκλησιαστικής περιουσίας.

Όποιοδήποτε όμως θά απαιτηθεί θεωρητική και πρακτική επιμόρφωση συμβολαιογράφων και δικηγόρων και τών ύποθηκοφυλάκων της χώρας για την όρθή χρήση τών παραπάνω διατάξεων προς άποφυγή σφαλμάτων, παρανοήσεων ή καθυστερήσεων κατά την εφαρμογήν τους, οι όποίες είναι σημαντικό νά προληφθοϋν.

Δέον νά σημειωθεί ότι ήδη λόγω της επαναφοράς τους μέ τό άρθρο 53 του ν. 4178/2013 έχουν αρχίσει και χρησιμοποιοϋνται από τους συμβολαιογράφους της Έπικράτειας οι μάλλον λησμονημένες διατάξεις τών άρθρων 7 του ν. 3800/1957 και 88 του α.ν. 2200/1940 και συχνά άπευθύνονται στην Νομική Ύπηρεσία προς παροχή οδηγιών. Πρέπει συνεπώς νά ύπάρξει μία πιό μεθοδική και εύρεία ένημέρωση τών νομικών, οι όποιοι θά κληθοϋν νά εφαρμόσουν τίς παραπάνω σημαντικές για την καταγραφή της έκκλησιαστικής περιουσίας διατάξεις.

Παράγραφος 10 - Σύσταση δικαιώματος επιφανείας σέ έκκλησιαστικά άκίνητα

Μέ την παράγραφο 10 δίνονται κίνητρα για την άξιοποίηση της έκκλησιαστικής γής, επιτρέπεται δηλαδή στά έκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Έκκλησία της Έλλάδος, Μητροπόλεις, Μονές, Ένορίες) νά παραχωροϋν «δικαίωμα επιφανείας» σέ τρίτους, δηλαδή ξεχωριστή από τό άκίνητο κυριότητα επί οικοδομών, σέ όσους θέλουν νά άνεγείρουν έγκαταστάσεις σέ γήπεδά τους, μέ τό δεδομένο ότι οι φορείς της Έκκλησίας έχουν μέν άκίνητα, αλλά στεροϋνται κεφαλαίων για την άξιοποίησή τους. Τό δικαίωμα αυτό έχει ήδη θεσπισθεί μέ τόν νόμο 3986/2011 για τό Δημόσιο και όλα τά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και μέ τόν νόμο 4182/2013 για την κοινή Έταιρεία Άξιοποίησης Άκίνητης Έκκλησιαστικής Περιουσίας (πού έχει συσταθεί μεταξύ Δημοσίου και Ίεράς Αρχιεπισκοπής Άθηνών).

ι) *Νόμοι 4178/2013 και 4237/2014 - Νομιμοποίηση έκκλησιαστικών κατασκευών χωρίς παράβολο και ειδικό πρόστιμο*

Μέ τό άρθρο 16 του νόμου 4178/2013 (ΦΕΚ Α' 174/08.08.2013) δόθηκε ή δυνατότητα εξάιρεσης από την κατεδάφιση όριστικώς για όλα τά αυθαίρετα έκκλησιαστικά οικοδομήματα πριν την 31.12.1983 και για όλα τά αυθαίρετα έκκλησιαστικά οικοδομήματα μετά την 31.12.1983 για 40 χρόνια χωρίς την πληρωμή του προβλεπόμενου παραβόλου τών 500 ευρώ και χωρίς την καταβολή όποιοσδήποτε προστίμου.

Όταν θά εκδοθεί και τό επικείμενο προεδρικό διάταγμα για την λεγόμενη «ήλεκτρονική ταυτότητα κτιρίων» όλα τά δημόσια κτίρια, και τά έκκλησιαστικά, θά καταγραφοϋν σέ ήλεκτρονικό άρχείο του Ύπουργείου Περιβάλλοντος, πού θά τό διαχειρίζεται τό Τεχνικό Έπιμελητήριο Έλλάδος, και θά καταγραφεί εκεί ή ήμερομηνία άνέγερσής τους, όποτε ή εκδιδόμενη βεβαίωση από τό άρχείο αυτό για τόν χρόνο άνέγερσής τους θά άποτελεί πλήρη άπόδειξη για την εξάιρεση τους από την κατεδάφιση.

Συνεπώς, μέ τό άρθρο 16 του ν. 4178/2013 εξαιροϋνται από την κατεδάφιση όλοι οι στεροϋμενοι οικοδομικής άδείας λατρευτικοί χώροι τών θρησκευτικών Ν.Π.Δ.Δ. χωρίς την καταβολή παραβό-

λου και ειδικού προστίμου, που προβλέπει ο νόμος αυτός.

Επιπλέον με την πρόσφατη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 4237/2014 (ΦΕΚ Α' 36/12.02.2014) τροποποιήθηκε το άρθρο 16 του ν. 4178/2013 και ο νομοθέτης επέτρεψε και την νομιμοποίηση υπαρχόντων αυθαιρέτων όχι μόνον των λατρευτικών χώρων των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου της Έκκλησίας της Ελλάδος, αλλά των χώρων, που χρησιμοποιούνται ως «βοηθητικοί, συμπληρωματικοί και υποστηρικτικοί τους χώροι, ως οργανωμένα και ενιαία σύνολα, για την έξυπνη χρήση λατρευτικών και θρησκευτικών σκοπών των γνωστών θρησκειών και δογμάτων».

Συνεπώς, νομιμοποιούνται πλέον χωρίς παράβολο και πρόστιμο και χώροι, που αποτελούν προσκίσματα Ναών και Μονών, εφ' όσον έχουν όχι μόνο λατρευτική χρήση, αλλά και εν γένει θρησκευτική χρήση (χώροι κατήχησης, ένορνιακής διακονίας κ.λπ.).

ια) Νόμος 4203/2013 - Μειωμένο τιμολόγιο παροχής ρεύματος στα εκκλησιαστικά - φιλανθρωπικά Ίδρύματα

Κατά το άρθρο 17 παρ. 6 του ν. 4203/2013 (ΦΕΚ Α' 235/1.11.2013) προστέθηκε άρθρο 58Α στον ν. 4001/2011 (ΦΕΚ Α' 179/22.8.2011) έχον ως έξης:

«Άρθρο 58Α

1. Η προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας με ειδικό τιμολόγιο σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου προνοιακού χαρακτήρα, τά εκκλησιαστικά φιλανθρωπικά Ίδρύματα και τούς ειδικά πιστοποιημένους, σύμφωνα με τίς διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2646/1998, φορείς ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, οί όποιοι παρέχουν υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας, αποτελεί ύπηρεσία κοινής ωφέλειας με σκοπό την υποστήριξη των εν λόγω φορέων κοινωφελούς χαρακτήρα.

2. Η άνωτέρω ύπηρεσία παρέχεται από τό σύνολο των επιχειρήσεων που άσκούν δραστηριότητα προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας ενώ οί δαπάνες για την παροχή της επιμερίζονται για όλη την έλληνική Έπικράτεια, σε κάθε κατηγορία πελατών, περιλαμβανομένων των αυτοπαραγωγών.

3. Η μεθοδολογία επιμερισμού των δαπανών για την παροχή της ύπηρεσίας της παραγράφου 1 καθορίζεται με άπόφαση της ΡΑΕ, ή όποία δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και

κοινοποιείται στην Εύρωπαϊκή Έπιτροπή. Η μεθοδολογία αυτή επιμερίζει τίς δαπάνες βάσει συντελεστών που διαφοροποιούνται ανά κατηγορία πελατών, έτσι ώστε να προκύπτει χρέωση ανά μονάδα κατανάλωσης, ή όποία έξισορροπεί τίς οικονομικές συνέπειες μεταξύ των κατηγοριών πελατών και ταυτόχρονα προωθεί την έξοικονόμηση ενέργειας και την άποδοτική χρήση αυτής. Οί αριθμητικές τιμές των συντελεστών της άνωτέρω μεθοδολογίας, καθώς και οί μοναδιαίες χρεώσεις που επιβάλλονται στους πελάτες, άνεξάρτητα προμηθευτή, προσδιορίζονται κάθε έτος με άπόφαση της ΡΑΕ, ή όποία δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κατά τά λοιπά ισχύουν οί διατάξεις των παραγράφων 7, 8 και 9 του άρθρου 55 του ν. 4001/ 2011, καθώς και οί διατάξεις του άρθρου 56 του ν. 4001/ 2011, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει».

Ο νομοθέτης λοιπόν όρισε ως ύποχρέωση των παρόχων ηλεκτρικού ρεύματος, πλην άλλων, ειδικώς και στα εκκλησιαστικά - φιλανθρωπικά ιδρύματα προς στήριξη του έργου τους και έξουσιοδότησε σχετικώς τόν Έπυπουργό ΠΕΚΑ για την θέσπιση του μειωμένου τιμολογίου.

Πράγματι στις 23.12.2013 δημοσιεύθηκε ή Έπυργική Άπόφαση του Έφυπουργού Π.Ε.Κ.Α. ύπ' άριθ. Δ5/ΗΛ/Β/Φ.1.21/οικ.23824/23.12.2013 «Κριτήρια και διαδικασία ένταξης σε ειδικό Τιμολόγιο Έπηρεσιών Άλληλεγγύης» (ΦΕΚ Β' 3274/23.12.2013) με την όποία προβλέφθηκε μειωμένο Τιμολόγιο Έπηρεσιών Άλληλεγγύης για τά «νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου προνοιακού χαρακτήρα» και τά «έκκλησιαστικά - φιλανθρωπικά ιδρύματα». Με τό άρθρο 2 της Έπυργικής άποφάσεως οί παραπάνω δικαιούχοι έξειδικεύονται ως έξης:

Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Είται ειδικά πιστοποιημένοι, σύμφωνα με τίς διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2646/1998, φορείς ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, οί όποιοι παρέχουν ύπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας.

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Είται εκκλησιαστικά ιδρύματα τά όποια παρέχουν ύπηρεσίες κοινωνικής σίτισης μέσω διατήρησης ειδικών προς τότο χώρων (μαγειρεία, αίθουσες διάθεσης συσσιτίου).

Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου προνοιακού χαρακτήρα που έποπτεύονται από το Υπουργείο Έργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.

Επομένως στο Τιμολόγιο Υπηρεσιών Άλληλεγγύης υπάγονται:

1) *Τά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που έχουν άδεια παρόχου υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας και έχουν έγγραφει στο οικείο Μητρώο Φορέων Ιδιωτικού Τομέα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα της οικείας Περιφέρειας*

2) *και τά εκκλησιαστικά ιδρύματα των Μητροπόλεων, Ένοριών και Μονών, αλλά εκείνα τά όποια παρέχουν αποκλειστικώς ή εν μέρει υπηρεσίες σίτισης στο κοινό μέ ειδικά διαμορφωμένους χώρους.*

Τέλος σημειώνεται εδώ ότι το Υπουργείο Παιδείας δέν έκανε δεκτή τήν πρόταση τής Δ.Ι.Σ. που άφορα στήν προστασία τής εκκλησιαστικής περιουσίας. Πρόκειται για τό αίτημά μας νά μπορούν και τά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα νά αποβάλλουν τούς καταπατητές τών ακινήτων τους μέ πρωτόκολλο διοικητικής άποβολής, όπως μπορεί τό Δημόσιο, οί Ο.Τ.Α. και οί κρατικές Δ.Ε.Κ.Ο. (π.χ. ή Ο.Α.Π. Α.Ε.) και, έάν ό καταπατητής διαφωνεί και προβάλλει δικαίωμα κυριότητας, έχει τό δικαίωμα νά άσκήσει εκείνος άνακοπή κατά του πρωτοκόλλου διοικητικής άποβολής στο Ειρηνοδικείο άποδεικνύοντας τήν κυριότητά του. Άντίθετα τώρα, τά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα εύρίσκονται στή δυσμενή θέση νά πρέπει νά άσκούν άγωγές νομής ή κυριότητας κατά τών καταπατητών, νά προσπαθούν νά άποδείξουν τήν κυριότητά τους, ώστε μετά από 5-8 χρόνια νά εξασφαλίσουν μία τελεσίδικη άπόφαση για νά αποβάλλουν τόν καταπατητή. Φυσικά, οί εκκρεμότητες μέ τούς καταπατητές αποτελούν τόν μεγαλύτερο παράγοντα ασάφειας και έπομένως άπαξίωσης τής εκκλησιαστικής περιουσίας, αλλά και παράγοντα ματαίωσης τής δυνατότητας προσέλκυσης κεφαλαίων, διότι ουδείς έπενδυεί ή δανειοδοτεί για τήν άξιοποίηση εκκλησιαστικού ακινήτου εν όψει δικαστικών εκκρεμοτήτων, ούτε βεβαίως υπάρχει έπενδυτής διατεθειμένος νά άναμένει έως τήν λήξη τών πολυετών δικαστικών διαδικασιών. Είναι

δηλαδή δώρον άδωρον νά άπαγορεύεται μέν ή χρησικτησία κατά τής εκκλησιαστικής περιουσίας, αλλά νά μήν υπάρχει άποτελεσματική δυνατότητα άμεσης άποβολής του καταπατητή από εκκλησιαστικό ακίνητο, και νά πρέπει νά άκολουθηθούν πολυετείς και δαπανηρές διαδικασίες για τήν άποβολή του. Μέ τήν άπορριφθείσα ρύθμιση προτεινόταν ή επέκταση τών διατάξεων για τά πρωτόκολλα διοικητικής άποβολής και υπέρ τών νομικών προσώπων τής Έκκλησίας.

Μετά τίς έπωφελείς αυτές νομοθετικές ρυθμίσεις για τήν διοίκηση και διαχείριση τής εκκλησιαστικής περιουσίας και ειδικότερα διά τά Έκκλησιαστικά Ίδρύματα, επιβάλλεται ως δεύτερο αλλά έξ ίσου σημαντικό ή συνεχής διεκδίκηση κατά τρόπο νηφάλιο, ήρεμο και πειστικό, για τά, εκκρεμοϋντα άκόμη, λογικά και δίκαια αίτήματά μας.

Πρός τούτο είναι άναγκαία ή συγκρότηση ενός συντονιστικού όργάνου, τό όποιο θά έχει ως κύριον έργον α) τήν καταγραφή και ταυτότητα όλων τών Έκκλησιαστικών Ίδρυμάτων, ήτοι: φορέυς του Ίδρύματος, τοποθεσία, στοιχεία κανονισμού, Φ.Ε.Κ. Ίδρύσεως, είδος προσφοράς, αριθμός τροφίμων, αριθμός διακονούντων, Διεύθυνση, μέλη Διοικητικού Συμβουλίου, ει δυνατόν περιουσιακά στοιχεία, οικονομικά στοιχεία, προβλήματα που αντιμετώπιζει.

Αυτό τό όργανο δύναται κάλλιστα νά είναι και ή Συνοδική Έπιτροπή επί τής Κοινωνικής Προνοίας και Εϋποιίας, αλλά εδώ τίθεται τό ζήτημα άναδιαρθρώσεως τών Συνοδικών Έπιτροπών, εις τό όποιον σε κάθε Ίεραρχία άναφερόμαστε και τό όποιον άκόμη περιμένει τήν λύση του.

Ζητήματα προς επίλυση:

α) *Άπαλλαγή από τήν φορολόγησιν τών εισοδημάτων έξ ένοικίων.* Τούτο δέν είναι ούτε χάρισμα, ούτε προνομιακή ή ταξική μεταχείρισις. Είναι συνταγματική έπιταγή. Κατά τήν βούληση του νομοθέτη, τά Ίδρύματά μας γίνονται φορείς όρισμένων άρμοδιοτήτων, οί όποιες, αν δέν υπήρχαν τά νομικά αυτά πρόσωπα, θά ανήκαν στο Κράτος. Τέτοιες άρμοδιότητες, εν όψει τών διατάξεων τών άρθρων 16 παρ. 2, 21 παρ. 2 και 3, & 25 παρ. 1 του Συντάγματος, είναι εκείνες που άφορούν: α) στήν παροχή παιδείας, ή όποία περιλαμβάνει και τήν άνάπτυξη τής εθνικής και θρησκευτικής συνείδη-

σης και β) στην εξειδίκευση της άρχης του κοινωνικού Κράτους δικαίου, ειδικότερη εκδήλωση της οποίας είναι η φροντίδα των από ποικίλες αιτίες ένδεων και πασχόντων ανθρώπων (ΑΜΕΑ, ασθενών, απόρων, ύπερηλίκων κ.λπ.). Είναι προφανές, ότι η «ύλη» αυτή έμπίπτει στο κοινωνικό και φιλόανθρωπο έργο της Έκκλησίας. Έξ άλλου, κατά τό άρθρον 4 παρ. 5 του Συντάγματος, φορολογούνται τά χρηματικά ή άποτιμητά εις χρήμα ώφελήματα πού έπαυξάνουν τό μέγεθος ή τήν άξίαν της περιουσίας του λήπτη. Άν λοιπόν, ό,τι εισάγεται στο ταμείο ενός νομικού προσώπου, δέν διανέμεται ως μέρος ή μερίδιο κερδών στα μέλη του, όπως συμβαίνει στην περίπτωση των μετόχων άνωθυμης έταιρείας κ.λπ., αλλά διατίθεται για τήν έκπλήρωση των σκοπών δημοσίου ενδιαφέροντος, δηλ. σκοπών πού άλλως έπρεπε να έκπληρωθούν από τό «Κοινωνικό» Κράτος ή φορολόγηση του, ως εισοδήματος ή μέρους της περιουσίας του νομικού προσώπου, δύσκολα συμβιβάζεται με τη ratio των παραπάνω συνταγματικών διατάξεων και ειδικά εκείνων του άρθρου 4 παρ. 5.

Έπομένως ό φορολογικός νομοθέτης, όταν θεσπίζει «άπαλλαγές» από τήν φορολογία οικονομικών άξιων ή ώφελημάτων πού δέν έπαυξάνουν τήν προσωπική περιουσία των διοικούντων τά Ίδρύματα, δέν έπιδιαικλεύει «προνόμια», ούτε έπιφυλάσσει άνεπίτρεπτη χαριστική μεταχείριση, στα νομικά πρόσωπα της Έκκλησίας. Η φορολόγηση λοιπόν των χρηματικών πόρων πού εισάγονται στα ταμεία των Ίδρυμάτων για τήν έξυπηρέτηση των σκοπών και των αναγκών τους, συνιστά νομική και κοινωνική παραδοξότητα.

Συμπερασματικά και έν συντομία, μπορεί να λεχθεί και να τονιστεί ότι ή ζητούμενη φορολογική μεταχείριση των Ίδρυμάτων αυτών, ή άπόπως θεωρούμενη ως διακριτική, δέν άποτελεί παροχή του Κράτους εκ χαριστικής αιτίας, αλλά συμμόρφωση προς τό καθοριζόμενο από συνταγματικούς κανόνες μέτρο της φοροδοτικής ικανότητας.

α1) *Άγώνας για άπαλλαγή από τήν έξοντωτική φορολόγηση των άγροτολιβαδικών όρεινων και δασικών μη προσοδοφόρων έκκλησιαστικών έκτάσεων.*

β) Να μήν άπαγορεύεται ή διακριτική άπαίτηση του Ίδρυματος, προκειμένου να συμβάλει και ό περιθάλπόμενος, έφ' όσον δύναται, στην καλή λει-

τουργία του ή και οι συγγενείς του. Αυτό σήμερα άπαγορεύεται από τους άσφαλιστικούς όργανισμούς, έστω και άν δέν καλύπτουν όλα τά έξοδα των άσφαλισμένων τους.

γ) Να ύπογραμμισθεί ή άνάγκη άναγνωρίσεως των άποδείξεων δωρεών του Ίδρυματος, άπειρορίστως, και όχι μόνον να μήν φορολογούνται οι δωρεές, αλλά και να έκπίπτουν από τό φορολογητέο εισόδημα, και ακόμα να μήν χαρακτηρίζονται ως τεκμήριο.

Είναι φοβερό να τιμωρούνται οι δωρητές, μέ όσα οι σύγχρονες διατάξεις διαλαμβάνουν, σέ σημείο να φοβούνται οι δωρητές και να παρακαλούν να μή γίνει γνωστή στην Έφορία ή δωρεά τους.

Έξ αιτίας αυτής της τακτικής, έχασαν τά Ίδρύματα πολλά χρήματα, δημιουργείται σύγχυση στα έξοδά τους και αφήνεται να αίωρείται άμφιβολία στην χρηστή διαχείριση των εισόδων, ενώ ύπάρχει και ό φόβος καταχρήσεως ίερών χρημάτων.

Έάν μερικοί έκμεταλλεύθηκαν τό προνόμιο των δωρεών, να συλληφθούν και να τιμωρηθούν αυστηρώς, γιατί δέν είναι δίκαιο και λογικό να τιμωρούνται τά Ίδρύματα έξ αιτίας των καταχραστών.

δ) Τό άρμόδιο Ύπουργείο έχει χρέος να καθέτει, στον όρισμένο χρόνο, τίς ύποχρεώσεις του έναντι των άσφαλισμένων. Να μήν περικόπτει, όπως θέλει και όσα θέλει, και να ζητά τή συμμετοχή μας μέ ύπεύθυνη δήλωση, ότι δέν θά προσφύγουμε άργότερα στα δικαστήρια για τήν δικαίωσή μας.

Ήδη τήν έγκριση της εισαγωγής των τροφίμων, άνέλαβε ή Πρόνοια, χωρίς λόγο ιδικό μας. Στη συνέχεια όρίζει επ' άμοιβή, τρεις έταιρείες έλέγχου των οικονομικών του κάθε Ίδρυματος και προσβάλλει μέ τήν άπόφαση αυτή τά μέλη του Δ.Σ. πού άφιλοκερδώς εργάζονται και προστατεύουν τά συμφέροντα του κάθε Ίδρυματος και διαχειρίζονται μαζί μέ τόν Μητροπολίτη -Πρόεδρο, μέ ύποδειγματική διαφάνεια, τόν καρπό της άγάπης των δωρητών και των χορηγουμένων από τήν Πολιτεία πιστώσεων.

Φημολογείται ότι στο έγγύς μέλλον θά έχει λόγο στο Δ.Σ. και στην προεδρία του Ίδρυματος έπίσης και στην έν γένει ζωή των περιθάλπομένων.

Στό τέλος ή Έκκλησία μέ τήν θυσιαστική της άγάπη για κάθε έλληνα πολίτη πού έχει άνάγκη

στέγης, τροφής και περιθάλψεως, με την άφιλοκερδή και άνιδιοτελή προσφορά της και τά τίμια μέλη της που έθελοντικά προσφέρουν υπηρεσίες στον τομέα της φιλανθρωπίας θά παραμερισθῆ και ἡ προσφορά της θά ἀποδυναμωθῆ.

Ἡ Ἐκκλησία που «ἐβάστασε τόν καύσωνα τῆς ἡμέρας», προκειμένου νά οἰκοδομήσει τά ἀξιοζήλευτα κτίρια καί ὅ,τι ἄλλο συνετέλεσε μέχρι σήμερα στήν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀδελφῶν μας ἡλικιωμένων, τῶν ἀτόμων μέ ειδικές ἀνάγκες καί τῆς νεολαίας μας, θά περιθωριοποιηθῆ ἐπί ζημιά τοῦ λαοῦ της.

ε) Νά ἐγγράφονται κονδύλια στους προϋπολογισμούς Δήμων ἢ καί ἄλλων Συλλογικῶν φορέων, ἀνάλογα μέ τά ἔσοδα τοῦ φορέως ἢ τίς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος τοῦ τόπου.

Εἶναι λυπηρό νά ἀναγράφεται κονδύλι σέ Δῆμο 50.000,00€ γιά τήν περίθαλψη τῶν ἀδέσποτων σκύλων καί νά μήν ἐγκρίνεται κονδύλι γιά τήν περίθαλψη τῶν ἀναξιοπαθόντων ἀνθρώπων. Ἄν κατάφεραν νά νομιμοποιήσουν τίς ἀπαιτήσεις τους οἱ φιλοζωικές ὀργανώσεις, καί νά μήν ἔχει ὁ δικός μας λόγος δύναμη καί κῦρος, εἶναι ἕνα ζήτημα που ἄπτεται βαθύτερων ἠθικῶν κριτηρίων τῆς κοινωνίας μας.

Θεμελιώδεις προϋποθέσεις γιά τήν ἀξιοποίηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας

I. α. Συνεργασία μέ τήν Πολιτεία στό θέμα αὐτό μέ εἰλικρίνεια, τιμιότητα, συνέπεια, καί δεσμευτικές ἐγγυήσεις τῆς Πολιτείας διά τήν ἐκπλήρωση ἀμοιβαίως τῶν ὅρων τῶν μεταξὺ μας συμφωνιῶν.

β. Οἱ ἀσύμβατες καί ἀδιαφανεῖς πρακτικές πρέπει νά εἶναι ἔξω καί μακριά ἀπό τίς ἀναζητήσεις ἀξιοποίησης τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

γ. Ὅλα πρέπει νά γίνονται μέ τήν ἐφαρμογή τῆς κείμενης νομοθεσίας, δημόσια, σύννομα, καθαρά καί ἔντιμα, μέ προσοχή καί εὐαισθησία γιά τό περιβάλλον, καί τίς κάθε φορά ἀπαιτούμενες ἀδειοδοτήσεις παρά τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

δ. Δέν πρέπει νά ξαναπαγιδευτοῦμε σίς διαπραγματεύσεις τοῦ τύπου τί θά δώσει ἡ Ἐκκλησία καί τί θά πάρει τό Κράτος, ἀλλά πῶς θά μπορούσε νά ἀξιοποιηθῆ αὐτό τό νεκρό κεφάλαιο πρὸς ὄφελος τοῦ Λαοῦ, τόν ὅποιον καί οἱ δύο διακονοῦν.

ε. Διαρκῆς καί συστηματικός ἀγώνας διαφωτίσεως, ἐνημερώσεως γιά τό Κοινωνικόν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς πρόληψιν τῶν καλόπιστων ἀρνητικῶν σχολίων καί ἀντιδράσεων, διά τά κακόπιστα δέν ὑπάρχει θεραπεία.

II. Χρήσιμο ἐργαλεῖο στά χέρια μας, θά ἦταν νά γνωρίζαμε τήν τεράστια περιουσία, τήν ὁποία ἄρπαξε, κατά καιρούς, ἡ Πολιτεία, πόσοι καί ποιοὶ πήραν τά κτήματα, ἄν ἦσαν γεωργοὶ καί ἀκτήμονες. Διά ὅλα αὐτά, ὑπάρχουν ἀκριβῆ καί πλήρη στοιχεῖα καλόν θά ἦτο νά τά μάθουμε. Πρὸς τοῦτο προτείνω, ἀντί ἡ Ἱερά Σύνοδος νά δίδει ὑποτροφίες σέ ὀρθοπαιδικούς καί ἄλλες ἀπίθανες ειδικότητες, νά δώσει, εἰ δυνατόν καί τώρα, δύο ὑποτροφίες σέ δύο νέους ἐπιστήμονες, οἰκονομολόγους κ.λπ. μέ ἀντικείμενο αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἔρευνα. Γιά νά μάθουμε, τέλος πάντων, σέ ποιῶν τά χέρια εἶναι καί ποιοὶ τῶν αὐτῶν τήν περιουσία.

III. Νά γίνει συντόμως τό Ἐκκλησιαστικόν Κτηματολόγιον καί ἡ Ἀπογραφή τῶν Περιουσιῶν ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων. Στήν Ε.Κ.Υ.Ο. γίνεται ἐργώδης προσπάθεια μέ καλά μέχρι τώρα ἀποτελέσματα. Δυστυχῶς τό προσωπικό τῆς Δ/σης αὐτῆς δέν ἐπαρκεῖ. Καί ἡ διαδικασία εἶναι χρονοβόρος καί περίπλοκη. Θά προσθέσω ἐδῶ καί δύο καίριες ἐπισημάνσεις τοῦ Μακαριστοῦ Κοζάνης Κυροῦ Διονυσίου: «*Δυστυχῶς καί οἱ πολιτικοί, ἀλλά καί οἱ ἐκκλησιαστικοί, ἐνάμισον καί παραπάνω αἰῶνα (σήμερα δύο αἰῶνες), κινούμεστε θά λέγαμε, μέσα σ' ἕνα φαῦλο κύκλο, χωρὶς τήν τόλμη καί τή δύναμη νά λύσουμε ἕνα πρόβλημα, γιά τό καλό καί τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Πολιτείας*» (Μνήσθητι Κύριε τῆς Ἐκκλησίας σου, σελ. 61-62). Καί μέ τή διαπίστωση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας: «*Τά ἐγκληματικά λάθη τοῦ παρελθόντος, οἱ ἀστοχίες, ἡ ἀσυνέπεια καί ἡ ἰδιοτέλεια στήν πορεία δύο αἰῶνων που πέρασαν δέν πρέπει νά ἐπαναληφθοῦν ἀλλά νά γίνουν μάθημα*». (Εἰσήγησις «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» 2009 σελ. 709).

Τῆς νομίμου καί ἐπωφελοῦς ἀξιοποίησεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, προηγεῖται ἡ διεκδικησις καί κατοχύρωσις ἐπ' αὐτῶν ἐμπραγματῶν δικαιωμάτων νομῆς καί κατοχῆς, ἐξασφάλιση τίτλων ἰσχυρῶν καί ἀναμφισβήτητων, ἀφοῦ προη-

γουμένως γίνει ή αποτύπωση και φωτογράφιση και ψηφιοποίηση υπό της προτεινομένης Έπιτροπής.

Δι' όλα τά παραπάνω χρειάζεται –εκ πείρας όμιλῶ–:

1. Βούληση ίσχυρά. Θωράκιση μέ καρτερία, ύπομονή, άνοχή και άντοχή εις τάς ύβρεις, προφορικός και ήλεκτρονικός και εις τά κατευθυνόμενα δημοσιεύματα.

2. Ίσχυρή ομάδα εμπιστων επιστημόνων ει δυνατόν έθελοντών Δικηγόρων, Μηχανικών, Τοπογράφων, Δασολόγων, εμπείρων τής άγοράς κ.τ.λ.

3. Μετεγγραφή τίτλων κατά τά όσα διαλαμβάνονται άνωτέρω.

4. Δικαστικοί άγῶνες μέ καταπατητές, μή αποκλειόμενου του συμβιβασμού.

5. Έρευνα άγοράς, μακροχρόνιες μισθώσεις, Α.Π.Ε. (Άνανεώσιμες Πηγές Ένέργειας)

6. Πόλεμο μέ τό «θηρίο τής άποκάλυψης» τίς κρατικές ύπηρεσίες και τούς μικρόνοες και έχθρικούς πρός κάθε εκκλησιαστικό θέμα διακειμένους ύπαλλήλους παντός βαθμού, είτε έξ ιδεολογίας, είτε εκ παραπληροφορήσεως, είτε έξ άγνοίας, ήθελμένης ή άθελήτου.

Πρέπει έδῶ νά σημειώσωμε ότι αυτά τά τέσσερα τελευταία χρόνια έγιναν αρκετές νομοθετικές ρυθμίσεις πού μάς λύνουν τά χέρια (γιά εκποίηση, γιά μεταγραφή και άπόκτηση τίτλων, γιά μακροχρόνια μίσθωση γιά σύσταση εταιρειών, πολεοδομική ώριμανση, βιώσιμη επενδυτική ταυτότητα, άλλαγή χρήσης γής κ.λπ.) Αισθάνομαι τήν άνάγκη –χωρίς ίχνος κολακείας– νά ευχαριστήσω τόν Μακαριώτατο, γιά τόν νηφάλιο χαρακτήρα Του, τήν άκριβή στοχοθεσία και τή μεθοδικότητά Του. Αυτή ή φιλοσοφία και στάση ζωής έχει φέρει άγαθά άποτελέσματα και πάνω άπ' όλα μιά γενικότερη άποδοχή τής ταπεινής παρουσίας Του, εκτός βέβαια άπό κάποιους φονταμενταλιστές και παντογνώστες του εκκλησιαστικού χώρου. Όσαύτως τά εκκλησιαστικά μέλη τής Έπιτροπής Έκκλησίας και Κράτους και του νομικού συμβούλου κ. Παπαγεωργίου, ίσως και άλλων συνεργατών τούς όποιους έγώ δέν γνωρίζω. Όλοι αυτοί νομίζω δικαιούνται τάς ευχαριστίας και τά συγχαρητήρια μας.

Νομίζω ότι σιγά-σιγά δημιουργείται ένα θετικό γιά τήν Έκκλησία κλίμα και νομοθετικό πλαίσιο,

πού καταλλήλως αξιοποιούμενα είναι δυνατόν νά βοηθήσουν στίς κρίσιμες ώρες πού περνάει σήμερα ή Πατρίδα μας, αλλά και αύριον. Μή μάς διαφεύγει ό έφημεριακός κλήρος.

Έπίλογος

Τό θέμα τής εκκλησιαστικής περιουσίας και ή αξιοποίηση αυτής, προκειμένου νά ενισχυθεί τό κοινωνικό έργο τής Έκκλησίας, δέν είναι ούτε άγνωστον ούτε νέον.

Άπό τό 1833 μέχρι σήμεραν άσχολήθηκαν εκτενώς, πλήν άλυσιτελώς, Σύνοδοι επί Συνόδων, Διαρκείς ή Ίεραρχίας, έπιτροπές πολυπρόσωπες έξ Αρχιερέων περιουσιών, διακεκριμένων Κανονολόγων και Νομομαθών, συνήλθον επί ήμέρες, μήνες, έτη, ύπάρχει ύλικόν, όγκωδέστατον γιά επιστημονική διατριβή.

Και παρ' όλα αυτά τό συζητούμε και πάλιν, βεβαίως κάτω άπό άλλες προϋποθέσεις και πίο ευχάριστες προοπτικές, αλλά και μέσα σέ ένα ζοφερό παγκόσμιο κλίμα οικονομικής δυσπραγίας και μέ τό φόβο επικειμένης χρεωκοπίας.

Η προσπάθεια δέν πρέπει νά σταματήσει. Προτείνω τήν μετατροπή τής Συνοδικής Έπιτροπής Οικονομικών –όταν ήμουν μέλος συνήλθε μόνο μία φορά– σέ Συνοδική Έπιτροπή Έκκλησιαστικής Περιουσίας και Οικονομικών μέ διευρυμένη σύνθεση.

Υπό τήν Προεδρίαν του Μακαριωπάτου και μέ τήν συμμετοχή θεσμικών εκπροσώπων των ύπηρεσιών τής Έκκλησίας, και επιστημόνων όλων των σχετικών ειδικοτήτων, ή όποία, επί μονίμου βάσεως, θά έχει αυτό τό αντικείμενο Έκκλησιαστική Περιουσία - Καταγραφή - Έξασφάλιση νομίμων Τίτλων - Κτηματολόγιον - Άξιοποίηση, και ή όποία ένίστε θά συσκέπτεται και μετά τής Δ. Έπιτροπής τής Ε.Κ.Υ.Ο. διά τήν λήψιν τελικών και όριστικών αποφάσεων επί συγκεκριμένων θεμάτων και προτάσεων.

Η οικονομική βάση εξασφαλίζει στήν Έκκλησία τή λειτουργία της, τό προνοιακό ιεραποστολικό έργο της, τίς ύποδομές και τίς κοινωνικές της πρωτοβουλίες.

Οί γραφειοκρατικές άγκυλώσεις, άπό τίς όποιες χαρακτηρίζεται ή Κρατική και Έκκλησιαστική Διοίκηση, δέν πρέπει νά σταθοϋν έμπόδιο στήν επείγουσα προσπάθειά μας νά εξασφαλίσουμε

στην Ἐκκλησία τὴν ὀρθολογιστικότερη ἀξιοποίηση τῆς παρουσίας μας ἢ ὁποία ἀπέμεινε.

Μέ τὴν ἀξιοποίηση συνδέεται ἄρρηκτα καὶ ἡ διαχείριση. Δυστυχῶς στὴν μεταπρωτικὴ ἐποχὴ μας, οἱ παραδοσιακὲς πνευματικὲς ἀξίες τοῦ Εὐαγγελίου ἔχουν παύσει νὰ θεωροῦνται αὐτονόητες. Παλαιότερον ἐξετιμᾶτο ἡ ὀλιγάρκεια, ἡ ἐγκράτεια ἢ σωφροσύνη, ἡ ἀποφυγὴ τῆς ὑπερβολῆς, τῆς ἐπιδείξεως.

Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει, ὡς Μητέρα ὄλων, νὰ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ περιθάλλει τὰ παιδιά Της σὴν δύσκολα τῆς ζωῆς, μὲ γενναῖο τρόπο καὶ καθοριστικὴ συμβολή!

Δέν θὰ λύσουμε ὅλα τὰ κοινωνικά προβλήματα. Δέν θὰ ἐξαλείψουμε τίς ἀνάγκες τῆς κοινωνίας, δέν ὑπάρχουμε γι' αὐτό, ἀφοῦ πολὺ περισσότερο δέν μπορούμε νὰ πείσουμε ὅλους γιὰ τὴν ἀγιότητα. Δέν ἐπαρκοῦμε γιὰ ὅλα αὐτά. Πρέπει ὅμως νὰ εἴμαστε παρόντες. Ἐνεργά παρόντες σὲ μερικὰ ζητήματα, καθοριστικὰ παρόντες.

Εἴμαστε Ἐκκλησία, ὅταν διακονοῦμε τὸ μυστήριο τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στὸν Κόσμο. Ὅταν μπορούμε νὰ Τὸν ἀναγνωρίζουμε στὴν ἐτερότητα τοῦ ἀδελφοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπάρχει ὡς «ἐλάχι-

στος» ἀνάμεσά μας. Ὅταν ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἀνάμεσά μας γίνεται ἡ κρίση τῆς κρίσης μας!

Ἡ παρουσία μένοντας στὴν Ἐκκλησία καὶ ἀξιοποιούμενη ὑπ' αὐτῆς τότε εἶναι «λαϊκή», ἀνήκει στὸν Λαό, ἐνέχει μέσα τῆς τὴν κοινωνικὴ διάσταση καὶ γίνεται δημόσιο ἀγαθὸ γιὰ τίς ἀνάγκες τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κάποιοι περιμένουν καὶ προτείνουν τὸν «χωρισμὸ» Ἐκκλησίας - Πολιτείας γιὰ νὰ ἀρπάξουν «νομίμως» τὴν παρουσία στοῦ πνεῦμα τῶν Βαυαρῶν. Ξεχνοῦν ὅμως, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα ἄρθρον 17 προστατεύεται ἡ ἰδιοκτησία. Ὁ χωρισμὸς θὰ εἶναι μόνιμος πονοκέφαλος γιὰ τὴν Πολιτεία. Ἡ διοικητικὴ αὐτοτέλεια καὶ ἡ ρύθμιση τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ὑπάρχει (ν. 590/1977 Κ.Χ.Ε.Ε.).

Ὁ «χωρισμὸς» ὡς ἀποσύνδεση τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ ἔθνους –αὐτό στὴν οὐσία θέλουν– θὰ εἶναι ἀδύνατος, διότι δέν θὰ λείπει ποτέ ἡ «μαγιά τοῦ Μακρυγιάννη» καὶ ὁ Κυριακὸς λόγος «καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἶμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν» (Ματθ. 28,20). Ἄρα ματαιοπονοῦν.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Βιογραφικόν Σημείωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεωργίου (Χρυσοστόμου)

(27.2.2014)

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ. Γεώργιος γεννήθηκε στή Θεσσαλονίκη τό 1964. Πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς (1986) καί τῆς Φιλοσοφικῆς (1990) Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Α.Π.Θ. Διπλωματοῦχος Θεολογίας - ΜrTh (1989, ειδικότητα: λειτουργική) στό Α.Π.Θ. Διδάκτωρ Φιλολογίας - PhD (1994, ειδικότητα: βυζαντινή φιλολογία) στό Α.Π.Θ. Παρακολούθησε εὐρύτερες σπουδές στή Γαλλία (Besançon - Παρίσι: 1984, 1988) καί στήν Ἰταλία (Perugia - Ρώμη: 1989, 1990).

Καθηγητής τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης (1995-2007) καί τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης, στίς βαθμίδες τοῦ Ἀναπληρωτῆ Καθηγητῆ (2008-2012) καί τοῦ Τακτικοῦ Καθηγητῆ (2012-σήμερα), μέ γνωστικό ἀντικείμενο «Λειτουργική».

Ἐπισκέπτης καθηγητής στή Θεολογική Σχολή τοῦ Ὁρθόδοξου Πανεπιστημίου στή Ρεπουμπλικανική Δημοκρατία τοῦ Κονγκό - R.D.C (2010) καί στή Θεολογική Ἀκαδημία Κιέβου (2011, 2013).

Συνέγραψε 6 βιβλία καί 50 ἐπιστημονικά ἄρθρα σέ ἑλληνικά καί ξένα περιοδικά, ἐπιμελήθηκε πολλές ἐπιστημονικές ἐκδόσεις. Διοργάνωσε τριάντα ἐπιστημονικά συνέδρια καί ἡμερίδες καί ἔλαβε μέρος ὡς εισηγητής σέ πολλά ἐπιστημονικά συνέδρια καί ἐπιμορφωτικά σεμινάρια.

Χειροτονήθηκε διάκονος (1989) καί πρεσβύτερος (1990) στή Θεσσαλονίκη. Διάκονος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης (1989-1990). Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων Θεσσαλονίκης (1990-1994) καί τοῦ ὁμώνυμου Ναοῦ τῆς Βέροιας (1995-σήμερα).

Κατά καιρούς κατεῖχε διάφορες ἐπιτελικές θέσεις στήν ἐκκλησιαστική διοίκηση στή Θεσσαλονίκη καί στή Βέροια. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας (1995-σήμερα).

Μέλος ἐκκλησιαστικῶν καί ἀκαδημαϊκῶν ἀποστολῶν στήν Ἑλλάδα καί στό Ἐξωτερικό.

Ὄμιλεῖ ἀγγλικά, γαλλικά, ἰταλικά καί ρωσικά.

Ὀνομαστική ἑορτή: 3 Νοεμβρίου (Ἀνακομιδή λειψάνων Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 251/2013
Περί τροποποιήσεως διατάξεων του υπ' αριθμ. 5/1978 Κανονισμού
της Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων»
(Φ.Ε.Κ. Α' 48/1978)

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα υπ' ὄψει:

1. τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παρ. 4, 3, 7 παρ. 1, 9, 42 καὶ 47 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146),
2. τὸ ἀρθρον 103 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ Συντάγματος,
3. τὰς διατάξεις τοῦ υπ' αριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (Φ.Ε.Κ. Α' 48),
4. τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3528/2007 (ΦΕΚ Α' 27),
5. τὴν γενομένην δεκτὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δι.Μ.Η.Δ. γνωμοδότησιν τοῦ ΝΣΚ (ΣΤ' Τμ) 131/2012
6. τὴν ἀπὸ 3.9.2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ψηφίζουσα τὸν υπ' αριθμ. 251/2013 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός 251/2013

«Περί τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ
υπ' αριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν
Ὑπαλλήλων» (Φ.Ε.Κ. Α' 48/1978)»

Ἄρθρον 1

1. Εἰς τὸν υπ' αριθμ. 5/1978 Κανονισμόν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀρθρον 67 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Τμῆμα Δ
Μετάταξις
Ἄρθρον 67

1. Ἐπιτρέπεται μετὰταξις ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ἔκ τινος ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου εἰς κενὴν θέσιν ὁμοίου ἢ διαφορητικοῦ κλάδου ἐτέρου ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου. Ἡ μετὰταξις ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἔχει τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα διὰ τὴν κατάληψιν τῆς εἰς ἣν μετὰτάσσεται θέσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ προϊσταμένη του

ἀρχὴ κρίνῃ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ διαταραχθῇ οὐσιωδῶς ἡ λειτουργία τοῦ ἐξ οὗ ἡ μετὰταξις νομικοῦ προσώπου. Δὲν ἐπιτρέπεται μετὰταξις ὑπαλλήλου πρὸ συμπληρώσεως δύο (2) ἐτῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του.

2. Ἡ μετὰταξις μετὰξὺ ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου καὶ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ἀμφοτέρων τῶν νομικῶν προσώπων καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν περιπτώσει ἀρνητικῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἢ διαφωνίας τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον προσφυγὴ ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἐνώπιον τῆς Δ.Ι.Σ. ἀποφαινομένης μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου (Α.Υ.Σ.Ε.).

3.α. Ἐπιτρέπεται ἡ μετὰταξις ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς ὀργανικὰς θέσεις ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. ἢ κρατικῶν ἢ δημοτικῶν Ν.Π.Ι.Δ. καὶ ἀντιστρόφως.

β. Εἰς τὴν διαδικασίαν ἐκουσίων μετὰτάξεων, ἡ ὁποία προκηρύσσεται ἐκ μέρους φορέων τοῦ Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ Ο.Τ.Α. ἢ κρατικῶν ἢ δημοτικῶν Ν.Π.Ι.Δ. κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 58 τοῦ ν. 3979/2011 (Α' 138) ἢ 71 τοῦ ν. 3528/2007 (Α' 26), ὅπως ἐκάστοτε ἰσχύουν, ἢ κατὰ τὰς λοιπὰς ἐκάστοτε κείμενας διατάξεις τῆς νομοθεσίας περὶ ὑπαλλήλων τῶν φορέων τῆς Γενικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Δημοσίου Τομέως ἐπιτρέπεται νὰ συμμετέχῃ ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου Ν.Π.Δ.Δ. καὶ τὸ προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κώδικος. Ὅπου κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις περὶ τῆς διαδικασίας μετὰτάξεως εἰς τοὺς ἀνωτέρω φορεῖς ἀναφέρεται ὡς ἀρμόδιον πρὸς γνωμοδότησιν ὑπηρεσιακόν συμβούλιον τοῦ φορέως προελεύσεως, νοεῖται διὰ τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὸν παρόντα Κώδικα προσωπικόν τὸ ἀντίστοιχον Ὑπηρεσιακόν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τῆς τυχόν ἀρνητικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὁποίου χωρεῖ ἡ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένη προσφυγὴ. Διὰ τὴν μετὰταξιν εἰς τοὺς ἀνωτέρω φορεῖς ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου ἀπαιτεῖται ἡ σύμφωνος γνώμη τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, ἀκόμη καὶ ἐάν δὲν μνημονεύεται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις.

γ. Ἡ ἀναγκαστική μεταφορά ἢ μετὰταξις ὑπαλλήλου φορέων τῆς Γενικῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ Δημοσίου Τομέως ἐπιτρέπεται καί πρὸς ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου κατὰ τὴν προβλεπομένη διαδικασίαν διὰ τῆ ἀναγκαστικὴν μεταφορὰν ἢ μετὰταξιν τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς φορεῖς τῆς Γενικῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ Δημοσίου Τομέως, ἐφ' ὅσον προηγουμένως ὁ φορεὺς ὑποδοχῆς ἔχει ὑποβάλλει σχετικὸν αἴτημα διὰ τὴν μεταφορὰν ἢ μετὰταξιν τοῦ ὑπαλλήλου.

δ. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ μετατασσομένου ὑπαλλήλου εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον, ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται, ἠογίζεται διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὡς ὑπηρεσία διανυθεῖσα εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν νομικὸν πρόσωπον, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος διορίζεται.

ε. Εἰς περίπτωσιν μεταφορᾶς θέσεως ἢ μετατάξεως ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ Δημόσιον, κρατικὸν Ν.Π.Δ.Δ., καί Ο.Τ.Α. ἢ κρατικὸν ἢ δημοτικὸν Ν.Π.Ι.Δ. καί ἀντιστρόφως, τὴν ἀπόφασιν μεταφορᾶς ἢ μετατάξεως συνυπογράφει ὁ Πρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ μετὰταξις ὑπαλλήλου μεταξύ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων καί ἡ μετὰταξις ἢ μεταφορὰ ἀπὸ ἢ πρὸς τοὺς φορεῖς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀκόμη καί χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κενὴ ὀργανικὴ θέση εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, τὸν κλᾶδον ἢ τὸν φορέα εἰς τὸν ὁποῖον μεταφέρεται ἢ μετατάσσεται ὁ ὑπάλληλος, μέ ταυτόχρονον μεταφορὰν τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατέχει, ἢ διὰ συστάσεως μέ τὴν πρᾶξιν μετατάξεως προσωποπαγοῦς θέσεως κλᾶδου ἢ ἐιδικότητος ἀντιστοίχου πρὸς τὸν βασικὸν τίτλον σπουδῶν τοῦ ὑπαλλήλου, ἰδίας ἢ ἀνωτέρας κατηγορίας, ἐκείνης τὴν ὁποίαν κατεῖχε ὁ ὑπάλληλος εἰς τὸν φορέα προελεύσεως.

5. Ἡ παρὰ τῷ ἐξ οὗ ἢ μετὰταξις ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων διανυθεῖσα ὑπηρεσία ἠογίζεται διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὡς ὑπηρεσία διανυθεῖσα παρὰ τῷ εἰς ὃ ἢ μετὰταξις ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων.

7. Ὑπάλληλος τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου μὴ ἐκκλησιαστικοῦ ἢ Ο.Τ.Α. ἢ κρατικοῦ ἢ δημοτικοῦ Ν.Π.Ι.Δ. δύναται νὰ μεταταχθῇ εἰς ὀργανικὴν θέσιν ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, ἐφ' ὅσον κέκτηται τὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως ταύτης τυπικά καί οὐσιαστικά προσόντα. Ἡ μετὰταξις γίνεται κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου διὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους, συναινέσεως τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ τοῦ φορέως προελεύσεως, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τῆς τυχόν ἀρνητικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου χωρεῖ ἡ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δ.Ι.Σ.. Ἡ Ὑπηρεσία τοῦ ἐν λόγῳ ὑπαλλήλου εἰς τὸν φορέα, ἐκ τοῦ ὁποίου προέρ-

χεται ἠογίζεται διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὡς ὑπηρεσία διανυθεῖσα εἰς τὸν φορέα ὑποδοχῆς.

8. Μετὰταξις εἰς κενὴν θέσιν ἐτέρου κλᾶδου τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἐπιτρέπεται τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπαλλήλου ἢ καί ἄνευ αἰτήσεως του διὰ ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσιακᾶς ἀνάγκας μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου καί ἐφ' ὅσον δὲν δημιουργεῖται ἀνωμαλία εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ μετὰταξις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου ἢ τῆς περὶ μετατάξεως ἀποφάσεως χωρεῖ ἡ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένη προσφυγὴ τοῦ ὑπαλλήλου ἐνώπιον τῆς Δ.Ι.Σ..

9. Ἐπιτρέπεται, κατόπιν αἰτήσεως, ἡ ἀμοιβαία μετὰταξις ὑπαλλήλων ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων μεταξύ τῶν ἢ μεταξύ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων καί ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, τῶν κρατικῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ο.Τ.Α. ἢ κρατικῶν ἢ δημοτικῶν Ν.Π.Ι.Δ., ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καί νὰ κατέχουν τὰ τυπικά προσόντα τοῦ κλᾶδου, εἰς τὸν ὁποῖον μετατάσσονται. Ἡ ἀνωτέρω μετὰταξις γίνεται κατόπιν γνώμης τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

10. Διὰ τοὺς εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον μετατασσομένους κληρικούς ὑπαλλήλους ἢ μετὰταξις τούτων ἐνεργεῖται τῇ συγκαταθέσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καί ἀποφάσει τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ι.Σ..

11. Μετὰταξις ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου εἰς κενὴν θέσιν κλᾶδου ἀνωτέρας κατηγορίας τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπιτρέπεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου καί συμφώνου γνώμης τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου. Ὁ μετατασσομένος ὀφείλει νὰ κατέχῃ τὸν τίτλον σπουδῶν, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ὀργανικὴν θέσιν τοῦ κλᾶδου, πρὸς τὸν ὁποῖον μετατάσσεται. Ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον διὰ πρόσληψιν ἢ διορισμὸν εἰς ἀνωτέραν κατηγορίαν τίτλον σπουδῶν κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως διορισμοῦ του ἢ τὸν ἀπέκτησεν κατόπιν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταταχθῇ εἰς θέσιν κλᾶδου ἀνωτέρας κατηγορίας πρὸ συμπληρώσεως ὀκταετίας ἀπὸ τῆς προσλήψεως ἢ τοῦ διορισμοῦ του. Ἡ μετὰταξις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τῆς ἀρνητικῆς γνωμοδοτήσεως ἢ τῆς περὶ μετατάξεως ἀποφάσεως χωρεῖ ἡ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένη προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δ.Ι.Σ..

12. Ὁ ὑπάλληλος μετατάσσεται μέ τὸν βαθμὸν, τὸ ὁποῖον κατέχει. Ἐὰν ὁ εἰσαγωγικὸς βαθμὸς τοῦ κλᾶδου στὸν ὁποῖο μετατάσσεται εἶναι ἀνώτερος τοῦ βαθμοῦ,

τόν όποϊον κατέχει, μετατάσσεται μέ τόν είσαγωγικό αυτό βαθμό. Ό χρόνος ύπηρεσίας πού έχει διανυθει είς τόν βαθμόν, μέ τόν όποϊον ό υπάλληλος μετατάσσεται, θεωρείται ότι έχει διανυθει είς τόν βαθμόν τής θέσεως, πρός τήν όποϊαν μετατάσσεται, έφ' όσον έχει διανυθει μέ τόν τίτλον σπουδών, ό όποϊός άπαιτείται διά τόν κλάδον τούτον.

13. Είς περίπτωση πού υπάρχουν περισσότεροι ύποψήφιοι πρός μετάταξιν, προηγούνται αυτοί, οί όποϊοι κατέχουν τόν προβλεπόμενον τίτλο σπουδών καί άκολουθούν οί ύποψήφιοι πού κατέχουν τίτλον σπουδών, ό όποϊός προβλέπεται ώς έπικουρικόν προσόν διορισμού.»

2. Έκκρεμείς κατά τήν έναρξιν ισχύος του παρόντος Κανονισμού αίτήσεις μετατάξεως εκκλησιαστικών υπάλληλων άξιολογούνται καί διεκπεραιούνται από τά άρμόδια κατά τόν νόμο όργανα από του σημείου, κατά τό όποϊον καταλαμβάνονται αι εκκρεμείς διαδικασίαι κατά τήν έναρξιν ισχύος του παρόντος Κανονισμού, άνευ έξ άρχής επαναλήψεως τής διαδικασίας.

~ Άρθρον 2

Ή διάταξις του άρθρου 48 του Κανονισμού 5/1978 αντικαθίσταται ώς έξής:

«1. Έπιτρέπεται ή χορήγησις είς τόν εκκλησιαστικόν υπάλληλον, κατόπιν αίτήσεώς του, άδείας άνευ άποδοχών εκ μέρους τής προϊσταμένης άρχής του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, έφ' όσον αι άνάγκαι τής ύπηρεσίας τό έπιτρέπουν. Ή έν λόγω άδεια δέν δύναται νά υπερβεί τό έξάμηνον έντός του αυτού ήμερολογιακού έτους.

2. Είς τούς εκκλησιαστικούς υπάλληλους έπιτρέπεται ή χορήγησις εκ μέρους τής προϊσταμένης άρχής του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου άδείας άνευ άποδοχών συνολικής διάρκειας έως πέντε (5) έτών διά σοβαρούς ιδιωτικούς λόγους ή διά λόγους εκπαιδεύσεως ή μετεκπαιδεύσεως.

3. Εκκλησιαστικός υπάλληλος, του όποϊου σύζυγος ύπηρετεί είς τό έξωτερικόν είς ύπηρεσίαν του Δημοσίου,

νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή φορέα του Δημοσίου τομέως ή είς ύπηρεσίαν ή φορέα τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως ή είς διεθνή όργανισμόν, είς τόν όποϊο μετέχει καί ή Έλλάς, δικαιούται νά λάβη άδεια άνευ άποδοχών εκ μέρους τής προϊσταμένης άρχής του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου μέχρι έξι (6) έτη συνεχώς ή καί τμηματικώς, έφ' όσον έχει συμπληρώσει διετή πραγματικήν ύπηρεσίαν.

4. Είς τόν εκκλησιαστικόν υπάλληλον, ό όποϊός άποδέχεται θέσιν είς τήν Ευρωπαϊκήν Ένωσιν ή είς διεθνή όργανισμόν, είς τόν όποϊον μετέχει ή Έλλάς, χορηγείται εκ μέρους τής προϊσταμένης άρχής του οικείου εκκλησιαστικού νομικού προσώπου καί μετά σύμφωνον γνώμην του οικείου ύπηρεσιακού συμβουλίου άδεια άνευ άποδοχών έως πέντε (5) έτη, ή όποία δύναται νά παραταθί υπό τήν αυτήν διαδικασίαν διά μίαν άκόμα πενταετίαν. Έάν ό υπάλληλος δέν εμφανισθί νά αναλάβη καθήκοντα έντός δύο (2) μηνών από τής λήξεως τής άδειας, θεωρείται ότι παρητήθη αυτοδικαίως από τής ύπηρεσίας. Ό χρόνος τής άδείας άνευ άποδοχών άποτελεί χρόνον πραγματικής ύπηρεσίας. Κατά τήν διάρκειαν τής άδείας τής παραγράφου αυτής ό υπάλληλος ύποχρεούται νά καταβάλη τάς νομίμους κρατήσεις διά κύριαν καί έπικουρικήν ασφάλισιν καί είς τά ταμεία προνοίας, αι όποϊαι άντιστοιχούν είς τό βαθμόν ή τόν μισθόν τής ύπηρεσίας, είς τήν όποϊαν άνήκει όργανικώς».

~ Άρθρον 3

Έκ τών διατάξεων του παρόντος δέν προκαλείται δαπάνη είς βάρος του προϋπολογισμού τής Έκκλησίας τής Έλλάδος. Ό παρών Κανονισμός άρχίζει νά ισχύη από τής δημοσιεύσεώς του διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως. Ό Κανονισμός δημοσιεύεται καί διά του έπισήμου Δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άθηναι, 4 Σεπτεμβρίου 2013

† Ό Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Άρχιγραμματεός
Ό Διαυθείας Γαβριήλ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 252/2013
Τροποποιήσις καί Κωδικοποιήσις τῆς υπ' αριθμ. 50/1973 (ΦΕΚ Α' 296)
Κανονιστικῆς Διατάξεως «Περί διοικήσεως καί διαχειρίσεως
τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Μαρκέλλης Βολισσοῦ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν»

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα υπ' ὄψει:

1. τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4, περίπτ. ε', 29 παρ. 2 καί 59 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν.

4. Τὴν υπ' ἀριθμ. 1359/8/27.12.2013 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν.

5. Τὴν υπ' ἀριθμ. 3771/1285/31.12.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου.

6. Τὴν ἀπὸ 10.1.2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 14.1.2014 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τροποποιεῖ καί κωδικοποιεῖ τὴν υπ' ἀριθμ. 50/1973 (ΦΕΚ Α' 296) Κανονιστικὴν Διάταξιν περὶ διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Μαρκέλλης Βολισσοῦ, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν, ὡς ἑξῆς:

Κανονισμός ἀρ. 252/2014

«Περί διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίας Μαρκέλλης Βολισσοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν».

Ἄρθρον 1

Τὸ ἐν τῇ περιοχῇ Βολισσοῦ Χίου Ἱερόν Ἐξωκλήσιον «Ἁγία Μαρκέλλα», καταστάν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μέγα

προσκυνηματικὸν κέντρον, λειτουργοῦν δέ ἐν τοῖς πράγμασιν ὡς Ἱερόν Προσκύνημα, εἶναι Ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 59 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἱερόν Προσκύνημα Ἁγία Μαρκέλλα», μὲ ἔδραν τὴν κωμόπολιν Βολισσοῦ-Χίου, ὑπαγόμενον εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν.

Ἄρθρον 2

1. Ἡ διοίκησις καί διαχειρίσις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης, α) ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, β) ἐκ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Βολισσοῦ, ὡς Ἀντιπροέδρου καί γ) ἐκ πέντε λαϊκῶν Μελῶν, διοριζομένων μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ἐξουσιοδοτούμενος ἐκάστοτε ἐγγράφως υπ' αὐτοῦ.

3. Ὁ διορισμὸς τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται μετὰ τὸ πρῶτον 15ήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστης τριετίας, τῆς θητείας ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

4. Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν πρῶτην συνεδρίαν αὐτῆς, συγκροτεῖται εἰς σῶμα, ἐκλεγούσα ἐκ τῶν λαϊκῶν Μελῶν αὐτῆς τὸν Ταμίαν καί τὸν Γραμματέα.

5. Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

6. Τὸ λειτούργημα τῶν Μελῶν τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητικόν καί αἱ προσφερόμεναι ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν Μελῶν αὐτῆς παρέχονται δωρεάν, ἄνευ ἀντιμισθίας τινός ἢ ἀποζημιώσεως.

7. Οἱ διατελέσαντες ὡς λαϊκὰ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἀναδιορισθῶσι διὰ μίαν εἰσέτι τριετίαν.

8. Εἰς τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἐναπόκειται ἡ ἠτιολογημένη ἀντικατάστασις Μέλους τινός τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς.

9. Αι αποφάσεις της Διαχειριστικής Έπιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων, εν ίσοψηφία νικώσης της ψήφου του Προέδρου.

Άρθρον 3

1. Η Διαχειριστική Έπιτροπή συνεδριάζει, όσάκις παρίσταται ανάγκη, καθ' ήμέραν και ώραν, όριζομένην υπό του Προέδρου. Όσαύτως συνεδριάν της Διαχειριστικής Έπιτροπής δύνανται νά αιτήσωσιν έγγράφως τρία τουλάχιστον Μέλη αυτής.

2. Η Διαχειριστική Έπιτροπή δέν δύναται νά συγκληθῆ καί νά συνεδριάσῃ νομίμως, εάν δέν παρίσταται ό Πρόεδρος αυτής αυτοπροσώπως ἢ δι' αντιπροσώπου, έγγράφως έξουσιοδοτηθέντος πρός τούτο υπ' αυτού.

Άρθρον 4

1. Τό Νομικόν Πρόσωπον του Έλερου Προσκυνήματος εκπροσωπείται ένώπιον πάσης δικαστικής καί διοικητικής άρχης υπό του Προέδρου αυτού ἢ του Αντιπροέδρου αυτού, έγγράφως έξουσιοδοτουμένου υπό του Προέδρου.

2. Ο Πρόεδρος του Έλερου Προσκυνήματος συμβάλλεται έξ όνόματος καί διά λογαριασμόν αυτού, προηγουμένη άποφάσει της Διαχειριστικής Έπιτροπής.

3. Προκειμένου περί «δόσεως όρκου», τούτον δίδει διά τό Έλερόν Προσκυνήμα είς των λαϊκών Μελών της Διαχειριστικής Έπιτροπής έγγράφως, εκάστοτε έξουσιοδοτούμενος πρός τούτο υπ' αυτής.

Άρθρον 5

Η Διαχειριστική Έπιτροπή έχει τά εξής καθήκοντα:

1. Εισπράττει άπαντα έν γενεί τά εισοδήματα του Έλερου Προσκυνήματος.

2. Καταρτίζει τον Προϋπολογισμόν καί τον Άπολογισμόν του Έλερου Προσκυνήματος, ούς υποβάλλει έμπροθέσμως πρός έλεγchon καί έγκρισιν εις τό οικείον Μητροπολιτικόν Συμβούλιον, καί

3. Τηρεί τά κάτωθι διαχειριστικά στοιχεία: α) διπλότυπα γραμμάτια εισπραξεων, β) διπλότυπα έντάληματα πληρωμών, γ) βιβλίον Ταμείου, δ) Καθολικόν έσοδων καί έξόδων, ε) βιβλίον Πρακτικών, στ) βιβλίον τιμαλφών καί λοιπών κινητών περιουσιακών στοιχείων καί ζ) Κτηματολόγιον, άπάντων ήριθμημένων καί τεθεωρημένων υπό της Έλερας Μητροπόλεως.

Άρθρον 6

1. Τό διαχειριστικόν έτος του Έλερου Προσκυνήματος άρχεται τη 1η Ιανουαρίου καί λήγει τη 31η Δεκεμβρίου.

2. Μέχρι της 15ης Οκτωβρίου εκάστου έτους η Διαχειριστική Έπιτροπή συντάσσει τον Προϋπολογισμόν διά την χρῆσιν του έπομένου έτους καί υποβάλλει τούτον πρός έλεγchon καί έγκρισιν εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

3. Μέχρι της 30ης Ιανουαρίου εκάστου έτους η Διαχειριστική Έπιτροπή συντάσσει τον Άπολογισμόν του λήξαντος διαχειριστικού έτους καί υποβάλλει τούτον πρός έλεγchon καί έγκρισιν εις τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

4. Διά πάσαν εισπραξιν εκδίδεται γραμμάτιον εισπράξεως, διά πάσαν δέ πληρωμήν ένταλημα πληρωμής. Τά εκδιδόμενα γραμμάτια εισπράξεων καί τά έντάληματα πληρωμών, εις ά επισυνάπτονται πάντα τά δικαιολογητικά, φέρουν την υπογραφην του Προέδρου καί του Ταμίου της Διαχειριστικής Έπιτροπής.

Άρθρον 7

Πόροι του Έλερου Προσκυνήματος είναι οι έπόμενοι:

α) Αι εισπράξεις εκ κηρού, δίσκου καί κυτίων.

β) Αι εισπράξεις έξ εκποιήσεως άποκήρου, τιμαλφών, έλαιου καί λοιπών άφιερωμάτων των πιστών.

γ) Αι πρόσοδοι εκ της ιδίας αυτού περιουσίας (εκποιήσεις, εκμισθώσεις κ.λπ.).

δ) Αι εκούσαι εισφοραί, δωρεαί, έπιχορηγήσεις, κληροδοτήματα κ.λπ.

ε) Αι προαιρετικά εισπράξεις έξ Έροτελεσιών, καί

στ) Πάσα άλλη πηγή μή άπάδουσα τη Όρθοδοξω διδασκαλία καί τῷ εκκλησιαστικῷ ἤθει.

Άρθρον 8

1. Η έν γενεί διαχείρισις της περιουσίας του Έλερου Προσκυνήματος, η σύνταξις του Προϋπολογισμού καί Άπολογισμού, η άσκησις του έλέγχου κ.λπ. διέπεται υπό των συναφών διατάξεων του Ν. 590/1977 καί των υπ' αριθ. 8/1979 «Περί Έλερών Ναών καί Ένοριών» καί 210/2010 «Περί Διευθύνσεως Δημοσιονομικού έλέγχου της Έκκλησίας της Έλλάδος» Κανονισμών.

2. Τά έσοδα του Έλερου Προσκυνήματος διατίθενται:

α) Διά την κατασκευήν, συντήρησιν καί έξωραισμόν αυτού καί των κτιριακών έγκαταστάσεών του.

β) Διά την μισθοδοσίαν των Έεροψηλτών, Νεωκόρων καί ευπρεπιστριών, ως καί τυχόν προσληφθησομένου διοικητικού προσωπικού ἢ εκτάκτων Συνεργατών, Κληρικών καί Λαϊκών.

γ) Διά την προμήθειαν των άπαιρητών έπίπλων καί σκευών.

δ) Διά την ένίσχυσιν του Φιλανθρωπικού καί Κοινωνοφειλοϋς Έργου της Έλερας Μητροπόλεως.

ε) Διά την ένίσχυσιν του Πνευματικού Έργου της Έλερας Μητροπόλεως.

στ) Διά την λειτουργίαν των Υπηρειών της Έλερας Μητροπόλεως.

ζ) Διά την ένίσχυσιν του Άσφαλιστικού Όργανισμού της Έκκλησίας, εκ ποσοστού 6% επί των άκαθαρίστων έσοδων.

η) Διά την οικονομικήν ένίσχυσιν των μαθητών όλων των βαθμίδων των Σχολείων της Βοήισσοϋ.

θ) Διά τήν χορήγησιν ύποτροφιῶν εἰς Ἱεροσπουδαστάς ἢ Φοιτητάς Θεολογίας τῶν Πανεπιστημίων τῆς ἡμεδαπῆς, ἀποφοίτων τοῦ Λυκείου Βολισσοῦ ἢ καταγομένων ἐκ τῶν Ἐνοριῶν τοῦ Δ.Δ. Ἀμανῆς. Τά ἀφορῶντα εἰς τὰς ὑποτροφίας ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ι) Διά τήν ὑποστήριξιν θεμάτων ὑγείας ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Βορειοχώρων.

3. Ἡ κατά τά ἄνω κατανομή τῶν πόρων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων ἔσται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης ὑπό τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 9

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, διενεργεῖ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καί ὑπογράφει ἅσας τήν ἀλληλογραφίαν, προῖσταιται τοῦ προσωπικοῦ καί εἰσνεγείται εἰς τήν Διαχειριστικὴν Ἐπιτροπὴν τήν λήσιν παντός μέτρου, ἐξασφαλίζοντος τήν πειθαρχίαν καί διευκολύνοντος τήν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν.

ἄρθρον 10

α) Ὁ Ταμίης παραλαμβάνει παρά τοῦ προκατόχου του, διά πρωτοκόλλου ὑπογραφομένου παρ' αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τοῦ ἀποχωροῦντος Ταμίου καί τεθεωρημένου παρά τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ μετρητά, ὡς καί τὰ τυχόν ὑπάρχοντα χρεώγραφα, ὁμολογίας, γραμμάτια καί πάντα σχετικόν τίτλον ἢ ἔγγραφο.

β) Ὁ Ταμίης δέν δύναται νά κρατῇ εἰς χεῖράς του ποσόν ἄνω τῶν τριακοσίων (ἀριθ. 300,00) εὐρώ. Τό ἐπί πλέον τούτου καταθέτει εἰς τό Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (Κατάστημα Χίου), εἰς λογαριασμόν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων.

γ) Διά τήν ἀνάληψιν ποσοῦ μεγαλυτέρου τῶν τριακοσίων (ἀριθ. 300,00) εὐρώ δέον ὅπως ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσῃ Πρακτικόν, ὅπερ θά τυγχάνῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 11

α) Πᾶσα δαπάνη δέον, ὅπως προβλέπεται παρά τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἀναθεώρησις τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπεται ἐντός του διανυομένου διαχειριστικοῦ ἔτους, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καί ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

β) Ποσόν καταβαλλόμενον ἄνευ προβλέψεως ἀπό τῶν Προϋπολογισμῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων καί ἀποφάσεως τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τόν Ταμίαν.

γ) Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις ἔργων κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων ἄνευ τηρήσεως τῶν κειμένων Νόμων καί Κανονισμῶν.

δ) Ἀπαγορεύεται ἡ ἀγορά Ἱερῶν Σκευῶν, ἐπιπέλων καί βιβλίων ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 12

Διά τὰς ἐκμισθώσεις ἢ ἐκποιήσεις κινητῶν ἢ ἀκινήτων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, ἀποδοχὴν ἢ ἀποποίησιν δωρεᾶς, σύστασιν δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων ἢ παραίτησιν ἀπὸ ὑφισταμένου τοιοῦτου, προσφυγὴν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων εἰς ἔνδικα μέσα ἢ παραίτησιν ἀπ' αὐτῶν ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8/1979 Κανονισμοῦ, ὡς καί τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων διά τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος Νόμων καί Κανονισμῶν.

ἄρθρον 13

α) Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις Ὑπαλλήλων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων εἶναι αἱ ἑξῆς:

Μία (1) θέσις Ἱερέως.

Μία (1) θέσις Ἱεροψάλτου.

Μία (1) θέσις Νεωκόρου.

β) Αἱ θέσεις αὗται, πλην τῆς θέσεως τοῦ Ἱερέως, πληροῦνται, δι' ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τῇ προτάσει τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἐφ' ὅσον παραστῇ ἀνάγκη.

γ) Τό προσωπικόν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων, ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων, μισθοδοτεῖται παρ' αὐτοῦ, βάσει τοῦ ἐγκεκριμένου παρά τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

δ) Ὁ Ἐφημέριος, ὡς καί οἱ τυχόν βοηθοὶ αὐτοῦ, διορίζονται, συνωδὰ ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐφημερίων».

ε) Καθῆκοντα Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ἀσκεῖ τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

ἄρθρον 14

Ἡ ἐν γένει ἐποπτεία τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων ἀσκεῖται ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 15

Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ τήν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Μαρκελλίνης καί περὶ αὐτῆς κυκλιωτέρως, ἐξωτερικῶς μὲν «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ», ἐσωτερικῶς δὲ «ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΚΕΛΛΗΣ - ΒΟΛΙΣΣΟΥ».

ἄρθρον 16

Διά πᾶν ἕτερον θέμα, διά τό ὁποῖον ὁ παρῶν Κανονισμός δέν προβλέπει ἢ ἕτεροι Νόμοι τῆς Πολιτείας ἢ Ἐκκλησιαστικοὶ Κανονισμοί, ἀρμόδιον τυγχάνει τό οἰκείον Μητροπολιτικόν Συμβούλιον.

Άρθρον 17

Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν, μέ ὑποχρεωτικῶς θετικὴν ψῆφον τοῦ Σεβ. Προέδρου, καί κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ. καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρον 18

Πᾶσα διάταξις, ἀφορῶσα εἰς τό ἱερόν Προσκύνημα καί ἀντικειμένη εἰς τόν παρόντα Κανονισμόν καταργεῖται.

Άρθρον 19

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐπισήμου δελτίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καί διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθήνησι τῇ 27ῃ Φεβρουαρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 253/2014
Τροποποιήσις καί Κωδικοποιήσις τοῦ υπ' αριθμ. 241/2013
Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
περί Λειτουργίας, Διοικήσεως καί Διαχειρίσεως
τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίου Ἀνδρέου Πατησίων
(ὁδός Λευκωσίας ἀρ. 40)
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες υπ' ὄψιν :

1. Τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 2-4, 29, 36 παρ. 6, 59 καί 67 τοῦ Νόμου 590/1977 (ΦΕΚ Α' 146),
2. τό ἄρθρον 73 παρ. 1 τοῦ ν. 3028/2002 (ΦΕΚ Α' 153)
3. τό γεγονός ὅτι ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀνδρέου ἐπί τῆς ὁδοῦ Λευκωσίας ἀρ. 40 περιοχῆς Πατησίων Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ μνημεῖον μεταβυζαντινῶν χρόνων τοῦ 16ου αἰῶνος καί τόπον μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, γόνου τῆς οἰκογενείας τῶν Μπενιζέλιων, ἔχει ἀνασπληθῆ ἀπό τόν Ἀκαδημαϊκόν Ἀναστάσιον Ὀρλάνδον καί ἔχει ἀγιογραφηθῆ ὑπό τοῦ Φωτίου Κόντογλου,
4. Τήν ἔκπαλαι ὑπαρξίν καί λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου περιοχῆς Πατησίων Ἀθηνῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ὡς τόπος μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας ἔχει καταστῆ ὑπερτοπικῆς σημασίας Ἱερός Ναός μαρτυρουμένης τῆς σημασίας του ἀπό τό ἐπιτελούμενον πνευματικόν ἔργον τῶν Ἐφημερίων τοῦ Ἱ. Ναοῦ μέ ὁμάδες νέων, τήν προσέλευσιν πιστῶν ἐκ τοῦ ἡεκανοπεδίου Ἀττικῆς, τήν διάθεσιν περιουσιῶν διά διαθηκῶν πρός ὄφελος τῆς χριστιανικῆς νεότητος τῆς περιοχῆς, ὅπου καί ὁ Ἱερός Ναός.
5. Τήν ἀνάγκην τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ,
6. Τήν υπ' ἀριθμ. 364/30.1.2014 Ἀπόφασιν καί τήν υπ' ἀριθμ. 364/2014/30.1.2014 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
7. Τήν υπ' ἀριθμ. 10/2014 Γνωμοδότησιν τοῦ Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβοῦλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
8. Τήν ἀπό 5.2.2014 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.,

Καταργοῦμεν τόν Κανονισμόν 241/2013 (ΦΕΚ 237/Α'/2013) «Κανονισμός Λειτουργίας, Διοικήσεως καί Διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίου Ἀνδρέου περιοχῆς Πατησίων (ὁδός Λευκωσίας ἀρ. 40) τῆς

Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» καί ἀντικαθιστοῦμεν αὐτόν ὑπό τοῦ ἐπομένου:

Κανονισμός υπ' ἀριθμ. 253/2014
 «Περί λειτουργίας, διοικήσεως καί διαχειρίσεως
 τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἁγίου Ἀνδρέου
 περιοχῆς Πατησίων
 τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»

ἄρθρον 1

Ὁ ἐπί τῆς ὁδοῦ Λευκωσίας ἀρ. 40 περιοχῆς Πατησίων Ἀθηνῶν Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τόπος μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, ὁ ὁποῖος ἀπολαύει τῆς ἀγάπης καί εὐσεβείας τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν, ἔχει ἀπό ἐτῶν καταστῆ προσκυνηματικός τόπος καί ἱερός χώρος τελέσεως Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καί ἀγιαστικῶν πράξεων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἀνακηρύσσεται Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί ἀποτελεῖ Ἐκκλησιαστικόν Νομικόν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τελοῦν ὑπό τήν ἀμεσον ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, διοικούμενον κατά τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 2
 Σκοπι

Σκοπι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

- α. Ἡ προαγωγή καί ἐξυπηρέτησις τῆς πάσης φύσεως λειτουργίας, ἡ συντήρησις, ἀναστήλωσις, ἀνάδειξις, μελέτη καί διάσωσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Πατησίων Ἀθηνῶν (ὁδός Λευκωσίας ἀρ. 40) καί ἡ οικονομική στήριξις αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐτησίων προσόδων του.
- β. Ἡ οικονομική ἐνίσχυσις τῶν κατηχητικῶν σχολειῶν καί τῆς νεότητος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ἡ ἐν γένει ἀνάπτυξις καί ἐνίσχυσις χριστιανικοῦ πνευματικοῦ, φιλάνθρωπικοῦ, πολιτιστικοῦ καί ἱεραποστολικοῦ ἔργου πρός ὄφελος τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς τοῦ Προσκυνηματος καί τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
- γ. Ἡ οικονομική ἐνίσχυσις τῆς χριστιανικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἰερουσολιμῶν (κατασκηνώσεις Ι.Α.Α., Γραφεῖον Νεότητος Ι.Α.Α. κ.λπ.) δι' ἀπολήψεως ποσοστοῦ 20% ἐκ τῶν κατ' ἔτος καθαρῶν ἐσόδων τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἰεροῦ Προσκυνηματος.

δ. Ἡ ἐν γένει οικονομική στήριξις εἰς ἀπόρους ἢ ἡ χορηγίαις ὑποτροφίῶν σέ ἀπόρους σπουδαστάς.

ἄρθρον 3 Πόροι

Πόροι τοῦ Ἰεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

α) Αἱ πρόσδοι τοῦ Ι. Προσκυνηματος ἐκ κηροῦ, ἀφιερωμάτων, δωρεῶν κ.λπ. καί ἐκ τῆς ἀκινήτου καί κινητῆς περιουσίας αὐτοῦ.

β) Αἱ ἐπιχορηγήσεις καί αἱ ἐν γένει εἰσφορές τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων, τῶν ἁλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν.

γ) Αἱ ἀφιερώσεις καί δωρεαὶ τῶν φιλοanthρώπων, οἱ κληρονομίαι καί κληροδοσίαι, ὡς καί πᾶσα ἕτερα πρὸς τὸ Ι. Προσκύνημα προσφορά εἰς χρῆμα ἢ εἶδος.

δ) Αἱ λοιπαὶ πάσης φύσεως ἐπιχορηγήσεις ἢ χρηματοδοτήσεις.

ἄρθρον 4 Διοίκησις

Τὸ Ἰερόν Προσκύνημα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί διοικεῖται ἀπὸ πενταμελῆς (5) Διοικητικῶν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συγκροτεῖται ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ὡς Πρόεδρον, ἀναπληρούμενον ἀπὸ τὸν νόμιμον ἢ τὸν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένο ἀναπληρωτὴν του.

β) Δύο ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Ἀνδρέου ἐφημερίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὡς Συμβούλων, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἢ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένους ἀναπληρωτάς των (κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ι. Προσκυνηματος ἢ, ἐλλείψει αὐτῶν, εἴτε ἐξ ἐτέρων κληρικῶν τῆς Ι.Α.Α. εἴτε ἐκ λαϊκῶν χριστιανῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς περιοχῆς τῆς ἔδρας τοῦ Προσκυνηματος διακρινομένων διὰ τὴν εὐσέβειάν των). Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ ἐφημερίων ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ἱερῷ Προσκυνηματι ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν εἴτε κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν εἴτε λαϊκοὶ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῆς ἔδρας τοῦ Προσκυνηματος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν ἐπὶ τριετῆ θτεία.

γ) Δύο λαϊκῶν χριστιανῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς περιοχῆς τῆς ἔδρας τοῦ Προσκυνηματος διακρινομένων διὰ τὴν εὐσέβειαν τῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τους προτεινομένων ὑπὸ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος καί ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐπὶ τριετῆ θτεία.

ἄρθρον 5

Καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἰερόν Προσκύνημα καί μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του. Εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν ἀπασῶν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, τὴν ὁποῖαν διεξάγει αὐτοτελῶς, ὥστε νά μή συγχέεται μέ ἕτερας ὑπηρεσίας ἢ διαχειρίσεις εὐαγῶν Ἰδρυμάτων ἢ Κληροδοτημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Εἰδικώτερον:

α) Ἐγκρίνει τὸν Προϋπολογισμόν καί Ἀπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων, τοὺς ὁποῖους ὑποβάλλει εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν.

β) Ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεάς ἢ ἕτερας εἰσφοράς ὑπὸ ὄρον ἢ μή.

γ) Ἀποφασίζει διὰ τὴν σύναψιν παντός εἴδους συμβάσεων, ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐσόδων καί δαπανῶν τοῦ Προσκυνηματος, προσλαμβάνει καί ἀπολύει τὸ προσωπικὸν τοῦ Προσκυνηματος.

δ) Λαμβάνει πᾶσαν δυνατὴν μέριμναν διὰ τὴν συντήρησιν, ἀνάδειξιν, μελέτην, διάσωσιν τοῦ μνημείου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου.

ε) Λαμβάνει ἀποφάσεις περὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ λατρευτικοῦ ἔργου, τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν τῆς διοικήσεως καί διαχειρίσεως καί τὴν ἐν γένει λειτουργίαν καί τοῦ Προσκυνηματος, καί τὰς πάσης φύσεως χριστιανικὰς, φιλοanthρωπικὰς, φιλοκοινωνικὰς, μορφωτικὰς καί πολιτιστικὰς δραστηριότητές του καί συνεργασίας του μετὰ τρίτων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

στ) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντός ἕτερου θέματος, μὴ προβλεπομένου εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται παρόντων τουλάχιστον τριῶν Μελῶν τακτικῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

ἄρθρον 6

Καθήκοντα τοῦ Προέδρου

Ὁ Μακ. Πρόεδρος, ἐκτός ἀπὸ τῶν προαναφερθεισῶν ἀρμοδιοτήτων του, ἐνεργεῖ καί τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα:

α) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ι. Προσκύνημα ἐνώπιον ἀπάντων τῶν ἀρχῶν ἢ ἐκχωρεῖ ἐγγράφως κατὰ περίπτωσιν τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καί εἰς πρόσωπον ἐκτός αὐτοῦ.

β) Προσκαλεῖ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καί διευθύνει τὰς συνεδριάσεις του.

γ) Ὑπογράφει ἅπαντα τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα.

δ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἐντελλόμενος ὑπ' αὐτοῦ ὑπογράφει ἀπάσας τὰς πράξεις καί τὰ ἔγγραφα, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὸ προσωπικόν, τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, τὰς πάσης φύσεως συμβάσεις, ὡς καί πάντα τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος. Οἱ κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα μετὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τυχόν πράξεις καί ἔγγραφα τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἐντελλομένου ὑπ' αὐτοῦ ἐγκρίνο-

νται κατά την άμέσως προσεχῆ συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱ. Προσκυήματος.

ἄρθρον 7

Καθήκοντα τοῦ Γραμματέως

Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὰ Πρακτικά τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ φυλάσσει τὸ βιβλίον τῶν Πρακτικῶν. Τηρεῖ τὸ βιβλίον Πρωτοκόλλου τῆς ἀλληλογραφίας, τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἱ. Προσκυήματος καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα αὐτοῦ. Συντάσσει ἐτησίως τὴν Ἐκθεσιν πεπραγμένων τοῦ Ἱ. Προσκυήματος.

Γραμματεὺς καὶ Εἰσηγητὴς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου διὰ τοῦ παρόντος εἰς ἐκ τῶν ἐφημερίων τοῦ Προσκυήματος καὶ δύναται νὰ εἶναι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 8

Καθήκοντα τοῦ Ταμίου

α. Ὁ Ταμίας, ὀριζόμενος ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Προσκυήματος, εἰσπράττει τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱδρύματος καὶ υπογράφει τὶς ἀποδείξεις. Ὁ Ταμίας δύναται νὰ εἶναι καὶ Σύμβουλος - μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱ. Προσκυήματος.

Ἐπίσης ἐνεργεῖ τὰς πληρωμὰς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκδοθῆ τὸ ἀνάλογον χρηματικὸν Ἔνταλμα Πληρωμῆς, τὸ ὁποῖον υπογράφεται προηγουμένως εἴτε ἀπὸ τὸν Πρόεδρο εἴτε ἀπὸ εἰδικῶς ἐξουσιοδοτημένον Σύμβουλον.

Τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ Προσκυήματος, φυλάσσει ταῦτα, ὡς καὶ τὰ παραστατικά τῶν Εἰσπράξεων καὶ τῶν Πληρωμῶν. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ τὸν Ἀπολογισμόν, τοὺς ὁποίους υποβάλλει ἐγκαίρως πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω νόμιμα. Κρατεῖ τὸ βιβλίον ταμείου, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζονται μὲ χρονολογικὴν σειρὰν καὶ μὲ τὴν ἀναγκαίαν λογιστικὴν τάξιν τὰ Ἔσοδα καὶ τὰ Ἐξοδα, τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴν χρονικὴν διάρκειαν ἐκάστης οικονομικῆς χρήσεως. Τηρεῖ τὸ στέλεχος διπλοτύπων γραμματίων εἰσπράξεως καὶ τὸ στέλεχος διπλοτύπων ἐνταλημάτων πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα κατ' ἔτος ἀριθμοῦνται καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν.

β. Τὸ Ἱ. Προσκυήμα χρησιμοποιεῖ τὰ ἑξῆς λογιστικὰ βιβλία:

Βιβλίον Ταμείου ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Γραμμάτια Εἰσπράξεως.

Ἐντάλματα πληρωμῶν.

Βιβλίον Ἀφιερωμάτων- Τιμηφῶν.

Βιβλίον Κτηματολογίου.

γ. Τὰ χρήματα τοῦ Ἱ. Προσκυήματος, εἴτε αὐτὰ ηροέρχονται ἀπὸ τὰ ἰδικὰ του ἔσοδα εἴτε ἀπὸ ἐτέρας πηγὰς, κατατίθενται σὲ λογαριασμόν ταμειευτηρίου ἢ ὄψεως, εἰς

λογαριασμούς ἐπὶ προθεσμίᾳ ἢ μερίδια ἀμοιβαίων κεφαλαίων εἰς ἓνα ἢ πλείονα ὑποκαταστήματα τῶν τραπεζῶν ἢ εἰς ἕτερα χρηματοπιστωτικὰ ἱδρύματα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱ. Προσκυήματος. Οἱ βεβαιούμενοι τόκοι καταχωρίζονται ὡς ἔσοδον.

ἄρθρον 9

Προσωπικὸν τοῦ Προσκυήματος

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Προσκυήματος ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα προσλήψεως καὶ ἀπολύσεως τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὰς ἀνάγκας, δράσεις καὶ λειτουργίας τοῦ Προσκυήματος προσωπικοῦ του, ὅπως ἰδίως ψαλτῶν, νεωκόρων, καθηγητῶν καὶ δασκάλων διαφόρων μαθημάτων, κοινωνικῶν λειτουργῶν, μαγείρων κ.λπ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι ἐπίσης ἀρμόδιον διὰ τὴν ἀποδοκὴν τῶν πάσης φύσεως ὑπηρεσιῶν παντὸς ἐπιπέδου, ὁ ὁποῖος ἀποδέχεται τοὺς σκοποὺς τοῦ Προσκυήματος καὶ αἱ ὁποῖαι ὑπηρεσίαι διευθύνονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Προσκυήματος καὶ τῶν ἐντεταλημένων συνεργατῶν του.

ἄρθρον 10

Σφραγίς

Τὸ Προσκυήμα ἔχει ἰδικὴ του κυκλικὴν σφραγίδα, ἡ ὁποία γύρωθεν φέρει τὰ ἑξῆς: «Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, Ἱερόν Προσκυήμα Ἅγιος Ἀνδρέας» καὶ εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

ἄρθρον 11

Ἑορτή

Τὸ Ἱερόν Προσκυήμα ἑορτάζει πανδήμως: α) τὴν 30ὴν Νοεμβρίου, ἑορτὴν Ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ β) τὴν 19ην Φεβρουαρίου, ἑορτὴν κοιμήσεως Ἁγίας Φιλοθέης (κτητόρισσας τοῦ Προσκυήματος).

ἄρθρον 12

Κάλυψις δαπάνων

Διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται οικονομικὴ δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ἄρθρον 13

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Δημοσιεύεται ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήνησι τῆ 27ῃ Φεβρουαρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Διαυθείας Γαβριήλ

Κανονισμός υπ' αριθμ. 254/2014
«Περί συστάσεως και λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου
ὑπό τήν ἐπωνυμίαν:
Ἐκκλησιαστικόν Κειμηλιαρχεῖον Ἁγίου Εὐγένιου Τραπεζοῦντος
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ ὄψιν:

1. Τάς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4, περίπτ. ε', 29 παραγρ. 2, 45 παρ. 5 καί 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. Τάς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπό τās Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα,

3. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 386/20.3.2013 Πρᾶξιν καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 326/29.5.2013 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Ἐμμανουήλ,

4. Τήν ἀπό 7.9.2013 Γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

5. Τήν ἀπό 11.10.2013 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ψηφίζει τόν ὑπ' ἀριθμ. 254/2014 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

Κανονισμός ὑπ' ἀριθμ. 254/2014
«Περί συστάσεως καί λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ
Μουσείου ὑπό τήν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικόν
Κειμηλιαρχεῖον Ἁγίου Εὐγένιου Τραπεζοῦντος»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου»

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Συνιστᾶται παρά τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου ἐξαρτημένη ὑπηρεσία μέ τήν διακριτικὴ ἐπωνυμία «Ἐκκλησιαστικὸν Κειμηλιαρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου» Ἁγίου Εὐγένιου ὁ Τραπεζοῦντος». Τὸ κειμηλιαρχεῖον λειτουργεῖ ὡς ἐξαρτημένη ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχείρισις καί μὴ κερδοσκοπι-

κοῦ χαρακτῆρα καί διέπεται ἀπὸ τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ πόλις τοῦ Κιλκίς.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ καί μέσα γιά τήν ἐπίτευξή τους

1. Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ σέ ἐνιαῖο κῶρο ἰδιοκτησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑλ. Βενιζέλου 2, συγκέντρωση καί διαφύλαξη τῶν πάσης φύσεως κειμηλίων ἐκκλησιαστικῆς τέχνης καί πολιτισμοῦ (ἄμφια, εἰκόνες, σκεύη, βιβλία, ἔγγραφα κ.λπ.), τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν διαχρονικά τὸν τρόπο ζωῆς, τέχνης, ἠθῶν, εθίμων καί πολιτισμοῦ τῆς περιοχῆς καί τὰ ὁποῖα ἔχουν σήμερα ἱστορικὴ καί πολιτιστικὴ ἀξία καί συνιστοῦν στοιχεῖο ἐθνικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς κληρονομιάς, ὅπως ἐπίσης καί τῆς λαϊκῆς τέχνης καί πολιτιστικῆς μας κληρονομιάς.

β) Ἡ συγκέντρωση, συντήρηση, κατάλληλη ἐκθεση καί διαφύλαξη, ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς φθορᾶς καί ἀπωλείας παρομοίων ὡς ἄνω ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἠθέληον νομίμως δωρηθεῖ, παραχωρηθεῖ, ἀγορασθεῖ ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλο νόμιμο τρόπο περιέλθει στήν κυριότητα, νομὴ καί κατοχὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ διεκδίκηση καί ἡ ἐπιβεβαίωση στήν Ἱερὰ Μητρόπολη ἱστορικῶν κειμηλίων καί ἀρχείων, πρωτοχριστιανικῶν, βυζαντινῶν καί μεταβυζαντινῶν, πού εὐρίσκονται στήν κατοχὴ κρατικῶν ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς Ἑλλάδος, καθὼς καί ἡ συντήρηση, ἔνταξη καί ἀνάδειξή τους στό Ἐκκλησιαστικὸν Κειμηλιαρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Ἡ ἐκθεση, ἀνάδειξη, παρουσίαση καί προβολὴ τῶν ἀνωτέρω κειμηλίων.

ε) Ἡ συντήρηση καί διαφύλαξη τῶν ὡς ἄνω κειμηλίων κατὰ τὸν καταλληλότερο τρόπο, ἰδιαίτερα δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων καί μέσων ἀπὸ ἐξειδικευμένα πρόσωπα.

ζ) Ἡ ὀργάνωση ἐκδηλώσεων, ἡ πραγματοποίηση ἐκδόσεων, ὅπως καί κάθε ἄλλη δραστηριότητα πού σχετίζεται μέ τὴ θρησκευτικὴ, ἐκκλησιαστικὴ καί λαϊκὴ πολιτισμικὴ κληρονομία τῆς περιοχῆς.

η) Ἡ προβολὴ τους, καθὼς καί τῶν πρωτοβουλιῶν καί δράσεων τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ τὸν Τύπο, τὰ ἠλεκτρονικὰ Μ.Μ.Ε. καί τὸ Διαδίκτυο.

θ) Όποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο ήθελε αποφασίσει το Διοικητικό Συμβούλιο του Ίδρύματος.

Άρθρον 3 Διοίκηση - Αρμοδιότητες

1. Τό Ίδρυμα τελεί υπό τήν άμεση πνευματική και διοικητική έποπτεία τής Ίερās Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλικισίου και διοικείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, πού άπαρτίζεται από: α) τόν έκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πολυανής και Κιλικισίου, ως Πρόεδρο, β) τόν έκάστοτε Πρωτοσύγκελλο ή Γενικό Άρχιερατικό Έπίτροπο τής Ίερās Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλικισίου, πού θά όρίσει ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ως Άντιπρόεδρος, ό όποίος σέ περίπτωση άπουσίας ή κωλήματος τού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου θά άναπληρώσει αυτόν και θά προεδρεύει τού Διοικητικού Συμβουλίου, γ) από ένα έτερο κληρικό τής Ίερās Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλικισίου, δ) δύο λαϊκούς άνδρες ή γυναίκες, κατοίκους τής περιφέρειας τής Ίερās Μητροπόλεως, πού διακρίνονται γιά τό ήθος, τήν πνευματική άριότητα, τό εκκλησιαστικό τους φρόνημα, τήν κατάρτισή τους σέ θέματα, πού έχουν σχέση μέ τούς σκοπούς τού Ίδρύματος, τή διάθεσή τους νά προσφέρουν τίς υπηρεσίες τους στόν τομέα αυτό.

Ό Άντιπρόεδρος και τά τρία τακτικά μέλη τού Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται γιά τρία έτη από τόν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο διά Πράξεως Αυτόυ. Τό αξίωμα τών μελών τού Δ.Σ. είναι τιμητικό και άμισθο, οι δέ διορισθέντες δύνανται νά επαναδιορισθοϋν.

2. Μέλη τού Διοικητικού Συμβουλίου τού Ίδρύματος πού δέν άνταποκρίνονται στά καθήκοντά τους ή προβαίνουν σέ ενέργειες πού έρχονται σέ αντίθεση μέ τούς σκοπούς τού Ίδρύματος, παύονται και άντικαθίστανται από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

3. Η ιδιότητα τού μέλους τού Συμβουλίου δέν άποτελεί κώλυμα γιά τή συμμετοχή σέ άλλο Συμβούλιο ή Έπιτροπή ή άλλη υπηρεσία τής Ίερās Μητροπόλεως.

4. Τό Διοικητικό Συμβούλιο τού Ίδρύματος συγκροτείται σέ σώμα κατά τήν πρώτη συνεδρίασή του και εκλέγει τόν Γραμματέα και τόν Ταμία.

5. Τό Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται τακτικά μέν κάθε δύο μήνες, έκτακτα δέ όσες φορές παρίσταται ανάγκη, κατόπιν προσκλήσεως τού Προέδρου ή τού νομίμου άναπληρωτού του ή μετά από έγγραφη αίτηση τριών, τουλάχιστον, μελών του, τά όποια υποχρεοϋνται νά άναφέρουν και τά θέματα γιά τά όποια ζητοϋν τή σύγκληση τού Διοικητικού Συμβουλίου.

6. Τό Διοικητικό Συμβούλιο είναι σέ άπαρτία όταν παρίσταται όπωσδήποτε ό Πρόεδρος ή, σέ περίπτωση άπουσίας ή κωλήματος αυτού, ό Άντιπρόεδρος και δύο

μέλη του. Οι αποφάσεις τού Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειονοψηφία τών παρόντων μελών. Σέ περίπτωση ίσοψηφίας υπερισχύει ή ψήφος τού Προέδρου ή σέ περίπτωση άπουσίας ή κωλήματος αυτού, τού Άντιπροέδρου.

7. Τά μέλη τού Συμβουλίου δέν άπαγορεύεται νά είναι μεταξύ των σύζυγοι είτε συγγενείς έξ αίματος ή έξ άγχιστείας και νά συμμετέχουν εις τήν αυτήν συνεδρίασιν.

Άρθρον 4

Άρμοδιότητες Προέδρου, Άντιπροέδρου, Γραμματέα και Ταμία τού Διοικητικού Συμβουλίου

1. Ό Πρόεδρος τού Διοικητικού Συμβουλίου:

α) Έχει τήν εύθύνη όλων τών δραστηριοτήτων τού Ίδρύματος και συντονίζει τά μέλη τού Διοικητικού Συμβουλίου γιά τήν ύλοποίηση τών σκοπών αυτού.

β) Έκπροσωπεί τό Ίδρυμα ένώπιον κάθε Διοικητικής, Δικαστικής και Έκκλησιαστικής Άρχης και όποιασδήποτε άλλης Άρχης και σέ όλες του τίς σχέσεις μέ άλλα Ίδρύματα, Όργανισμούς νομικά και φυσικά πρόσωπα.

γ) Λαμβάνει γνώση όλων τών εισερχομένων και έξερχομένων κειμηλίων, τών εισερχομένων και έξερχομένων εγγράφων τού Ίδρύματος, συνυπογράφει μέ τόν Γραμματέα όλη τήν άλληλογραφία αυτού και συνυπογράφει μέ τόν Ταμία τά οικονομικής φύσεως έγγραφα.

δ) Συγκαλεί τό Διοικητικό Συμβούλιο σέ συνεδριάσεις, διευθύνει τίς συζητήσεις σέ αυτές και συνυπογράφει μέ τόν Γραμματέα τά πρακτικά τών συνεδριάσεων.

ε) Έν γένει μεριμνά γιά τήν εφαρμογή τών διατάξεων τού παρόντος Κανονισμού και τών αποφάσεων τού Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Ό Άντιπρόεδρος τού Δ.Σ. άναπληρώνει τόν Πρόεδρο, σέ περίπτωση άπουσίας ή κωλήματος, σέ όλες τίς ως άνω άρμοδιότητες αυτού και ενεργεί κατόπιν έντολής του.

3. Ό Γραμματέας τού Δ.Σ.

α) Τηρεί τό βιβλίο Πρωτοκόλλου τού Ίδρύματος και συντάσσει όλα τά έγγραφα και όλη τήν άλληλογραφία τού Ίδρύματος, γιά τήν όποία ενημερώνει τόν Πρόεδρο και τήν όποία συνυπογράφει μέ αυτόν.

β) Τηρεί τό βιβλίο Πρακτικών τών συνεδριάσεων τού Δ.Σ. τού Ίδρύματος, συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο τά έν λόγφ πρακτικά, τά όποια συντάσσει και φυλάσσει τήν σφραγίδα τού Ίδρύματος.

γ) Τηρεί τό βιβλίο Κειμηλίων, καταγράφει λεπτομερώς τά όποια νέα άποκτήματα τού Κειμηλιαρχείου και ενημερώνει τόν Πρόεδρο.

4. Ό Ταμίας τού Δ.Σ.

α) Ένεργεί γιά λογαριασμό τού Δ.Σ., έναντι τού όποιου είναι ύπόλογος, τίς διαχειριστικές πράξεις άναφορικά μέ τά πάσης φύσεως περιουσιακά στοιχεία πού έχουν διατεθεί σέ χρήση τού Ίδρύματος.

β) Τηρεί τό βιβλίον Ταμείου, καθώς καί τά Διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεως καί Ἐντάληματα Πληρωμῆς τοῦ Ἰδρύματος. Εισπράττει κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος μέ διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεως, θεωρημένα ἀπό τήν οἰκεία Ἱερά Μητρόπολη, μέ τήν ἔνδειξη «Διά τό Ἐκκλησιαστικό Κειμηλιαρχεῖο», τά ὁποῖα συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο. Διενεργεῖ τίς πληρωμές γιά κάθε δαπάνη πού προβλέπεται στόν ἐγκεκριμένο προϋπολογισμό βάσει διπλοτύπων Ἐνταλήματων Πληρωμῆς, θεωρημένων ἀπό τήν οἰκεία Ἱερά Μητρόπολη, τά ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλωστε καί ὅλα τά οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα, μέ τόν Πρόεδρο.

γ) Εὐθύνεται γιά τή φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τά ὁποῖα κατατίθενται σέ ἰδιαίτερο λογαριασμό σέ μία ἀπό τίς τράπεζες πού λειτουργοῦν στήν πόλη τοῦ Κιλκίς, μέ τήν ἔνδειξη «Ἐκκλησιαστικό Κειμηλιαρχεῖο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου» καί διενεργεῖ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., γιά τήν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ σύμφωνη γνώμη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου.

δ) Μεριμᾷ γιά τήν ἐγκαιρή κατάρτιση καί ὑποβολή στό τέλος κάθε οικονομικοῦ ἔτους στό Διοικητικό Συμβούλιο τῶν σχεδίων Προϋπολογισμοῦ καί Ἀπολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος καί φροντίζει γιά τήν ἐγκρισή του ἀπό τό οἰκείο Μητροπολιτικό Συμβούλιο κατὰ τό ἄρθρο 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 58/1975 Κανονισμοῦ «περί Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων».

5. Ἡ κατὰ τήν πρώτη παράγραφο ἐκπροσώπηση τοῦ Ἰδρύματος δύναται νά ἀνατεθεῖ καί σέ ὁποιοδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μέ ἀπόφαση αὐτοῦ, κατόπιν σχετικῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 5

Τό Διοικητικό Συμβούλιο διοικεῖ τό Κειμηλιαρχεῖο καί διαχειρίζεται τίς ὑποθέσεις αὐτοῦ. Εἰδικότερα:

α) Καθορίζει τόν τρόπο καί τόν ἀριθμό ἐκθέσεως τῶν κειμηλίων. Μεριμᾷ γιά τήν ἀσφάλεια τῶν πάσης φύσεως ἀντικειμένων.

β) Παρακολουθεῖ τήν ἀπό ἐπιστημονικῆς καί διοικητικῆς ἀπόψεως καλή λειτουργία αὐτοῦ, συνεργαζόμενο κατὰ περίπτωση μέ εἰδικούς ἐπιστήμονες.

γ) Καθορίζει, κατὰ τήν κρίση του, τίς ἡμέρες καί ὥρες ἐπισκέψεως τοῦ Κειμηλιαρχεῖου, τήν ὀργάνωση ἐκθέσεων, τόν τρόπο προσελεύσεως καί εἰσόδου τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων καί λαμβάνει πάντοτε τά κατάλληλα μέτρα γιά τήν διασφάλιση τῶν ἀντικειμένων καί τήν καλύτερη λειτουργία τοῦ Κειμηλιαρχεῖου.

δ) Τό Διοικητικό Συμβούλιο δύναται νά ἐκδίδει ὁδηγίες - πληροφορίες γιά τοὺς ἐπισκέπτες του Κειμηλιαρχεῖο.

ε) Κάθε ἐπισκέπτης τοῦ Κειμηλιαρχεῖου ὀφείλει ἀνατηρηρῶς πλήρη σεβασμό καί συμμόρφωση πρὸς τίς ὁδηγίες καί συστάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 6

Δέν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ ἔξοδος ἀπό τό Κειμηλιαρχεῖο ὁποιοῦδήποτε κειμηλίου ἢ ἄλλου ἀντικειμένου. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρεση τέτοια ἔξοδος σέ ὄλως εἰδική περίπτωση, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Προέδρου καί μόνον, καί μετὰ ἀπό αἰτιολογημένη ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιά ὀρισμένο σκοπό, ὁ ὁποῖος θά ἀποβλέπει σέ ἰδιαίτερη χριστιανική καί πνευματική ὠφέλεια. Ἡ ἔξοδος τοῦ κειμηλίου εἶναι δυνατή μόνο γιά αὐστηρά προκαθορισμένο χρονικό διάστημα καί λαμβάνονται πάντοτε τά ἀναγκαῖα ἐξασφαλιστικά μέτρα καί ἐγγυήσεις ἐπιστροφῆς τοῦ ἀντικειμένου ἀθίκτου καί ἀκεραίου.

ἄρθρον 7

1. Τό προσωπικό του Ἰδρύματος, τό ὁποῖο βρίσκεται ὑπό τήν ἐποπτεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διακρίνεται σέ ἐθελοντικό καί ἔμμισθο. Στό ἐθελοντικό προσωπικό συγκαταλέγονται ὅσα ἄτομα προσφέρουν δωρεάν τίς ὑπηρεσίες τους στό Ἰδρυμα, ἐνῶ στό ἔμμισθο τά ἄτομα πού προσλαμβάνονται μέ πρόταση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπό τό Νομικό Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐφ' ὅσον τό ἐθελοντικό προσωπικό δέν ἐπαρκεῖ γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

2. Ἡ ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δέν εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν κατοχή θέσης προσωπικοῦ του Ἰδρύματος.

ἄρθρον 8

Τό Ἰδρυμα ἔχει αὐτοτελῆ διαχείριση, τηρεῖ δέ, μέ τήν μέριμνα τοῦ Γραμματέα καί τοῦ Ταμῆ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τά Γενικά Διαχειριστικά αὐτοῦ Βιβλία, ἀριθμημένα καί θεωρημένα γιά κάθε νόμιμη χρήση ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Πολυανῆς καί Κιλκισίου, δηλαδή:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων κειμηλίων καί ἐκθεμάτων.

γ) Βιβλίον Ταμείου καί διπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεως καί Ἐντάληματα Πληρωμῆς, τά ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν τήν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καί τοῦ Ταμῆ τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Βιβλίον Κτηματολογίου, στό ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τά ἀκίνητα περιουσιακά στοιχεῖα πού ἔχουν διατεθεῖ σέ χρήση τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Βιβλίο Ὑλικού, στό ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τά κινητά περιουσιακά στοιχεῖα, πού ἔχουν διατεθεῖ σέ χρήση τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 9

Πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Κειμηλιαρχείου,
περιουσία καί διαχείρισή τους

1. Πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Κειμηλιαρχείου εἶναι:

α) Οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου, καθώς καί οἱ ὑπέρ αὐτοῦ εἰσφορές τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β) Πρόσοδοι ἀπό τήν ἀξιοποίηση τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων πού θά διατεθοῦν σέ χρήση τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Πρόσοδοι ἀπό τήν ἀξιοποίηση ἐθνικῶν, εὐρωπαϊκῶν καί διεθνῶν προγραμμάτων.

δ) Πρόσοδοι ἀπό τήν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νόμιμα διενεργουμένων, κ.ἄ.

ε) Δωρεές, ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου, κληρονομίαι καί κληροδοσίες κινητῶν καί ἀκινήτων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, καταλειπόμενες ὑπέρ αὐτοῦ καί περιεχόμενες κατά πλήρη κυριότητα στό νομικό πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

στ) Εἰσφορές φίλων τοῦ Ἰδρύματος.

ζ) Κρατικές ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς καί Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, ἐπιχορηγήσεις Ὄργανισμῶν καί ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, φυσικῶν προσώπων καί κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση.

η) Τό προῖόν ἐκ δυσκοφοριῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

θ) Εἰσπράξεις ἀπό κάθε εἶδους δραστηριότητα τοῦ Μουσείου (πωλήσεις βιβλίων, καρτῶν, διαφανειῶν κ.τ.λ.), ἢ ἀπό ἐκδηλώσεις πού διοργανώνονται ἀπό αὐτό.

ι) Οἱ τόκοι ἀπό καταθέσεις σέ Τράπεζες ἢ ἄλλους πιστωτικούς ὀργανισμούς.

ια) Κάθε ἄλλη πρόσοδος, σύμφωνη μέ τό Ὀρθόδοξο χριστιανικό πνεῦμα, πού προέρχεται ἀπό κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καί κάθε νόμιμη πηγή καί δέν κατονομάζεται ρητά στόν παρόντα Κανονισμό.

2. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιά τήν ἀγορά τοῦ ἀπαραίτητου ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος, γιά τήν πραγματοποίηση δραστηριοτήτων καί ἔργων, σύμφωνα μέ τήν πρόβλεψη τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, γιά τίς πάσης φύσεως ἀναφερόμενες δαπάνες (π.χ. συντήρησης, βελτίωσης αἰθουσῶν, ἔργων ἐξωραϊσμοῦ, κατασκευῆς ἐπιπέλων καί προθηκῶν, μνησίων παγίων λογαριασμῶν φωτισμοῦ, τηλεφώνου, ὕδρευσης,

θέρμανσης), γιά λοιπές δαπάνες πού προβλέπονται ὑπό τοῦ ἐγκριμένου προϋπολογισμοῦ, καθώς καί δαπάνες μισθοδοσίας ἢ ἀποζημιώσεως τοῦ προσωπικοῦ.

3. Τά ἔσοδα καί ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπό τόν προϋπολογισμό ἐσόδων καί ἐξόδων κατά τό οικονομικό ἔτος, τό ὁποῖο ἀρχίζει τήν 1η Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καί τελειώνει τήν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους.

ἄρθρον 10

Τό Ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα, μέ δύο ἐπάλληλους κύκλους, στήν ὁποία ἀναγράφονται στόν ἐξωτερικό κύκλο οἱ λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΟΛΥΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΙΛΚΙΣΙΟΥ» καί στόν ἐσωτερικό κύκλο «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΚΕΙΜΗΛΙΑΡΧΕΙΟ» καί στό κέντρο φέρει τόν σταυρό.

ἄρθρον 11

1. Τά Ἱερά κειμήλια (εἰκόνες, σκεύη, ἄμφια, χειρόγραφα, κ.λ.π.), τά ὁποία παραχωρήθηκαν ἀπό Ἱερές Μονές, Ἱεροῦ Ναοῦ καί ἰδιώτες πρὸς τό Ἐκκλησιαστικό Κειμηλιαρχεῖο γιά ἔκθεση καί φύλαξη, ἐπ' οὐδενί λόγῳ ἐπιστρέφονται στοὺς παραχωρήσαντες αὐτά. Σέ περίπτωση διαλύσεως αὐτοῦ ἢ χρήση τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, πού εἶχαν παραχωρηθεῖ στό Ἴδρυμα ἐπανερχεται αὐτοδικαίως στό νομικό πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στήν πλήρη κυριότητα τῆς ὁποίας ἀνήκουν.

2. Τό Ἴδρυμα διαλύεται μέ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. ἐγκρινομένη ἀπό τήν Ι.Σ.Ι. ἐπὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως - ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὅταν αὐτό δέν ἐκπληρῶνει τοὺς σκοποὺς του καί καθίσταται ἀνέφικτος ἢ λειτουργία του.

ἄρθρον 12

Μετά τή δημοσίευση τοῦ Κανονισμοῦ διορίζονται τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἢ θτεία τῶν ὁποίων εἶναι τριετής.

ἄρθρον 13

Γιά κάθε θέμα πού δέν προβλέπεται στόν παρόντα Κανονισμό ἐπιλαμβάνεται ὁ οἰκείος Μητροπολίτης.

ἄρθρον 14

1. Ὁ παρών Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Κανονισμός δημοσιεύεται ἐπίσης καί διὰ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Ὁ Κανονισμός τροποποιεῖται μέ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. ἐγκρινομένη ἀπό τήν Ι.Σ.Ι. ἐπὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως - ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Οι αποφάσεις τῆς Δ.Ι.Σ. καί τῆς Ι.Σ.Ι., πού ἀφοροῦν στήν τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ ἢ στή διάλυση τοῦ Ἰδρύματος, ἰσχύουν ἀπό τή δημοσίευσή τους στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «Ἐκκλησία».

ἄρθρον 15
Κάλυψις δαπάνης

Μέ τόν παρόντα Κανονισμό οὐδεμία δαπάνη προκαλεῖται σέ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προ-

σώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιθκισίου. Οἰαδήποτε μελλοντική δαπάνη θά ἐγγράφεται στόν οἰκείο Προϋπολογισμό.

Ἀθήνησι τῆ 27ῃ Φεβρουαρίου 2014

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ίερά Μητρόπολις Καλαβρύτων καί Αιγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230/2012 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Γενεσίου τῆς Θεοτόκου

Δ.Κ. Κορφῶν Δήμου Καλαβρύτων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 21ῃ Μαρτίου 2014

† Ὁ Καλαβρύτων καί Αιγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ

Πρός

Τόν Πρεσβύτερον

Γεώργιον Καναρίδην τοῦ Λεωνίδου.

Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων.

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς, ἐν Ἀθήναις καί ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, κειμένῳ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1, τήν 9ην Ἀπριλίου 2014, ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 6.00 μ.μ., ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τοῖς, δι' οἷς κατηγορεῖσαι, παραπτώμασι, ὡς ταῦτα περιγράφονται ἐν τῷ σχηματισθέντι φακέλῳ, συνωδῶ καί τῇ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας».

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μή ἐμφανίσεώς σου τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, θέλει δικασθῆς ἐρήμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

† Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κυπριανός Γληροῦδης

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ

Πρός

Τόν Διάκονον

Ἀνδρέαν Κολλῆν τοῦ Ἰωάννου.

Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας.

(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς, ἐν Ἀθήναις καί ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ, κειμένῳ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1, τήν 9ην Ἀπριλίου 2014, ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 6.00 μ.μ., ἵνα δικασθῆς ἐπὶ τοῖς, δι' οἷς κατηγορεῖσαι, παραπτώμασι, ὡς ταῦτα περιγράφονται ἐν τῷ σχηματισθέντι φακέλῳ, συνωδῶ καί τῇ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας».

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας σου καί μή ἐμφανίσεώς σου τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, θέλει δικασθῆς ἐρήμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου
Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

† Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κυπριανός Γληροῦδης

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ὁ Διαυλείας Γαβριήλ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ**

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΗΣΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Πρός
Τόν Ἱερέα
Κωνσταντῖνον Καλαϊτζίδου.
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τρίκκης καί Σταγῶν.
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλοῦμεν σε ὅπως ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου Δημητρίου Κυρίτσου ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδά τῆ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 85 καί ἀπό 13.2.2014 σεπτῆ ἐντολή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καί Σταγῶν κ. Ἀλεξίου καί δυνάμει τῶν ἄρθρων 109 καί 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας», ἐν Τρικάλαις καί ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καί Σταγῶν τῆ 5ῃ Μαρτίου 2014 ἡμέρα Τετάρτη καί ὥρα 12:00 π.μ., ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπί ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν, αἵτινες κρίνεται σκόπιμον, ὅπως μή ἀναγραφῶσιν εἰς τήν παροῦσαν κλῆσιν.

Ἐν Τρικάλαις τῆ 17ῃ Φεβρουαρίου 2014

Ὁ Ἀνακριτής
Πρωτοπρεσβύτερος
Δημήτριος Κυρίτσος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ**

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΗΣΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Πρός
Τόν Ἱερέα
Δημήτριον Ἀδαμόπουλον,
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τρίφυλλιας καί Ὀλυμπίας.
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς).

Καλοῦμεν σε ὅπως ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Χαραλάμπου Καραμπίνου ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδά τῆ ὑπ' ἀριθμ. 189/22.2.2013 σεπτῆ ἐντολή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας κ. Χρυσόστομου καί δυνάμει τῶν ἄρθρων 109 καί 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας», ἐν Κυπαρισσίᾳ καί ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας τῆ 22ῃ Μαΐου 2014 ἡμέρα Πέμπτη καί ὥρα 7ῃ μ.μ., ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπί ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν, αἵτινες κρίνεται σκόπιμον, ὅπως μή ἀναγραφῶσιν εἰς τήν παροῦσαν κλῆσιν.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῆ 6ῃ Μαρτίου 2014

Ὁ Ἀνακριτής
Πρωτοπρεσβύτερος
Χαράλαμπος Καραμπίνος

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ 18.3.2014

Συνῆλθε τὴν Τρίτη 18 Μαρτίου 2014, στὴν πρώτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Μάρτιο, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινή Συνεδρία: Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐνημέρωσε τὰ Μέλη τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου σχετικά μὲ τὴν παρουσία του καὶ τὴν συμμετοχή του στὴν σύναξη τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία συνῆλθε στὴν Κωνσταντινούπολη, τὸ διάστημα ἀπὸ 6 ἕως 9 Μαρτίου 2014 καὶ κορυφώθηκε μὲ τὸ Συλλεΐτουργο τῶν Προκαθημένων, τὴν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, στὸν Πατριαρχικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ Μακαριώτατος ἔθεσε ὑπ' ὄψη τῶν μελῶν τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου τὴν παραίτηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Ἀθηναγόρου ἀπὸ τὴν διαποίμανση τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως του, γιὰ λόγους γῆρατος. Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 34 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἔκανε ἀποδεκτὴ τὴν παραίτηση τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ θὰ τὴν ἀνακοινώσει ἀρμοδίως στὸν Ὑπουργὸ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Τέλος, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ 19.3.2014

Συνῆλθε τὴν Τετάρτη 19 Μαρτίου 2014, στὴν δεύτερη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Μάρτιο ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρ-

χιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινή Συνεδρία: Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐνημέρωσε τὰ Μέλη τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου σχετικά μὲ τὴν χθεσινὴ ἐπίσκεψή του στὸ Ἴδρυμα Ἀνιάτων στὴν περιοχὴ τῆς Κυψέλης. Ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὸ Διοικητικό προσωπικό καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὰ λειτουργικὰ καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν. Ἐπίσης συνομίλησε καὶ μὲ τοὺς τροφίμους τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, μὲσω τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀποστολή», θὰ προσφέρει καθημερινὰ 250 μερίδες φαγητοῦ γιὰ τοὺς τροφίμους καὶ θὰ καλύψει τίς φαρμακευτικὲς τoὺς ἀνάγκες. Κατόπιν προτάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ ἀποστείλει Ἐγκύκλιο, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἀνανεώνεται ἡ διαβεβαίωση τῆς Ἱεράς Συνόδου πρὸς τὸ Ὁρθόδοξο Πλήρωμα, ὅτι οὔτε ὑπῆρξε στὸ παρελθόν, οὔτε ὑπάρχει σήμερα Κληρικὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι μέλος ὁποιασδήποτε Τεκτονικῆς Στοᾶς. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκ νέου καταδικάζει τὸν Τεκτονισμό καὶ θεωρεῖ ὡς ἀσυμβίβαστη τὴν πίστη τοῦ Ὁρθόδοξο Χριστιανοῦ μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ τέκτονος. Μετὰ τὴν ἀποδοχή ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς παραίτησεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Ἀθηναγόρου γιὰ λόγους γῆρατος, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ὄρισε Τοποτηρητὴ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Φωκίδος τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο. Τέλος, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ 20.3.2014

Συνῆλθε τὴν Πέμπτη 20 Μαρτίου 2014, στὴν τρίτη Συνεδρία Της γιὰ τὸ μῆνα Μάρτιο ἡ Διαρκὴς

Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινή Συνεδρία: Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἐνέκρινε τὴν πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος γιὰ τὴν διεξαγωγή Πανελληνίου Μαθητικοῦ Λογοτεχνικοῦ Διαγωνισμοῦ γιὰ τὸν Ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλό, μὲ ἀφορμὴ τὴν συμπλήρωση 300 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γέννησής του τὸ 1714, μὲ θέμα: «Ἰκνηλατώντας τὰ μονοπάτια πού διέβηκε ὁ πατρο-Κοσμᾶς: Ἡ ζωὴ, τὸ ἔργο καὶ τὸ μαρτύριο τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ». Ἐπίσης ἐνέκρινε τὴν πρόταση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων γιὰ τὸν ὀρισμὸ κατ' ἔτος, Ἑβδομάδος Ἀντιαιρετικοῦ Ἀγῶνος. Γιὰ τὸ ἔτος 2014 ὀρίσθηκε ἡ ἑβδομάδα ἀπὸ 11 ἕως 18 Ὀκτωβρίου, κατὰ τὴν ὁποία θὰ πραγματοποιηθοῦν συγκεκριμένες ἐκδηλώσεις, οἱ ὁποῖες θὰ ἀνακοινωθοῦν προσηχῶς.

Τέλος, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα καὶ ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ Ἱερές Μητροπόλεις τοῦ ἕξωτερικοῦ.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου

*Πρόσκληση ὑποβολῆς προτάσεων
γιὰ ἀνακοινώσεις στό συνέδριο μὲ τίτλο:
«Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ διαφύλαξη
τῆς ἔθνικῆς ταυτότητος - Νεομάρτυρες,
Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός,
Ἐπαναστατικὰ κινήματα»
(24.2.2014)*

Μετά τὴν διοργάνωση ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητος) τοῦ Α' καὶ τοῦ Β' Συνεδρίου γιὰ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 (ἔτη 2012 καὶ 2013) καὶ τὴν ἐκδοση τῶν σχετικῶν πρακτικῶν, ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπὴ δέχεται προτάσεις γιὰ εἰσηγήσεις, οἱ ὁποῖες θὰ παρουσιασθοῦν στό Γ' Συνέδριο ἀπὸ τὰ συνολικὰ δέκα (2012-2021), πού ἔχουν προγραμματιστεῖ μὲ θέμα: «Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ διαφύλαξη τῆς ἔθνικῆς ταυτότητος - Νεομάρτυρες, Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, Ἐπαναστατικὰ κινήματα».

Καλοῦνται ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ὑποβάλουν προτάσεις μέχρι τὴν 30.4.2014. Οἱ συντάκτες τῶν προτάσεων, πού θὰ ἐπιλεγοῦν ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπὴ μὲ πρόεδρο τὸν ἀκαδημαϊκὸ Κωνσταντῖνο Σβολόπουλο, θὰ ἐνημερωθοῦν μέχρι τὴν 30.6.2014. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρέπει νὰ ἀποστείλουν στὶς ἠλεκτρονικὲς διευθύνσεις PolitistikitaTotita@yahoo.gr καὶ minaoglou@gmail.com μέχρι τὴν 30.4.2014 τίτλο καὶ περίληψη τῆς εἰσηγήσεως (300 λέξεις) καθὼς καὶ σύντομο βιογραφικὸ σημείωμα. Τὸ συνέδριο θὰ πραγματοποιηθεῖ στὶς 14 καὶ 15 Νοεμβρίου 2014 στὴν Ἀθήνα.

Οἱ ἀνακοινώσεις μποροῦν νὰ περιστρέφονται γύρω ἀπὸ τοὺς ἄξονες:

- Ἐκκλησιαστικὴ μέριμνα γιὰ τὴν παιδεία τῶν Ἑλλήνων
- Ἡ Ὁρθόδοξη ὡς στοιχεῖο τῆς ταυτότητος τῶν Ἑλλήνων
- Ἐθνικὴ συνείδηση - Σύνδεση μὲ ἀρχαιότητα καὶ Βυζάντιο
- Νεομάρτυρες (πρόσωπα, μαρτυρολογία, σημασία γιὰ τὴν διατήρηση τοῦ Ἑλληνισμοῦ)
- Κληρικοὶ διδάσκαλοι (πρόσωπα, ἔργο, παιδεία ἐκκλησιοκεντρικὴ)
- Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός
- Ἐπαναστατικὰ κινήματα (γεγονότα, σημασία, συμμετοχὴ κληρικῶν, στάση τοῦ Πατριαρχείου)

Ἐκ τῆς Ἱεράς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

*Παρουσίαση τόμου
μὲ τὰ πρακτικά τοῦ Α' Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ
Συνεδρίου μὲ θέμα «Ἱστοριογραφία καὶ Πηγές
γιὰ τὴν ἑρμηνεία τοῦ 1821»*

Ἡ παρουσίαση τοῦ τόμου τῶν πρακτικῶν τοῦ Α' Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου μὲ θέμα «Ἱστοριογραφία καὶ πηγές γιὰ τὴν ἑρμηνεία τοῦ 1821» πραγματοποιήθηκε χθὲς στὴν αἴθουσα Λόγου καὶ Τέχνης στὴ Στοά τοῦ Βιβλίου.

Παρέστησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, Κορίνθου κ. Διονύσιου, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρας, ὁ Ἐπίσκοπος Νεοχωρίου κ. Παῦλος, ἀκαδημαϊκοί, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκδήλωσης κήρυξε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, λέγοντας πὺς «ἂν ὁ στόχος τῆς ἱστορικῆς ἐπιστήμης εἶναι ἡ κατανόηση τοῦ παρελθόντος μὲ τὸ νὰ ἀφουγκραστοῦμε τὸν παλμὸ μίας κοινωνίας, τὴν δυναμικὴ τῶν γεγονότων καὶ τῶν συγκρούσεων, τὴν ἐν γένει ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητας, τότε πράγματι ἡ ἐρμηνεία τῶν ἱστορικῶν γεγονότων καὶ ὄχι ἡ ἀπλή δημοσιογραφικοῦ ρεπορτάζ παράθεσίν τους, εἶναι τὸ σημαντικό καὶ τὸ κρίσιμο. Ἀνακαλύπτοντας τὸ νόημα τοῦ παρελθόντος, μποροῦμε νὰ νοηματοδοτοῦμε καὶ νὰ ἐρμηνεύουμε καὶ τὸ παρόν. Τὸ ἔργο τοῦ ἱστορικοῦ εἶναι ἄσκησις σκληρῆ. Ἡ μελέτη τῶν πηγῶν εἶναι τὸ πολυτιμότερο ὄπλο τῶν μελετητῶν. Γιὰ τὴν πατρίδα μας τὸ 1821 ἀποτελεῖ ὄροσημο. Μία παλιγγενεσία, μία ἀναβίωση τοῦ λαοῦ μας, τοῦ πολιτισμοῦ μας, τοῦ γένους μας. Στὰ κείμενα τὰ ἱστοριογραφικά καὶ στίς πηγές θὰ ἀνατρέξουμε νὰ δοῦμε τίς ὥραϊες μεγάλες στιγμές [...] τὸν καρπὸ τῆς πίστεως τοῦ γένους στὰ μεγάλα ἰδανικά. Νὰ δοῦμε τὸ ρεῦμα τῶν φιλελεύθερων ἰδεῶν τῆς ἐποχῆς καὶ τὴ Γαλλικὴ ἐπανάστασι νὰ συμβάλουν στὴ διαμόρφωσι τοῦ ἐπαναστατικοῦ ρεύματος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπισημάνουμε τὰ πολυάριθμα ἐπαναστατικὰ κινήματα πού προηγήθηκαν τῶν εὐρωπαϊκῶν γεγονότων ἀπὸ τὴν ἄλωση καὶ μετὰ. Νὰ διαβάσουμε τίς διχόνοιες τῶν Ἑλλήνων. Νὰ δοῦμε σὲ αὐτές τίς πρόδρομες καταστάσεις καὶ τῆς σημερινῆς ἀσυνεννοσίας μας καὶ νὰ δοῦμε, παράλληλα, τὸ Μεσολόγγι, ὅπου βρέθηκαν μαζί νὰ θυσιάσονται ὅλες οἱ κοινωνικὲς τάξεις, στέλνοντας μηνύματα ἐνότητας καὶ αὐτοθυσίας σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπην. Νὰ θυμηθοῦμε τὰ λόγια του Κολοκοτρώνη καὶ τῆς Μπουμπουλίνας». Ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη, τέλος, ὅσους συνεργάστηκαν γιὰ τὴν πραγματοποίησι τοῦ τόμου καὶ τῆς ἐκδήλωσης καὶ εὐχάρησε «ὁ Κύριος νὰ καταστήσει τὸ βιβλίον ἕνα πολύτιμον βοήθημα γιὰ τοὺς ἀναζητητὲς τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας καὶ γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους μας».

Τὴν ἐκδήλωσι συντόνιξε ὁ Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, Ἀρχιμανδρίτης Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου - Τριανταφυλλίδης καὶ εἰσηγήσεις πραγματοποίησαν ὁ Μητροπολίτης Ἰλίου, Ἀχαρῶν καὶ Πετρούπολεως κ. Ἀθηναγόρας, ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Βαρθολομαῖος, Καθηγητὴς Λαογραφίας τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου

Θράκης καὶ ὁ κ. Δημήτριος Μόσχος, μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, Ἐπίκουρος Καθηγητὴς Ἱστορίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Στὴ συνέχεια ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητας, κλείνοντας τὴν ἡμερίδα, ἀναφέρθηκε στίς ἐργασίες τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τόνισε «ἐλπίζουμε νὰ ἔχουμε μία μικρὴ βιβλιοθήκη σὲ δέκα χρόνια καὶ νὰ εἶναι τὸ δῶρο τῆς Ἐκκλησίας τὸ 2021, γιὰ νὰ δοῦμε ποιοὶ ὑπήρξαμε καὶ ποιοὶ πρέπει νὰ εἴμαστε. Μὲ ὅλη αὐτὴ τὴ διεργασία γύρω ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1821 καλούμαστε, ὄχι μόνον νὰ σταθοῦμε ἱστορικά, ἀλλὰ νὰ ὁραματιστοῦμε γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας».

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἀποστολικὴ Διακονία

*Τιμητικὴ Ἐκδήλωσι
καὶ παρουσίασι τῶν βιβλίων
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας
κ. Ἀναστασίου
(24/2/2014)*

«Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας εἶναι ἕνα δῶρο τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσά μας καὶ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ δὲν λάμπουν μόνον, ἀλλὰ καὶ προσφέρουν, γιὰτί πάνω ἀπὸ ὅλα βάζουν τοὺς ἄλλους» τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσι γιὰ τὴν παρουσίασι τοῦ τετράτομου ἔργου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου.

Τὴν ἐκδήλωσι διοργάνωσε ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Ἀμφιθέατρο Cotser Hall τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Κλασσικῶν Σπουδῶν (στὸ κῶρο τῆς Γενναδείου Βιβλιοθήκης), παρουσίασι πολλῶν Ἀρχιερέων, ὑπουργῶν, βουλευτῶν, πρέσβων, πολιτευτῶν, καθηγητῶν, ἀκαδημαϊκῶν, τοῦ διευθυντῆ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, διευθυντῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Ἡ ἐκδήλωσι ἀποτελεῖτο ἀπὸ τρεῖς ἐνότητες. Στὴν πρώτη μὲ τίτλο «*Οἰκουμένη καὶ Πίστις*» παρουσιάστηκαν τὰ βιβλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας ἀπὸ τοὺς Μάριο Μπέντζο, Κοσμήτορα

τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, Μιχαήλ Τρίτο, Κοσμήτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, Κώστα Ἰορδανίδη, Δημοσιογράφο, καί τόν Νικόλαο Τσιρέβελο, Δρα Θεολογίας. Στήν δευτέρη ἐνότητα μέ τόν γενικό τίτλο «Πίστη καί Πολιτισμός» ἀναπτύχθηκαν οἱ πολιτιστικές δράσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀπό τόν Μητροπολίτη Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετροπόλεως κ. Ἀθηνᾶγορα καί τόν Ἰωάννη Καζάζη, Καθηγητή τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης.

Στήν τρίτη ἐνότητα μέ τίτλο «Οἰκουμένη - Πίστη - Πολιτισμός» ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας μεταξὺ ἄλλων ἐπισήμανε «Τό τρίπτυχο οἰκουμένη, πίστη, πολιτισμός καθόρισε τίς προσπάθειές μου. Μέ τή βεβαιότητα ὅτι, στήν Ὁρθόδοξη παράδοση καί σκέψη, ὅλα κινοῦνται σέ παγκόσμια προοπτική. Ἀπό τή δημιουργία τοῦ κόσμου, μέ τήν ὁποία ἀρχίζει ἡ Ἀγία Γραφή, ἕως τό ὄραμα τοῦ νέου οὐρανοῦ καί τῆς νέας γῆς, μέ τό ὁποῖο ἡ Ἀποκάλυψη τελειώνει.

Γιά τήν καταγραφή τοῦ Εὐαγγελίου καί κατά τήν πρώτη φάση διαδόσεώς του στήν τότε γνωστή οἰκουμένη, χρησιμοποιήθηκαν ἡ ἑλληνική γλῶσσα καί γενικότερα ὁ ἑλληνικός πολιτισμός. Ἐνα ἀπό τά κύρια χαρακτηριστικά τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ ὑπῆρξε ἡ οἰκουμενικότητα, πού καλλιιεργήθηκε πολύτροπα ἀπό τήν ἑλληνική φιλοσοφία, τήν ἐπιστήμη, τήν τέχνη, τή γλῶσσα.

Στήν ἐποχή μας, ἡ οἰκουμενική συνείδηση ἀναδεύεται ὁλοένα καί ζωηρότερα στήν ψυχή τῶν ἀνθρώπων. Τό ἐνδιαφέρον γιά τά γενικά προβλήματα τῆς οἰκουμένης δέν θεωρεῖται πλέον ζήτημα φιλοσοφικοῦ στοχασμοῦ, ἀλλά ἀνάγκη γιά ἕνα σωστό προσανατολισμό στή ζωή. Εἶναι ἀδιανόητο σήμερα νά ἐνεργήσει κανείς σωστά, σέ ὁποιαδήποτε σφαῖρα –οἰκονομική, πνευματική, πολιτιστική, θρησκευτική–, ἂν δέν βλέπει τή ζωή μέσα σέ παγκόσμια προοπτική”.

Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας ἐπισήμανε: «Ἡ Ὁρθόδοξη κατανόηση καί βίωση τοῦ χρέους μας, τόσο σέ τοπική ὥσο καί σέ οἰκουμενική διάσταση, ἀποτελοῦν αἴτημα τῆς σύγχρονης Ὁρθοδοξίας. Κάθε μορφή πολώσεως μεταξύ τῶν δύο, τοπικότητας καί οἰκουμενικότητας, ὀδηγεῖ σέ μία λανθασμένη πνευματικότητα, ἡ ὁποία τελικά παραποιεῖ τό Ὁρθόδοξο φρόνημα. Τό ζητούμενο εἶναι, πῶς ἡ

διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου στήν οἰκουμένη θά εἶναι τό ὄραμα πού θά μᾶς ἐμπνέει στήν ἐπιτέλεση τοῦ χρέους μας, ἐκεῖ ὅπου μᾶς ἔχει ὀδηγήσει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καί πῶς θά συμμετέχουμε ἐνεργητικά, μέ τή σκέψη, μέ τήν προσευχή, μέ τήν πρακτική συμβολή μας, στή βίωση τοῦ παγκοσμίου αὐτοῦ ὁράματος, μέσα στίς τοπικές Ἐκκλησίες.

Ἡ οἰκουμενική συνείδηση τῆς Ὁρθοδοξίας προσφέρει ἐμπνευση καί δύναμη γιά τήν ὀρθή ἀντιμετώπιση τῶν νέων τοπικῶν καί παγκοσμίων συνθηκῶν. Τοῦτο δέν σημαίνει λιγότερο ἐνδιαφέρον γιά τό ἄμεσο καί τό τοπικό στό ὁποῖο ζοῦμε. Ὑπάρχει πάντοτε ἡ συνδυαστική δυνατότητα, ὅπως τήν ὀρίζει ἡ τελευταία ἐντολή τοῦ Κυρίου (Πράξ. 1:8). «Καί ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καί ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καί Σαμαρείᾳ καί ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (καί ἐν Ἑλλάδι, καί ἐν Εὐρώπῃ, καί Ἀφρικῇ, καί Ἀμερικῇ, καί σέ ὅλο τόν κόσμο). Μέ ἀποδοχή τοῦ νέου, τοῦ ἀπροσδόκητου, μέ σύνεση καί τόλμη, μέ πρωτοποριακή ἐμπνευση καί ἔργο δημιουργικό».

Νωρίτερα, ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, γενικός διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στόν χαιρετισμό του ἀναφέρθηκε στήν ἱστορία, στίς δράσεις καί στό ἔργο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καί τόνισε «Ὅταν πρὶν 40 χρόνια οἱ ἄνθρωποι ἄκουγαν γιά τήν Ἱεραποστολή καί τήν προοπτική τοῦ ἔργου μέσα στήν ἱστορία, ἀπό τόν τότε προκάτοχό μου στήν Ἀποστολική Διακονία καί νῦν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιο, μειδιοῦσαν. Ἡ σημερινή πραγματικότητα δικαίωσε τήν προσπάθεια αὐτή, πού ἀπέδωσε πολλούς καρπούς, πού καρποφοροῦν σέ πολλές πλευρές τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ κόσμου.

Τό ἀνοιγμα αὐτό στόν κόσμο μᾶς ὀδήγησε ἀδιάλειπτα καί ἐνεργῶς ἥσυχια στήν ἀναζήτηση δραστηριοτήτων, πού θά πρόβαλαν τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμό μας, καί θά ἀνεδείκνυαν τόν κοινωνικό χαρακτήρα τοῦ ἐπιτελούμενου ἔργου. Τά ἐγχειρήματα δέν ἦσαν, οὔτε εἶναι εὐκόλα. Ὑπάρχουν ἀντικειμενικές καί τεχνικές δυσκολίες. Ἡ ἐκκλησιαστική διοίκηση, ὅταν μάλιστα καθιελώνεται στά λεγόμενα «αὐτονόματα» πράγματα, δέν δύναται νά κατανοήσει τήν ἱστορική πραγματικότητα, νά ἀφουγκραστεῖ τήν ἀγωνία τῶν λαῶν τῆς γῆς καί νά ἀποφύγει τίς ὀξειδώσεις τοῦ χρόνου”.

Ἐνέφερε, ἐπίσης, πὼς «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀναστάσιος δὲν εἶναι γιὰ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία ἀπλᾶ καὶ μόνο ἓνας συγγραφεὺς τοῦ ὁποῖου τὰ βιβλία παρουσιάζονται. Εἶναι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὁ “ἄνθρωπος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας”, ἀφοῦ διακόνησε στὴ θέση τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐπὶ 25 χρόνια καὶ μέχρι σήμερον δὲν ἔχει παύσει νὰ ἐνδιαφέρεται γι’ αὐτήν, ἦταν ὁ δάσκαλός μας στὸ Πανεπιστήμιο. Γι’ αὐτό, καὶ ὅταν καλεῖσαι νὰ μιλήσεις γιὰ ἐκεῖνον, αὐτὸ καλλιεργεῖ ἀπὸ μόνο του μία διάθεση σιωπῆς καὶ ἓνα δέος».

Στὴν ἐκδήλωση, τὴν ὁποία συντόνιζε ἡ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Μαρία Ἀντωνιάδου, ὑπῆρχε παράλληλη μετάφραση στὴν ἀγγλικὴ καὶ γαλλικὴ γλῶσσα καὶ μεταδόθηκε ἀπευθεῖς ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἑπετειακὸ γραμματόσημο γιὰ τὸν Ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλὸ

Στὴν πόλη τοῦ Θέρμου καὶ στὸν Ἱερό Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου ἐφορτάστηκε μὲ λαμπρότητα ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπου ἱερούργησε καὶ προσέστη τῆς λιτανευτικῆς πομπῆς γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς, τὴν Κυριακὴ 9 Μαρτίου 2014.

Ἀμέσως μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση, κατὰ τὴν ὁποία παρουσιάστηκε τὸ ἐπετειακὸ γραμματόσημο πού ἐξέδωσαν τὰ Ἑλληνικά Ταχυδρομεῖα μὲ θέμα τὸν Ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλὸ ἐξ ἀφορμῆς τῆς συμπληρώσεως 300 ἐτῶν ἀπὸ τὴ γέννησή του. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στὸ Σεμιναριακὸ Πολιτιστικὸ Κέντρο τοῦ Δημαρχείου Θέρμου, τὴν ὁποία διοργάνωσαν ἡ Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ὁ Δῆμος Θέρμου καὶ τὰ Ε.Λ.ΤΑ.

Σημαντικὴ ἦταν ἡ προσέλευση τοῦ κόσμου στὴν ἐκδήλωση, ὅπου παραβρέθηκαν: ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς, ὁ Δήμαρχος Θέρμου κ. Θεόδωρος Πορφύρης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Διευθύνων Σύμβουλος τῶν Ε.Λ.ΤΑ.

κ. Κωνσταντῖνος Μελαχροινός. Ἐπίσης προσήλθαν: Βουλευτὲς τοῦ Νομοῦ Αἰτωλίας, ὁ Περιφερειάρχης Δυτικῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Αἰτωλίας, ὁ Ὑποδιοικητὴς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀκαρνανίας, ὁ Διοικητὴς τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Ἀργινίου, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Θέρμου, πολιτευτὲς, ἐκπαιδευτικοί, ἐκπρόσωποι ἀρχῶν, φορέων καὶ συλλόγων τῆς περιοχῆς.

Κατὰ τὴν ἐναρξη προβλήθηκε DVD μὲ τίτλο «Ὁ Ἑθαπόστολος Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς Βίος - Διδαχὲς - Λόγοι» πού ἐτοίμασαν τὸ Κέντρο Ἐνότιος καὶ Μελέτης - Προβολῆς τῶν Ἀξιῶν μας «Ἐνωμένη Ρωμοσύνη» καὶ ὁ τοπικὸς Τηλεοπτικὸς Σταθμὸς «Ἀχελῶος TV».

Στὴ συνέχεια χαιρετισμὸ ἀπέδωξαν: ὁ Δήμαρχος Θέρμου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης καὶ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος Ε.Λ.ΤΑ. Ἡ ὑπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων τῶν Ε.Λ.ΤΑ. παρουσίασε τὴν ἔκδοση τοῦ γραμματοσήμου. Τέλος, ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Θέρμου στὴν ὁμιλία του ἔκανε ἀναφορὰ στὴ ζωὴ, τὴν προσωπικότητα καὶ στὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

Ὁ Δήμαρχος Θέρμου κ. Πορφύρης κατὰ τὴν ὁμιλία του, μετὰξὺ ἄλλων, τόνισε ὅτι «ἡ περιοχὴ τοῦ Θέρμου αἰσθάνεται τιμὴ καὶ ὑπερηφάνεια, γιατί εἶναι ὁ τόπος ἀπ’ τὸν ὁποῖο ξεκίνησε τὴ δράση τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ἐδῶ γεννήθηκε καὶ ἐδῶ μεγάλωσε. Τὸ μορφωτικὸ, ἐθνικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ του ἔργο ὑπῆρξε τεράστιο καὶ ἡ προσφορά του στὸ σκλαβωμένο Γένος μεγάλη, καθὼς κατόρθωσε μὲ τὸ κήρυγμά του νὰ σταματήσει τὸν ἐξισλαμισμό καὶ ἀφελληνισμό τοῦ Γένους. Τέλος, μὲ τὸ μαρτυρικὸ του αἷμα πότισε τὸ δένδρο τῆς λευτεριᾶς καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας».

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Κοσμᾶς κατὰ τὸν χαιρετισμὸ του ἀνέφερε μετὰξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Στεκόμαστε μὲ πολλὴ εὐγνωμοσύνη καὶ σεβασμὸ μπροστὰ στὴ μορφὴ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὑπῆρξε ὁ ἀναμορφωτὴς τῆς Πατρίδος κι αὐτὸς πού διέσωσε τὴν ταυτότητα τοῦ Γένους μας, προσέφερε καὶ προσφέρει ἰδανικά καὶ ἀξίες.

»Νὰ εὐχνηθοῦμε ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς νὰ στερεωθεῖ καὶ νὰ ἐδραιωθεῖ στὶς καρδιές ὄλων τῶν Ἑλλήνων, ὄχι συναισθηματικά, ἀλλὰ ὡς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, γιατί ὑπῆρξε ἓνας σύγχρονος Πατέ-

ρας τῆς Ἐκκλησίας, πού κήρυξε καί μετέδωσε τό Εὐαγγέλιο, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλο τόν κόσμο. Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς προσφέρει Φῶς Χριστοῦ στήν κοινωνία καί στήν οἰκογένεια, τήν ὁποία ἡ πολιτεία σήμερα κοντεύει νά τή διαλύσει. Προσφέρει Φῶς Χριστοῦ στή νεότητα, διδάσκοντας τό Χριστό στά σχολεῖα πού ἴδρυσεν. Σήμερα βγάζουμε τό Χριστό ἀπό τά σχολεῖα, κατεβάζοντας τίς εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ ἀπό τίς αἰθουσες καί ὑποβιβάζοντας τό μάθημα τῶν Θεοσκευτικῶν. Περιμένουμε καί ζητοῦμε ἀπό τοὺς πολιτικούς μας νά ἀντιδράσουν. Ζητοῦμε ἀπό τοὺς βουλευτές μας νά ὑψώσουν φωνή διαμαρτυρίας μέσα στήν Ἑλληνική Βουλή. Νά ἀντιδράσουν σέ ὅλες αὐτές τίς προσπάθειες, στίς φωνές καί στά νομοθετήματα πού εἶναι ἀντίθετα μέ τό μήνυμα καί τά ἰδανικά τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ. (...)

»Ἐπιτρέψτε μου νά συγχαρῶ καί νά εὐχαριστήσω τόν ἀξιότιμο κ. Δήμαρχο τοῦ Θέρμου, τοὺς συνεργάτες του, ἀλλά καί ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ Θέρμου γιά τήν τιμή καί τήν ἀγάπη πού ἀποδίδουν στόν Ἅγιο Κοσμᾶ.

»Νά συγχαρῶ ἰδιαίτερως τά Ἑλληνικά Ταχυδρομεῖα γιά τήν πρωτοβουλία τους αὐτή, μέ τήν ὁποία ταξιδεύουν τήν μορφή τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ σέ ὅλο τόν κόσμο, σέ ὅποιον τόπο φθάσει αὐτό τό γραμματόσημο».

Τμῆμα Ἱστορίας καί Ἀρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

*Ψήφισμα σχετικά μέ τή μετατροπή μνημείων
τῆς Μ. Ἀσίας σέ μουσουλμανικά τεμένη*

Τό τμῆμα Ἱστορίας καί Ἀρχαιολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν παρακολουθεῖ μέ μεγάλη ἀνησυχία τή συνεχιζόμενη μετατροπή κορυφαίων βυζαντινῶν

μνημείων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τῆς Κωνσταντινούπολης σέ μουσουλμανικά τεμένη, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται κατά τό τελευταῖο χρονικό διάστημα ἀπό τίς τουρκικές ἀρχές.

Ἀφειτηγία τῆς διαδικασίας αὐτῆς ὑπῆρξε ὁ ἐρειπωμένος ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας στή Νίκαια, ὁ ὁποῖος στεγάστηκε μέ ἐντελῶς ἀντιεπισημονικό τρόπο καί ἐπαναλειτούργησε ὡς τζαμί τόν Ἰούλιο τοῦ 2012. Ἀκολούθησε ὁ ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας στήν Τραπεζοῦντα, τό σημαντικότερο βυζαντινό μνημεῖο τοῦ Πόντου καί ὁ μοναδικός μέχρι πρότινος βυζαντινός μουσειακός χώρος σέ ὅλη τήν ἱστορική περιοχή, ὁ ὁποῖος μετατράπηκε σέ τζαμί μέ ἐσωτερικές κατασκευές πού ἀποκρύπτουν τήν ἀρχιτεκτονική καί τίς τοιχογραφίες του. Πρόσφατα ἀνακοίνωσε ὅτι τό ἐρειπωμένο καθολικό τῆς μονῆς Στουδίου τῆς Κωνσταντινούπολης, ἡ μόνη βασιλική πού σώζεται στήν πόλη καί μεῖζον κέντρο παραγωγῆς χειρογράφων κατά τοὺς αἰῶνες τῆς ἀκμῆς τοῦ Βυζαντίου, θά στεγασεῖ γιά νά ἐπαναλειτουργήσει ὡς τζαμί, παρὰ τήν ἐξαιρετικά κακή κατάσταση διατήρησής του. Ἐντονη εἶναι δέ ἡ συζήτηση γιά τήν προοπτική νά ἀποδοθεῖ στή μουσουλμανική λατρεία ἡ ἴδια ἡ Ἁγία Σοφία τῆς Κωνσταντινούπολης.

Τό τμῆμα Ἱστορίας καί Ἀρχαιολογίας ἐκφράζει τήν διαμαρτυρία του γιά τίς παραπάνω ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες συνεπάγονται καταστροφικές ἐπεμβάσεις σέ μνημεῖα ἤδη ἐπιβαρυσμένα ἀπό τό χρόνο καί θέτουν ἐμπόδια στήν ἐλεύθερη πρόσβαση, τή συντήρηση καί τή μελέτη τους. Καλεῖ δέ τοὺς ἀρμοδίους διεθνεῖς ὀργανισμούς νά παρέμβουν, ὥστε νά προστατευθοῦν ἀποτελεσματικά τά ἀνωτέρω μνημεῖα πού ἀποτελοῦν παγκόσμιο πολιτιστικό ἀγαθό, νά ἐπανέλθουν στή διάθεση τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας καί τῶν ἐπισκεπτῶν καί νά συντηρηθοῦν μέ σεβασμό τῶν διεθνῶν συνθηκῶν καί συμβάσεων γιά τίς ἀναστηλώσεις.